

M. RUGSĖJO 14 D., PIRMADIENIS

PIRMININKAVO: J. BUZEK

Pirmininkas

(Posėdis pradėtas 17.00 val.)

1. Sesijos atnaujinimas

Pirmininkas. – Skelbiu 2009 m. liepos 16 d., ketvirtadienį, atidėtą Europos Parlamento sesiją atnaujinta.

2. Pirmininko pareiškimai

Pirmininkas. – Vos daugiau kaip prieš dvi savaites dalyvavau ceremonijoje *Westerplatte*, skirtoje paminėti septyniasdešimtąsias Antrojo pasaulinio karo pradžios metines. Tas karas panardino Europą į terorą, pareikalavo milijonų aukų ir suskaldė mūsų žemyną beveik pusei amžiaus. Turime niekada nepamiršti, kad karas ir smurtas gali dar kartą pasikartoti dabartinėje Europoje.

Turiu paminėti kitą smurto atvejį, įvykusį šią vasarą. ETA nužudė du Ispanijos *Guardia Civilia* pareigūnus, atliekančius savo pareigas.

Apgailestauju turėdamas pranešti Parlamentui apie buvusio šių rūmų nario iš Belgijos Ernesto Gline mirtį, kuris atsisveikino su pasauliu rugpjūčio 10 d., būdamas 78-erių. E. Gline buvo Europos Parlamento narys nuo 1968 m. iki 1994 m. Nuo 1979 m. iki 1984 m. jis taip pat buvo socialistų frakcijos pirmininkas.

Apgailestauju, kad taip pat turiu jums pranešti apie buvusio šių rūmų nario iš Jungtinės Karalystės sero Christopherio Prouto mirtį, kuris atsisveikino su pasauliu liepos 12 d., būdamas 67-erių. Seras Christopher Prout, kuris vėliau tapo Lordu Kingslandu, Europos Parlamento narys buvo nuo 1979 m. iki 1994 m. Nuo 1987 m. iki 1994 m. jis taip pat buvo Europos demokratų frakcijos pirmininkas.

Prieš pradėdant diskusijas kviečiu kartu su manimi pagerbti atminimą tų, kurie paskyrė savo gyvenimą Europai ginti, ir tų, kurie paskyrė savo gyvenimą tarnauti jai, siekdami paversti ją tuo, kuo ji yra dabar.

(Rūmų nariai atsistojo ir minutę laikėsi tylos)

3. Parlamento sudėtis (žr. protokolą)

4. Frakcijų sudėtis (žr. protokolą)

5. Komitetų sudėtis (žr. protokolą)

6. Prašymas atšaukti Parlamento nario imunitetą (žr. protokolą)

7. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas (žr. protokolą)

8. Klaidų ištaisymas (Darbo tvarkos taisyklių 216 straipsnis) (žr. protokolą)

9. Pateikti dokumentai (žr. protokolą)

10. Žodiniai klausimai (gauti dokumentai) (žr. protokolą)

11. Asignavimų perkėlimas (žr. protokolą)

12. Peticijos (žr. protokolą)

13. Tarybos perduoti susitarimų tekstai (žr. protokolą)

14. Įgyvendinimo priemonės (Darbo tvarkos taisyklių 88 straipsnis) (žr. protokolą)

15. Darbų programa

Pirmininkas. – Buvo išdalytas galutinis darbotvarkės projektas, pagal Darbo tvarkos taisyklių 137 straipsnį parengtas Pirmininkų sueigos 2009 m. rugsėjo 10 d.

Pirmadienis ir antradienis

Pakeitimų nėra.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pone pirmininke, kalbėsiu labai trumpai.

Iš tikrųjų norėčiau pasiremti Darbo tvarkos taisyklėmis dėl Pirmininkų sueigos, kuri, kaip jūs, pone pirmininke, nurodėte, nustato darbotvarkę.

Parlamento Darbo tvarkos taisyklėse nurodoma, kad Pirmininkų sueiga sudaroma, žinoma, iš Parlamento pirmininko ir frakcijų pirmininkų, taip pat iš nepriklausomų Parlamento narių atstovo.

Iki šiol nepriklausomų Parlamento narių atstovas vis dar nėra paskirtas. Kai kurie nepriklausomi Parlamento nariai šiuo klausimu jums rašė ir yra pasirengę su jumis susitikti.

Pone pirmininke, būtų gerai, jeigu pakviestumėte susitikti visus nepriklausomus narius, kad, laikydamiesi Darbo tvarkos taisyklių, jie galėtų išsirinkti atstovą į Pirmininkų sueigą ir sueiga galėtų priimti sprendimus visos sudėties.

Pirmininkas. – Ačiū už pastabą. Per šį posėdį susisieksiu su jumis ir kitais Parlamento nariais, kad būtų imtasi reikiamų priemonių.

Trečiadienis

Iš Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso gavau pasiūlymą dėl trečiadienio.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE frakcijos vardu. – (FR) Ponios ir ponai, Pirmininkų sueiga balsavimu nusprendė į trečiadienio darbotvarkę įtraukti Komisijos pirmininko rinkimo – skyrimo klausimą.

Antradienį popiet vyks diskusija dėl Komisijos pirmininko pasiūlymų. Siūlome atidėti balsavimą dėl jo skyrimo paprasčiausiai todėl, kad Airijoje referendumas turėtų būti surengtas po 22 dienų. Šis referendumas bus lemiamas patvirtinant arba atmetant Lisabonos sutartį. Šiandien paskelbta viešosios nuomonės apklausa rodo, kad 62 proc. Airijos gyventojų yra pasirengę balsuoti palankiai.

Neatsižvelgiant į tai, ar mes palaikome, ar esame prieš Lisabonos sutartį, manau, kad privalome gerbti Airijos žmonių balsavimą. Tačiau manome, kad absurdiška pagreitinti balsavimą dėl 21 dienos ir balsuoti bei paskirti pirmininką pagal Nicos sutartį, kai turime – bent jau tie, kurie palaiko Lisabonos sutartį – galimybę paskirti Komisiją ir jos pirmininką pagal Lisabonos sutartį.

Spalio mėn. žinosime, ko turime laukti. Lenkijos prezidentas iškilmingai paskelbė, kad jis pasirašys Lisabonos sutartį po referendumo Airijoje.

Čekijos konstitucinis teismas iškilmingai paskelbė, kad jis greičiau priims sprendimą dėl dviejų skundų dėl Lisabonos sutarties, nes paskutinį kartą jis vienbalsiai nusprendė, kad Lisabonos sutartis neprieštaravo konstitucijai.

Todėl, kai Sutartis bus ratifikuota Lenkijoje ir Airijoje, Čekijos prezidentas negalės pasakyti „ne“.

Aš jau beveik baigiau, tačiau, pone pirmininke, tai yra labai svarbu. Tai yra susiję su Parlamento tapatumo klausimu ir jeigu neturime dviejų minučių apie tai pamąstyti, mes neatlikome savo, kaip EP narių, pareigų. Tai svarbu. Todėl prašau jūsų nebalsuoti už ar prieš J. M. Barosso, o balsuoti po Airijos žmonių balsavimo ir šiandien atidėti balsavimą ir, jeigu reikės, balsuoti kitą mėnesį.

Martin Schulz, S&D frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, D. Cohn-Bendit aptarė praeitos savaitės Pirmininkų sueigoje mano frakcijos pateiktą pasiūlymą. Pateikėme aptariamą pasiūlymą, nes manome, kad

dėl dabartinės painiavos iš tikrųjų reikėtų kaltinti ne Airijos referendumą, ne Prahoje esantį Čekijos konstitucinį teismą, o Tarybos nuomonių nenuoseklumą. Akivaizdu, kad teise grindžiama bendrija – ir Europos Sąjunga tvirtina tokia esanti – turi laikytis galiojančios teisės. Galiojanti teisė – tai Nicos sutartis. Taigi Nicos sutartčiai alternatyvos nėra, tai reiškia, kad reikia dirbti su Komisijos pirmininku ir Komisijos nariais.

Taryba nori, kad pirmininkas būtų renkamas remiantis Nicos sutartimi, bet paskui būtų daroma taip, kaip nurodė D. Cohn-Bendit, t. y. kad Komisijos narių atžvilgiu būtų taikoma Lisabonos sutartis, o tai reikštų, jog Komisijos pirmininkas būtų renkamas remiantis kitu teisiniu pagrindu nei Komisijos nariai – dėl to, beje, apgailestauja pats Komisijos Pirmininkas. Todėl jis visur kalba apie jam būtinos Lisabonos sutarties daugumą, kurios jis vis dėlto neturės.

Vien tai parodo sumaištį, kurią sukėlė Taryba, ir tai niekaip nėra naudinga ES arba pačiam Komisijos Pirmininkui. Todėl mes laikėmės nuomonės, kad balsavimas turėtų būti atidėtas, kol Taryba apsispręs ko norinti. Todėl mes remiame šį..

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Priežastys, dėl kurių, mūsų manymu, šis atidėjimas yra reikalingas, nedaug skiriasi nuo tų, kurias išdėstė D. Cohn-Bendit, ir dėl minėtų priežasčių mes remiame siūlymą.

Pirmininkas. – Norėčiau, kad kalbėtų EP narys, pasisakantis prieš pasiūlymą. J. Daul prašė žodžio. Pone J. Daulai, jums suteikiamas žodis.

Joseph Daul, PPE frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, kaip žinote, aš visuomet laikausi man suteikto kalbėjimo laiko.

Pirma, nesuprantu D. Cohn-Bendito: jis jau turėjo paprašyti atidėti Europos Parlamento rinkimus iki tada, kai turėsime Lisabonos sutartį.

Kadangi dabar Europos Parlamente taikome Nicos sutartį, raginame taikyti šią Sutartį, kol išgalios Lisabonos sutartis. Taip pat norėčiau paprašyti, kad iki tol, kol galėsime dar kartą balsuoti dėl J. M. Barosso, laikytumėmės taisyklių iki galo. Pone D. Cohn-Benditai, Parlamentas turi būti pasirengęs dirbti pagal Lisabonos sutartį, tada mes galėsime balsuoti dėl J. M. Barosso ir Lisabonos sutarties. Priešingu atveju veiksime nenuosekliai. Tai ir norėjau jums pasakyti.

Tam, kad turėtume Komisiją, ir to aš paprašysiu rytoj, norėčiau paprašyti, kad po spalio 2 d. referendumo balsuotume dėl Komisijos pagal dabar galiojančią Sutartį, t. y. Nicos sutartį. Lisabonos sutartį aptarsime tada, kai tam ateis laikas, kai D. Cohn-Bendit įtikins V. Klausą pasirašyti, o kadangi jis yra pasirengęs tai padaryti, jis tai padarys labai greitai. Parlamente taikysime Lisabonos sutartį, tada pagal Lisabonos sutartį išrinksime Komisijos pirmininką, nes jeigu norime laikytis nuoseklumo, tai privalome daryti nuo pradžios iki galo. Mums dabar reikalinga sunkmečio laikotarpiu dirbanti Komisija, Komisija, dirbanti pagal Kopenhagos taisykles. Tačiau, kaip visi žinote, kad Komisijos nariai ir Komisija vykdytų veiklą, dar reikia daug nuveikti.

Todėl aš, kartu su vienodai kompetentingais frakcijos nariais, prašau, kad trečiadienį balsuotume dėl Komisijos pirmininko.

(Plojimai)

(Parlamentas atmetė pasiūlymą)

Ketvirtadienis

Pakeitimų nėra.

(Darbų programa patvirtinta)

PIRMININKAVO: G. PITTELLA

Pirmininko pavaduotojas

16. Balsuoti skirtas laikas

16.1. Tarpparlamentinių delegacijų narių skaičius (balsavimas)

16.2. Algirdo Šemetos paskyrimo Europos Komisijos nariu patvirtinimas (B7-0037/2009)

16.3. Pavelo Sameckio paskyrimo Europos Komisijos nariu patvirtinimas (B7-0035/2009)

16.4. Karelo De Guchto paskyrimo Europos Komisijos nariu patvirtinimas (B7-0036/2009)

17. Paaiškinimai dėl balsavimo

Raštu pateikti paaiškinimai dėl balsavimo

- Algirdo Šemetos paskyrimo Europos Komisijos nariu patvirtinimas (B7-0037/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už Europos Parlamento rezoliuciją dėl Algirdo Šemetos paskyrimo Europos Komisijos nariu patvirtinimo. Tačiau abejoju dėl šio sprendimo teisinių aspektų. Remiantis Europos Bendrijų steigimo sutarties 215 straipsnio 3 dalimi, kurioje yra nustatytos taisyklės tuo atveju, kai Komisijos narys atsistatydina, pakeičiantį Komisijos narį skiria Taryba kvalifikuota balsų dauguma. Manau, kad šiuo konkrečiu atveju Europos Parlamentas neturi jokių įgaliojimų ir jo Darbo tvarkos taisyklių XVII priedo 2 dalies 2 punktas, kuriame nustatomos slapto balsavimo sąlygos, neatitinka Sutarties. Europos Parlamentui ši Darbo tvarkos taisyklių sąlyga, žinoma, yra privaloma, tačiau ji nėra privaloma tinkamai paskirtam Komisijos nariui. EB sutarties 214 straipsnio 2 dalis, kuri yra keistai įvardijama kaip rezoliucijos teisinis pagrindas, yra susijusi ne su Komisijos nario skyrimu atsistatydinimo atveju, bet su balsavimu patvirtinant visą Komisiją. Taip pat keista matyti, kad ši rezoliucija yra priimta remiantis Darbo tvarkos taisyklių 106 straipsnio 4 dalimi, kuri yra susijusi su visos Komisijos išrinkimu, o ne Komisijos nario pakeitimu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), raštu. – (RO) Balsavau už A. Šemetą, kurį norėčiau pasveikinti su suteiktu paskyrimu, ir jam linkiu visokeriopos sėkmės. Tačiau galiu tik pareikšti susirūpinimą – dar kartą, nes tai jau padariau Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitete – dėl jo pateikto pasiūlymo, kad dalį lėšų, reikalingų Europos ekonomikos atkūrimo plano finansavimui, reikėtų gauti mažinant tiesioginės paramos žemės ūkio sektoriui skirtas lėšas. Tikiuosi, kad tai buvo tiesiog nesusipratimas ir kad tokia priemonė, kuriai būtų neįmanoma pritarti, nebus įgyvendinta.

- Pavelo Sameckio paskyrimo Europos Komisijos nariu patvirtinimas (B7-0035/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už Europos Parlamento rezoliuciją dėl Paweł Sameckio paskyrimo Europos Komisijos nariu patvirtinimo. Tačiau abejoju dėl šio sprendimo teisinių aspektų. Remiantis Europos Bendrijų steigimo sutarties 215 straipsnio 3 dalimi, kurioje yra nustatytos taisyklės tuo atveju, kai Komisijos narys atsistatydina, pakeičiantį Komisijos narį skiria Taryba kvalifikuota balsų dauguma. Manau, kad šiuo konkrečiu atveju Europos Parlamentas neturi jokių įgaliojimų ir jo Darbo tvarkos taisyklių XVII priedo 2 dalies 2 punktas, kuriame nustatomos slapto balsavimo sąlygos, neatitinka Sutarties. Europos Parlamentui ši Darbo tvarkos taisyklių sąlyga, žinoma, yra privaloma, tačiau ji nėra privaloma tinkamai paskirtam Komisijos nariui. EB sutarties 214 straipsnio 2 dalis, kuri yra keistai įvardijama kaip rezoliucijos teisinis pagrindas, yra susijusi ne su Komisijos nario skyrimu atsistatydinimo atveju, bet su balsavimu patvirtinant visą Komisiją. Taip pat keista matyti, kad ši rezoliucija yra priimta remiantis Darbo tvarkos taisyklių 106 straipsnio 4 dalimi, kuri yra susijusi su visos Komisijos išrinkimu, o ne Komisijos nario pakeitimu.

- Karelo De Guchto paskyrimo Europos Komisijos nariu patvirtinimas (B7-0036/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už Europos Parlamento rezoliuciją dėl Karelo De Guchto paskyrimo Europos Komisijos nariu patvirtinimo. Tačiau abejoju dėl šio sprendimo teisinių aspektų. Remiantis Europos Bendrijų steigimo sutarties 215 straipsnio 3 dalimi, kurioje yra nustatytos taisyklės tuo atveju, kai Komisijos narys atsistatydina, pakeičiantį Komisijos narį skiria Taryba kvalifikuota balsų dauguma. Manau, kad šiuo konkrečiu atveju Europos Parlamentas neturi jokių įgaliojimų ir jo Darbo tvarkos taisyklių XVII priedo 2 dalies 2 punktas, kuriame nustatomos slapto balsavimo sąlygos, neatitinka Sutarties. Europos Parlamentui

ši Darbo tvarkos taisyklių sąlyga, žinoma, yra privaloma, tačiau ji nėra privaloma tinkamai paskirtam Komisijos nariui. EB sutarties 214 straipsnio 2 dalis, kuri yra keistai įvardijama kaip rezoliucijos teisinis pagrindas, yra susijusi ne su Komisijos nario skyrimu atsistatydinimo atveju, bet su balsavimu patvirtinant visą Komisiją. Taip pat keista matyti, kad ši rezoliucija yra priimta remiantis Darbo tvarkos taisyklių 106 straipsnio 4 dalimi, kuri yra susijusi su visos Komisijos išrinkimu, o ne Komisijos nario pakeitimu

18. Balsavimo ketinimai ir pataisymai (žr. protokolą)

19. Vienos minutės kalbos svarbiais politiniais klausimais

Pirmininkas. – Dabar pereisime prie kalbų, kurios neturėtų trukti ilgiau kaip vieną minutę. Pateiktų prašymų kalbėti sąrašas labai ilgas. Tai rodo didelį norą dalyvauti ir tai šiems rūmams yra garbė. Tačiau negalėsiu suteikti žodžio visiems norintiems kalbėti, nes patenkinti šimtą prašymų užtruktų pusantros valandos, o mes turime tik trisdešimt minučių.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pone pirmininke, kadangi tai yra pirmą kartą kalbėti Parlamente, norėčiau pradėti kalbą savo gimtąja kalba. Kaip žinote, referendumo dėl Lisabonos sutarties rėmimo kampanija Airijoje šiuo metu yra gerokai įsibėgėjusi ir tikimės palankaus rezultato spalio 2 d. Airijos vyriausybei Europos Sąjungos suteiktos garantijos dėl mokesčių, abortų ir gynybos srityse yra esminiai šio referendumo elementai lyginant su ankstesniu referendumu. Lisabonos sutartyje įtraukta nauja kompetencija sporto srityje, kuri nebuvo paminėta, kai buvo surengtas ankstesnis referendumas, taip pat yra labai svarbi.

Kadangi visą savo gyvenimą įvairiais lygmenimis – tiek sportavimo, tiek ir administraciniu požiūriu – buvau įsitraukęs į sportą, manau, kad apie Lisabonos sutartyje suteiktą galimybę ES daugiau svarbos teikti sportui ir remti tiek vietinį, tiek tarptautinį sportą palankiai atsiliepiama Airijos sporto visuomenėje. Dėl šios ir dėl kitų akivaizdesnių priežasčių, pvz., sporto naudos sveikatai, socialinės ir fizinės naudos, būtina, kad po Lisabonos sutarties įsigaliojimo būtų skiriamas didelis finansavimas...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Pone pirmininke, manau, kad lyginant su kitomis valstybėmis narėmis Rumunijos žemės ūkio sektoriaus struktūrinės problemos skiriasi. Turiu pabrėžti, kad Europos Sąjunga turėtų panaudoti turimus politinius ir ekonominius švertus, kad būtų kreipiama daugiau dėmesio į tai, kaip valdomos žemės ūkiui skirtos lėšos neseniai prie ES prisijungusiose valstybėse narėse.

Manau, kad tvaraus žemės ūkio sektoriaus rėmimas, skiriant pakankamai biudžeto lėšų po 2013 m., taip pat išspręstų šią problemą, suteikiant ūkininkams vidutinės ir ilgalaikės perspektyvas ir pakankamą finansavimą, kad Rumunijos žemės ūkis galėtų atitikti Europos standartus ir būtų sukurta galimybė suvienyti Europą.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Ponios ir ponai, Vengrija ir Vengrijos tautinės mažumos nuolat kelia nacionalinių tautinių mažumų klausimą. Atskleisdamos dalį tiesos arba meluodamos, jos bando manipuluoti Europos visuomenės nuomone savo naudai. Kokia yra tiesa?

Pastaruosius aštuoniasdešimt metų tautinės mažumos Vengrijoje buvo naikinamos, o Europa tai tyliai stebėjo. Slovakijos tautinė mažuma taip pat buvo sumažinta nuo 300 000 iki 10 000 narių. Vengrijos tautinių mažumų atstovų skaičius kaimyninėse šalyse, tarp jų ir Slovakijoje, išliko pastovus.

Per pastaruosius dvejus metus Vengrijoje buvo nužudyti šeši Romų tautybės piliečiai ir dešimtys buvo sunkiai sužeisti. Baiminamasi dėl žydų užpuolimo, taip pat daugėja kitų formų ekstremizmo ir tai plečiasi už Vengrijos teritorijos. Vengrijoje nesiimama tinkamų kovos su šia agresija priemonių ir tai būtina pasmerkti. Europos institucijos turėtų griežčiau vertinti šias ekstremizmo apraiškas.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Birželio 28 d. Hondūre įvykęs valstybės perversmas buvo šiurkštus Hondūro žmonių politinės saviraiškos laisvės ir elementariausių demokratinių teisių pažeidimas.

Nuo tada *de facto* valdžia ėmėsi represinių priemonių prieš paprastų demonstracijose gatvėse dalyvaujančių žmonių judėjimą ir įvedė santvarką, kuriai būdingas žiniasklaidos nutildymas, laisvių apribojimas, persekiojimas, neteisėtas sulaikymas, dingimai ir net organizuoto pasipriešinimo valstybės perversmui narių žudymas.

Galėjome visa tai matyti per paskutinį Europos vieningųjų kairiųjų jungtinės frakcijos / Šiaurės šalių žaliųjų kairiųjų delegacijos apsilankymą Hondūre ir Nikaragvoje, kur susitikome su teisėtu šalies prezidentu Manueliu Zelaya. Europos institucijų reakcija į šias aplinkybes yra mažų mažiausiai dviprasmiška. Vienos iš jų – ir tai yra nepriimtina – tyli, kitos prašo, kad abi pusės imtųsi visų įmanomų priemonių, kad kuo greičiau būtų pasiektas politinis sprendimas, skirtingus dalykus vertinant taip, lyg jie būtų tokie patys, ir neatsižvelgti į tai, kas kaltas, lyg iš vienos pusės nebūtų demokratiškai išrinkto prezidento, o iš kitos – neteisėtos valdžios, kuri jį sulaukė ir išvarė iš šalies neteisėtai užimdama valdžią.

Dėl elementariausios pagarbos demokratijai Europos institucijos turi ryžtingai ir tvirtai pasmerkti valstybės perversmą ir imtis įgyvendinti priemones tarptautiniu lygmeniu, siekiant padidinti spaudimą neteisėtai dabartinei valdžiai ir ją izoliuoti. Jos taip pat turi nepripažinti arba neremti jokių rinkimų, kol šalyje bus atkurtas demokratinis teisėtumas.

John Bufton (EFD). – Pone pirmininke, kaip naujas šio Parlamento narys manau, kad vienas didžiausių sunkumų, su kuriuo susiduria Velso ir likusios Jungtinės Karalystės dalies ūkininkai, yra pasiūlytas elektroninis avių identifikavimas, kuris įsigalios nuo 2010 m. sausio 1 d. Nuskaitymo įranga, kuri bus naudojama, yra netikslė. Mano manymu, jos tikslumas tesiekia 79 proc., ir tai sukels didelių problemų visos Jungtinės Karalystės ūkininkams.

Primygtinai siūlau Komisijai persvarstyti šią strategiją ir taikyti ją tik remiantis savanoriškais pagrindais. Baiminuosi, kad daug ūkininkų nukentės dėl netikslios įrangos ir kad sumažės jų bendrosios išmokos ūkiui. Blogiausiu atveju sumažinimas gali siekti 100 proc. Nuolaidos, kurios jau buvo padarytos, padeda, tačiau jų nepakanka.

Mane gerokai stebina tai, kad Komisija nori įvesti elektroninį identifikavimą (EID), kuris turi tokių didelių įrangos defektų. Protinga būtų nuo ateinančio sausio mėn. įvesti EID tik savanoriškais pagrindais. Primygtinai siūlau šio Parlamento nariams paremti mane šiuo žemės ūkiui visoje Europoje gyvybiškai svarbiu klausimu.

Krisztina Morvai (NI). – Pone pirmininke, norėčiau paraginti šį Parlamentą nedelsiant ir veiksmingai imtis priemonių, kad būtų išsaugoti smulkieji ir šeimos ūkiai naujosiose valstybėse narėse, ypač Rytų ir Vidurio Europos valstybėse narėse, ir, konkrečiai, mano pačios šalyje, Vengrijoje.

Kas nutiko šiems ūkininkams? Prisijungę prie Europos Sąjungos turėjome, pavadinkime, „pasiūlyti“ 100 proc. mūsų rinkų, o už tai gauti 25 proc. subsidijų. Tai ne tik nesąžininga ir neteisinga, tai taip pat neteisėta: tai buvo aiškus Romos sutarties pažeidimas. Kadangi dabar šie ūkininkai bandė konkuruoti šiomis neteisingomis ir neteisėtomis aplinkybėmis, jie turėjo imti paskolas, – milžiniškas paskolas, – kad galėtų konkuruoti. Dabar jie bankrutavo ir turi parduoti savo žemes kolonializmo aplinkybėmis, kai turime atverti savo žemes šalims, kurių BVP yra dešimt kartų didesnis nei mūsų. Raginu nedelsiant persvarstyti Kopenhagos susitarimą.

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Pone pirmininke, visai kaip kiti kolegos, būčiau norėjęs iškelti žemės ūkio sektoriaus problemą. Tačiau mano dėmesį ypač atkreipė neseniai *Wall Street Journal* paskelbtas straipsnis, todėl šio straipsnio pateikimą Parlamentui ir jo autorių suformuluotų prašymų pateikimą laikau garbingu tikslu.

Straipsnis, kurio, manau, pakanka esmei suprasti, vadinasi „Pone J. M. Barosso, nugriaukite mažosioms ir vidutinėms įmonėms trukdančias sienas“ (angl. „Mr Barroso, Take Down Small Business Walls“). Šis straipsnis yra tiesiog prašymas būsimai Europos Komisijai didžiausią dėmesį skirti mažųjų ir vidutinių įmonių, kurios krizės laikotarpiu yra labai pažeidžiamos, rėmimui ir nesileisti į jokių kompromisus dėl 2008 m. Smulkiojo verslo akto įgyvendinimo. Europos Parlamentas privalo užtikrinti, kad šios priemonės būtų įgyvendinamos tinkamai ir veiksmingai, nes jos yra reikalingos daugiau nei dvidešimčiai mln. mažųjų ir vidutinių Europos Sąjungos įmonių.

Evgeni Kirilov (S&D). – (BG) Pone pirmininke, rugpjūčio mėn. pradžioje Makedonijos Respublikoje įvyko neįtikėtina drama, kuri sukrėtė viešąją nuomonę Bulgarijoje. 23 metų amžiaus Makedonijos pilietė ir mažo vaiko, vis dar maitinamo krūtimi, mama Spaska Mitrova buvo prievarta pristatyta į policijos nuovadą, tada perkelta į liūdnei pagarsėjusį Idrizovo kalėjimą atimant iš jos vaiką. Policija turėjo ją tempti už plaukų nuo viršutinio iki apatinio pastato aukšto, nes ji nenorėjo būti atskirta nuo savo vaiko. Ji buvo nuteista tris mėnesius kalėti dėl to, kad negalėjo parūpinti savo buvusiam vyrui lovos jų vaiko kambaryje. Galite įsivaizduoti šių įvykių reikšmę. Šiomet S. Mitrovai taip pat buvo suteikta Bulgarijos pilietybė. Man atrodo, kad tai yra pagrindinė nežmoniško elgesio su ja priežastis ir šis atvejis nėra vienintelis. Prieš maždaug dvejus metus

dabartiniam Makedonijos užsienio reikalų ministrui uždaviau klausimą: „Kodėl Bulgarijos pilietybę gavusiems makedonams rodoma tokia didelė neapykanta?“, į kurį jis atsakė: „Jie yra praeities žymė“. Kadangi Bulgarijos prezidento ir vyriausybės pastangos buvo bevaisės, kreipiausi į Komisijos narį Olli Rehną, kad jį asmeniškai supažindinčiau su šiuo baisiu neteisybės atveju šalyje, norinčioje pradėti derybas dėl stojimo.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Italija nori nepasikonsultavusi įsteigti dujų terminalą sausumoje prie sienos su Slovėnija. Tačiau Europos Sąjunga buvo sukurta remiantis abipusiu pasitikėjimu ir gerais kaimyniniais santykiais. Aprūpinimui aplinkai žalingais energijos šaltiniais būtina speciali gamtos apsauga, tačiau iš esmės taip pat reikia elementaraus sąžiningumo.

Siekdama nuo Slovėnijos nuslėpti žalingas pasekmes, kurias jos veiksmai sukels valstybių aplinkai, Italija kenkia visiems su tuo susijusiems, tarp jų ir sau, tačiau visų pirmiausia netoli ginčijamų įrenginių gyvenantiems žmonėms. Slovėnijos visuomenė ir vyriausybė ryžtingai priešinosi šiam terminalui.

Melas į kameras gali būti S. Berlusconi politinio išlikimo Italijoje priemonė. Tačiau toks elgesys negali ir neturėtų būti toleruojamas kaip sąmoningi veiksmai Europos Sąjungoje. Tai – nepriimtina.

Tai šiuurkštus Europos Sąjungos principų pažeidimas ir Italija imasi manipuliacijų kenkdama žmogaus gyvybei ir aplinkai. Ji naudojasi tarptautine apgaule mėgindama pastatyti sausumos terminalą *Žavljė (Aquilinia)* Triesto įlankoje, kuri ir taip yra labai siaura. Ji blogina aplinką, griaua bendro gyvenimo pasienyje perspektyvą ir rodo labai blogą pavyzdį būsimoms valstybėms narėms.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pone pirmininke, tai, kas vyksta su buvusia Vokietijos avalynės gamykla, esančia *Rhode*, Santa Marija da Feira, dabar vadinama *Sociedade Luso-Alemã de Calçado*, kelia didelį nerimą.

Šioje įmonėje kažkada dirbo apie 3 000 darbuotojų, tačiau po Vokietijoje patirtų sunkumų ji atsisakė daug darbo vietų ir šiuo metu teturi apie tūkstantį darbuotojų. Didžiąją jų dalį sudaro moterys, iš kurių daugeliui buvo sumažintas darbo laikas ir atlyginimas. Dabar baiminamasi, kad pasibaigus rinkimams Portugalijoje įmonė gali užsidaryti.

Nedarbas šioje savivaldybėje toliau auga ir su tuo dabar susiduria daugelis tūkstančių darbuotojų, ypač avalynės ir kamštinės žiėvės apdirbimo pramonėse. Atsižvelgiant į tai, prašome imtis specialių neatidėliotinių priemonių, kad būtų išvengta dar vieno smūgio gamybai ir darbo vietoms šioje zonoje, kuriai nedarbas atsiliepė taip skaudžiai.

Nicole Sinclair (EFD). – Pone pirmininke, nesutinku su šiam Parlamentui arba bet kuriai kitai ES institucijai suteiktomis galiomis leisti Jungtinei Karalystei taikomus teisės aktus.

Mano rinkėjai atsiuntė mane į čia, kad jums pasakyčiau, jog jie nenori, kad kiekvieną dieną Europos Sąjungoje būtų išleidžiami 45 mln. GBP jų pinigų. Norime, kad tie pinigai būtų išleisti Jungtinėje Karalystėje mūsų mokykloms, mūsų ligoninėms ir mūsų infrastruktūrai, o ne iššvaistyti korupcijai per jūsų sąskaitas, audituojamas už keturiolika metų.

Tiesiog norėčiau Komisijai perduoti šią žinutę nuo mane išrinkusių žmonių: grįžkite į savo biurokratiją ir parenkite Jungtinės Karalystės pasitraukimą iš šios korumpuotos ir pasmerktos netvarkos – Europos Sąjungos.

Diane Dodds (NI). – Pone pirmininke, šis Parlamentas neseniai susivienijo visuotinės terorizmo grėsmės akivaizdoje. Mano rinkiminėje apygardoje Šiaurės Airijoje mes žinome terorizmo skausmą. Taip, pastaraisiais metais matėme pasikeitimus Šiaurės Airijoje, tačiau vis dar yra tokių, kurie siekia pralieti kraują.

Praeitą savaitę vienas iš paskutinių įvykių buvo respublikonų disidentų padėta ir pietinėje Armos dalyje surasta 270 kg bomba. Jeigu nebūtų buvusi surasta, ji būtų nusinešusi daug žmonių gyvybių. Šiaurės Airijoje mes nepamiršome savo praeities ir terorizmo aukų ir todėl prašau šio Parlamento paremti kampaniją dėl Libijos prašymo atlyginti žalą. Libija tiekė ginklus IRA grupuotei. Šiais ginklais buvo atimta daug gyvybių, sugriauta daug gyvenimų. Jie privalo už tai atsakyti.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Naujos Parlamento kadencijos pradžioje turime prisiminti bendrą mūsų atsakomybę dėl taikaus Europos žemyno vystymosi taip, kad mūsų piliečiams būtų užtikrintas taikus ir klestintis gyvenimas. Mes taip pat turime parodyti savo piliečiams, kad jais rūpinamės ir esame čia, kad dirbtume jiems.

Tai turime prisiminti nuolat, net ir tada, kai problemos iškyla tarp dviejų mūsų šeimos narių. Europinis problemų sprendimo būdas yra grindžiamas tinkamu partnerystės dialogu, kuriuo siekiama protingo sprendimo, o ne kitos šalies nepaisymu, ir tiesioginiu tokių klausimų kaip šis pateikimu Europos institucijoms.

Nuolatinis racionalus abipusis dialogas taip pat yra būdas nutraukti ekstremistų pragyvenimo šaltinį abipus sienos ir taip pačioje pradžioje užkirsti kelią, tikėtina, pavojingoms veikloms, kurių jie gali imtis ateityje, arba labai jas apriboti.

Rovana Plumb (S&D). – (RO) Kovą su rasizmu remia tvirta europinė politika, tačiau per mažiau nei savaitę Vokietijos ir Jungtinės Karalystės politikai ėmėsi klastingų veiksmų darbuotojų iš Rumunijos atžvilgiu arba dėl nežinojimo, arba dėl to, kad siekia užsitarnauti visuomenės palankumą ir balsus. Didelį susirūpinimą kelia tokie žiaurūs teiginiai kaip: „Pirmai progai pasitaikius rumunai jums smeigs peilį į nugarą“, išsakyti per viešą susitikimą Jungtinėje Karalystėje, arba Vokietijos politiko komentarai, kad rumunai į darbą neateina septintą valandą ryto ir jie nežino, ką jie turi daryti. Rengiamo europinės kovos su rasizmu priemonės. Tai bendras mūsų tikslas. Vis dėlto ką daryti, kai tokius teiginius išsako mūsų kolegų politikai iš didžiųjų Europos Sąjungos valstybių narių?

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Pone pirmininke, praeitą savaitę trims baskų tunų žvejybos laivams iš Bermeo dar kartą pagrasino Somalio piratai. Susirūpinimą kelia pasikartojantys žvejybos laivų puldinėjimai toje zonoje, tai, kad aukos jaučiasi nesaugios ir kad Ispanijos vyriausybė nesiima veiksmų. Žvejų teigimu, įsivyravus musoniniams vėjams šie puldinėjimai gali padažnėti.

Todėl, kol dar nevēlu, noriu šiam Parlamentui pasakyti, kad šiems laivams skubiai reikalinga ginkluota karinė apsauga. Yra taip padariusių Europos šalių vyriausybių, pvz., Prancūzija ir Italija, ir priemonės pasiteisino.

Taigi Komisija turėtų rekomenduoti visoms valstybėms narėms imtis panašių neatidėliotųjų ir veiksmingų priemonių. Būtina skubiai išplėsti apsaugos kriterijus, kurie buvo nustatyti prekybinių laivų maršrutams, įtraukiant žvejybos zonas.

Šie rūmai susiduria su problema, kuri buvo paminėta praeitų metų spalio 23 d. rezoliucijoje dėl piratavimo.

Galiausiai norėčiau pakartoti mūsų įsitikinimą, kad Europai reikia bendros užsienio ir saugumo politikos, kuri Europos institucijas padarytų veiksmingesnes ir patikimesnes kovojant su tokio pobūdžio krizėmis.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Pone pirmininke, mirtinos Vokietijos kareivių, kurie yra dalis okupacinės kariuomenės Afganistane kartu su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, Europos Sąjunga ir NATO, atakos per 2009 m. rugsėjo 4 d. puolimą Kunduzo regione virto žudynėmis, pareikalavusiomis daugiau nei 135 civilių gyventojų mirčių ir dešimčių sužeistųjų, tarp jų daugelio vaikų, ir yra karo nusikaltimai prieš Afganistano tautą.

Tai, žinoma, nebuvo puolimas prieš Talibaną, tai buvo puolimas prieš 500 civilių gyventojų. Kasdienės skerdynės, rinkimų, kuriems būdingas smurtas ir korupcija, organizavimas, siekiant, kad į valdžią patektų Afganistano okupacijos marionetės, ir skurdas bei kančia, kurios yra afganų tautos rykštė, rodo, kad imperialistinio pobūdžio Jungtinių Amerikos Valstijų, Europos Sąjungos ir NATO atakos šioje okupuotoje šalyje – taip pat ir kitose šalyse – prisidengiant kova su terorizmu tautai sukelia pragaištingas pasekmes.

Naujojo NATO generalinio sekretoriaus Anderso Fogh Rasmusseno ir Europos Sąjungos valstybių užsienio reikalų ministrų išsakytų teiginių tikslas yra tik vienas – tęsti intervencines priemones prieš tautą. Kiekvienos šalies ir kiekvienos valstybės narės žmonės privalo prašyti ir primygtinai reikalauti, kad kareiviai paliktų jų šalis ir grįžtų į savo šalį.

Gerard Batten (EFD). – Pone pirmininke, spalio 2 d. Airijoje vyks referendumas dėl Lisabonos sutarties. Lisabonos sutartis yra beveik tokia pat kaip Europos konstitucija, kurią Prancūzijos ir Nyderlandų gyventojai aiškiai atmetė. Lisabonos sutartį Airija kartą jau atmetė, tačiau Europos Sąjungai „ne“ visuomet yra neteisingas atsakymas, kai kalbama apie tolesnę politinę integraciją. Taigi Airijos žmonės verčiami dar kartą rengti referendumą, kad galėtų pateikti vienintelį Europos Sąjungai priimtina atsakymą – „taip“.

Europos Sąjunga naikina demokratiją savo valstybėse narėse. ES paremta tiesos iškraipymu, apgaule ir melagystėmis. Mūsų niekinga vyriausybė ir politinė klasė nesuteikė Jungtinės Karalystės gyventojams teisės į referendumą būtent dėl to, kad jie žino, jog rezultatas būtų aiškus – „ne“. Tačiau neatsižvelgiant į baigtį Airijoje, Jungtinė Karalystė vieną dieną paliks Europos Sąjungą ir atkurs savo valstybės nepriklausomybę. Didžiuojuosi naudodamasis savo pareigomis, kad pasisakyčiau už Jungtinės Karalystės besąlyginį pasitraukimą iš Europos Sąjungos.

Pirmininkas. – Ačiū, pone G. Battenai. Suteikiau jums papildomas keturiolika sekundžių neatsižvelgdamas į tai, kad dalis jūsų kalbos nebuvo teisinga, t. y. kad Lisabonos sutartis yra tas pats kas Konstitucija.

George Becali (NI). – (RO) Pone pirmininke, šiandieną norėčiau pakalbėti apie Europos projektą „Jaunimo balsai“, kurį turiu garbę globoti. Šiuo projektu, kuriame dalyvauja jaunimas iš visų valstybių narių, siekiama, kad jie patys nustatytų socialines problemas, su kuriomis susiduria, ir pasiūlytų sprendimo būdus. Prašau ne tik jūsų, pone Pirmininke, bet ir Europos Komisijos Pirmininko užtikrinti, kad skirtume daugiau dėmesio jų pateiktiems pasiūlymams. Šiais sunkiais laikais mes esame atsakingi už tai, kad Europai ir visų pirma Europos jauniems piliečiams būtų suteiktos aiškos galimybės. Mano kartai gan pasisekė, kad ji galėjo dalyvauti atkuriant suvienytą Europą. Atstovaudami šiandienos ir ypač ateities Europai, jauni žmonės turi teisę ją paversti tuo, kuo jie įsivaizduoja ją būsiant. Ačiū ir telydi mus Dievas.

Pirmininkas. – Ačiū jums, taip pat ačiū, kad kalbėjote glaustai.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) XXI a, Europos Sąjungą vėl persekioja ekstremaliųjų dešiniųjų ir kairiųjų ideologijos šmėkla, kuri primena XX a, Europoje viešpatavusias diktatūrines valstybes. ES piliečiui draudžiama keliauti į kitą šalį. Šio asmens judėjimo laisvė ribojama. Valstybė uždaro į kalėjimą 15 piliečių, apkaltina juos išdavyste ir uždraudžia išvykti iš šalies, nes jie ketina aptarti mažumų klausimus su panašiai mąstančiais tėvynainiais Vengrijos parlamento narių iš Karpatų baseino susirinkime. Toje šalyje žmonės baudžiami už tai, kad tinkamai nekalba oficialiąja kalba ligoninėse, policijos nuovadose, senelių namuose ir gimdymo skyriuose. Taip Europos Sąjungoje nesielgiama netgi su emigrantais, jau nekalbant apie žmones, šioje teritorijoje gyvenančius tūkstančius metų, nors naujai čia įkurtai valstybei tik 17 metų. Dėl to svarbu Europos Sąjungoje įgyvendinti bendrą teisės aktą mažumoms apsaugoti, privalomą kiekvienai jos valstybei narei.

Arlene McCarthy (S&D). – Pone pirmininke, norėčiau pranešti Parlamentui, kad praėjusią savaitę, Jungtinės Karalystės teisingumo ministras suteikė amnestiją mano rinkėjui Michaelui Shieldsui. Po ketverių su puse metų jis buvo paleistas iš kalėjimo, kuriame buvo laikomas už nusikaltimą, kurio nepadarė.

Michaelui amnestija suteikta remiantis parodymais, akivaizdžiai rodančiais, kad jis moraliai ir techniškai nėra kaltas. 2005 m. per mažiau nei aštuonias savaites, jis buvo suimtas, apkaltintas ir nuteistas už žiaurų išpuolį prieš bulgarų kilmės padavėją Martiną Georgievą, nepaisant to, kad trūko teismo ekspertizės patvirtintų įrodymų, atpažinimo procesas turėjo trūkumų ir kitas asmuo Graham Sankey raštu prisipažino padaręs šį išpuolį.

Šiandien norėčiau padėkoti Parlamento pirmininkams J. Borrelliui bei H.-G. Pötteringui ir Parlamento Peticijų komitetui parėmusiems Michaelo kampaniją dėl teisingumo. Tačiau procesas dar nebaigtas. Prašau Pirmininko ir Peticijų komiteto toliau remti Michaelo kampaniją dėl teisingumo ir kreiptis į Bulgarijos valdžios institucijas, kad skubiai būtų peržiūrėti esami įrodymai. Tai labai svarbu norint, kad mūsų piliečiai tikėtų ir pasitikėtų teisiniu ir policijos bendradarbiavimu Europoje.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Bankams reikalinga priežiūra. Tokia yra Europos Vadovų Tarybos ir Europos Komisijos pozicija. Europos Komisijos vasario mėn. paskelbtame vartotojų apsaugos tyrime buvo atskleistos įvairios neigiamos tendencijos bankininkystės srityje. Kaip Estijos atstovas, norėčiau pateikti keletą pavyzdžių iš Estijos, susijusių su dviem Estijoje veikiančiais Švedijos bankais. Problema ta, kad šie bankai su vartotojais Estijoje elgiasi kitaip nei su vartotojais savo šalyje. Tiek banko paslaugų kainos, tiek palūkanų normos Estijos vartotojams yra žymiai didesnės. Pvz., palūkanų normos Švedijoje yra 0,21 proc., o Estijoje – 12,21 proc. Skirtumas – 600 kartų.

Naudojant finansų krizę nevienodų sąlygų taikymui pateisinti nesilaikoma Europos Sąjungos vertybių. Todėl norėčiau šiuo metu Europos Sąjungai pirmininkaujančios Švedijos paklausti, ką ji galėtų pasakyti šiuo klausimu ir kaip ilgai tęsis tokia padėtis jos bankuose Estijoje.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pone pirmininke, minėjau, kad mums reikalinga demokratinė revoliucija. Šiandien esame tokioje padėtyje, kuri nėra tinkama tiems, kurie laisva valia pasirinko neatstovauti jokiai frakcijai šiame Parlamente.

Norėčiau paprašyti Biuro draugiškai rasti koordinatorių klausimo sprendimą. Šiuo atžvilgiu esame diskriminuojami, nes mums neleidžiama dalyvauti koordinatorių posėdžiuose, vykstančiuose įvairiuose komitetuose, ir atitinkamai veikti. Džiaugčiausi galėdamas padėti, kad išvengtume tokios padėties, kaip 2001 m. Europos Teisingumo Teisme diskriminacijos byloje priėmus sprendimą, paaiškėjo kad visi iki šiol priimti koordinavimo sprendimai neteisėti. Tai ne tik padarytų didžiulę žalą Parlamentui, bet taip pat būtų nereikalinga politiniu atžvilgiu.

Todėl skubiai prašau Biuro taikyti atitinkamas priemones nutraukti šį nepriklausomų narių diskriminavimą ir grįžti prie sveiku protu pagrįstų metodų, taikytų pastaruosius dešimt metų.

Carlos Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Pone pirmininke, šią vasarą ETA teroristų grupė Ispanijoje nužudė tris teisę ir laisvę gynusius žmones: šalies policijos pareigūną ir du civilinės apsaugos pareigūnus. Norėčiau jų šeimoms pareikšti savo solidarumą, paramą ir rūpestį.

ETA yra nusikalstama grupuotė, kuriai nėra vietos Europoje, nes Europos Sąjungoje nėra vietos radikalizmui, totalitarizmui ar teroristų žudynėms.

Todėl Europos Parlamentas ir visos kitos Europos Sąjungos institucijos turėtų toliau smerkti ETA teroristus ir tęsti savo darbą iš mūsų žemyno šalinant bei raunant su šaknimis ETA ir jos bendrininkų vykdomus teroristinius išpuolius.

Todėl savo pirmąją kalbą šiame pirmame eiliniame šios kadencijos Europos Parlamento plenariniame posėdyje norėčiau skirti prisiminti ir pagerbti visoms ETA terorizmo aukoms, pasmerkti teroristų organizaciją ETA ir paprašyti, kad visi europiečiai, padedami teisės, veiktų kartu, kad visiems laikams atsikratytume ETA ir jos rėmėjų – Baskų krašto, Ispanijos ir Europos labui.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Pone pirmininke, manau, kad atėjo laikas pakeisti mūsų požiūrį į energetikos problemas, būtent laipsniškai pereinant nuo energetinio saugumo – siekio apsaugoti dabartinius mūsų perdavimus nuo nepastovių tiekėjų, prie "saugios energijos", t. y. visiškai išnaudoti energijos išteklius vykdant griežtą kontrolę ES mastu.

Suprantama, tam tikrą laiką reikės veikti iš karto abiem kryptimis, iki reikalai pasikeis pastarosios naudai. Jei Europa iš tikrųjų nori tapti tikrai patikima veikėja tarptautiniu mastu, tai pirmiausia ji turėtų užtikrinti savo pačios energijos tiekimo kontrolę. Kitu atveju Europa toliau išliks tik atskirų nacionalinių veikėjų rinkiniu, kur kiekviena šalis sieks tenkinti savo interesus ir dėl to taps pažeidžiama vykdomai negailestingai išorės tiekėjų taktikai skaldyti ir valdyti.

Chris Davies (ALDE). – Pone pirmininke, prieš šešis mėnesius pasaulį sukrėtė Gazos ruože Izraelio sukeltos mirtys ir griovimai. Žurnalistams pasitraukus iš Gazos, toliau vyksta jos ekonominė apsaustis. Mažiau nei ketvirtadalis žmonėms būtinų žaliavų ir maisto atsargų patenka per kontrolės postus – iš viso tik 18 dalykų. Niekas nėra skirta teritorijai atstatyti, verslui, darbo vietoms kurti ar suteikti vilties. Iš tikrųjų Izraelis pusantro milijono gyventojų laiko belaisviais, apsupęs juos sienomis, saugomomis ginkluotų sargybinių.

Pone pirmininke, prašau perduoti mūsų Pirmininkui, kad jis turėtų kuo greičiau apsilankyti Gazoje, kad galėtų pats įvertinti esamą padėtį. Jei jis mano, kad tokia kolektyvinė bausmė nepriimtina, tuomet turėtų pasakyti savo nuomonę nekaltųjų vardu.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Pone pirmininke ekonomikos krizė stipriai paveikė žemės ūkio produktų gamybą. Per paskutinius 20 mėnesių pienininkystės sektoriaus padėtis labai pablogėjo. Kainoms nesiekiant 0,21 EUR, ūkininkai turi pardavinėti pieną mažesne nei gamybos sąnaudos kaina. Daugelio ES šeimų ūkių išlikimui gresia didelis pavojus. Šiuo metu dauguma jų sugeba išsilaikyti tik iš turimų asmeninių santaupų, o jų aišku ilgam neužteks.

Komisijos pateikti skaičiai rodo, kaip smarkiai krito pieno ir pieno produktų kainos. Parama pienininkystei yra gyvybiškai svarbi norint užkirsti kelią žemės ūkio žlugimui. Už kokybę reikia mokėti, tačiau atrodo, kad šis principas nebetaikytinas žemės ūkio sektoriuje. Šiuo metu gamintojo kaina visiškai nesusijusi su vartotojui siūloma kaina.

Mūsų šeimos ūkiams skubiai būtinos rinkos paramos priemonės. Tai susiję su aprūpinimo maistu saugumo užtikrinimu Europoje. Visų pirma neturėtume pamiršti, kad tūkstančiai darbo vietų Europoje yra glaudžiai susijusios su veikiančiu žemės ūkiu.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Pone pirmininke, rytoj J. M. Barroso sieks užsitikrinti mūsų paramą, kad būtų išrinktas antrajai kadencijai. Norėčiau priminti čia esantiems nariams, kad lenkų laivų statyklos darbuotojai ne kartą kreipėsi į Komisiją, prašydami priimti sprendimą, kuris padėtų išsaugoti jų darbo vietas. Nesulaukta jokios pagalbos, nes vadovaujant J. M. Barroso, Komisijai visiškai nerūpėjo darbuotojų patiriamos problemos. Tūkstančiai lenkų laivų statytojų vis dar kenčia nuo skaudžių Komisijos vykdytos antisocialinės politikos prieš jų bendruomenes pasekmių. Būtų gerai, jei nepamirštume, kad į šį Parlamentą buvome išrinkti atstovauti piliečiams. Mūsų rinkėjams nereikalinga nei tokia politika, nei tokia Europos Sąjunga.

Jei paremsime J. M. Barroso, niekas nepasikeis. Komisijos veikla ir jos teisėkūros iniciatyvos vis labiau tols nuo europiečių poreikių. Reikia paskirti Pirmininką ir Komisijos narius, kurie užtikrintų, kad socialiniai tikslai būtų svarbesni nei ekonominiai. Turime kurti socialinę Europą, kurioje darbuotojų likimas būtų toks pat svarbus kaip ir pelnas. Ponios ir ponai, nesusigundykite meilikavimais, naudojamais kaip priedanga paslėpti dešiniųjų vykdomai negailestingai ir žiauriai politikai.

Bill Newton Dunn (ALDE). – Pone pirmininke, norėčiau išsakyti savo nuomonę apie Johno Zafiropulo atvejį. Šiuo metu jis įkalintas Graikijoje. Jo šeimos nariai, kurie yra mano rinkėjai, įsitikinę jo nekaltumu. Šių metų pradžioje parašiau teisingumo ministrui Atėnuose dėl šio atvejo. Nesulaukiau atsakymo, todėl gegužės mėn. plenariniame posėdyje per minutės kalbą išsakiau savo nuomonę šiuo klausimu. Iš karto po to Graikijos nuolatinis atstovas atskubėjo į mano kabinetą ir pažadėjo, kad man bus skubiai išsiųstas asmeniškasis ministro atsakymas. Praėjus keturiems mėnesiams vis dar negavau jokio atsakymo.

Jei šiuo metu nuolatinis Graikijos atstovas dalyvauja šiame plenariniame posėdyje, norėčiau pasakyti, kad esu nustebęs ir nuliūdęs, kad nieko nebuvo padaryta. Ar galėtumėte atsiųsti atsakymą iš ministro ir dar kartą panagrinėti Johno Zafiropoulo atvejį?

Ioannis Kasoulides (PPE). – Pone pirmininke, per Turkijos įsiveržimą į Kiprą 1974 m. turkų žurnalistas nufotografavo 14 Kipro kareivių, pasiduodančių Turkijos kariuomenei. Ši nuotrauka tapo siekio sužinoti dingusių asmenų likimą simboliu. Kareivių kūnai pagal DNR buvo atpažinti prieš kelias savaites. Jie buvo nužudyti prieš 35 metus, o jų kūnai įmesti į šulinį okupuotoje šiaurinėje salos dalyje. Tai rodo, kad Turkijos kariuomenė šurkščiai pažeidė Ženevos konvenciją, nes ji buvo atsakinga už pasidavusius asmenis.

Primitytinai raginu šį Parlamentą paraginti Turkiją bendradarbiauti su JT dingusiųjų žmonių paieškos komitetu, pateikti jam dokumentus ir atverti neseniai nustatytus du sklypus Lapithos mieste, vadinamąsias „draudžiamąsias karines zonas“, kur tikėtina yra palaidota dar 800 belaisvių.

Derek Vaughan (S&D). – Pone pirmininke, šiame Parlamente vyks daugybė svarbių diskusijų ir reikės priimti sprendimus dėl biudžeto. Suprantama, kad šiuo metu svarstome 2010 m. biudžetą ir dar daug klausimų reikės išspręsti, kol galėsime jį patvirtinti. Taip pat netrukus šiame Parlamente prasidės diskusijos dėl naujos finansinės perspektyvos po 2013 m.

Taip pat dar turime atlikti laikotarpio vidurio biudžeto persvarstymą. Man atrodo, kad beveik apie tai pamiršome. Neturėtume to užmiršti, nes tai suteiks mums daug puikių galimybių ateityje. Turėsime galimybę vėl apsvarstyti mūsų prioritetus. Pvz., galėsime skirti daugiau lėšų naujam ekonomikos atgaivinimo Europoje planui. Galbūt taip pat galėsime skirti papildomų lėšų priemonėms, kurios bus patvirtintos susitikime Kopenhagoje šių metų pabaigoje.

Manau, kad šis Parlamentas neturėtų nuleisti akių nuo įvykių. Turėtume toliau Parlamente primygtinai reikalausti Tarybos ir Komisijos, kad jos dar kartą skirtų laiko vidurio laikotarpio peržiūrai ir suteiktų mums galimybę pasiūlyti savo prioritetus.

Pál Schmitt (PPE). – (HU) Pone pirmininke, žodžio laisvė kartu su laisve pasirinkti kalbą, kuria norima vartoti, yra pagrindinė žmogaus teisė. Kalba yra pirmajai svarbos ženklas ja kalbantiems žmonėms. Tai jų tapatybės pagrindas. Kiekvienas taip galvojantis apie savo kalbą privalo gerbti ir kitų bendruomenių kalbas. Tačiau viena iš oficialiųjų ES kalbų – vengrų, neseniai užsipulta Slovakijoje, o tai visiškai prieštarauja europinei mąstysenai. Slovakijos kalbos įstatymu akivaizdžiai diskriminuojama didelė – pusės milijono vengrų bendruomenė jos teisės vartoti savo kalbą atžvilgiu. Kai kuriais atvejais už tai taip pat gali būti skirta 5 000 EUR bauda.

Europos Sąjunga yra įsipareigojusi saugoti kultūrų ir kalbų įvairovę. Todėl ir buvo paskirtas už daugiakalbystę atsakingas Komisijos narys. Europos regioninių arba mažumų kalbų chartijoje, kurią ratifikavo ir Slovakija, piliečiams užtikrinama teisė vartoti savo gimtąją kalbą bet kurioje išsilavinimo pakopoje, tvarkant administracinius reikalus, viešosiose institucijose ir oficialiuose dokumentuose. Pagal vienintelį ir pagrindinį ES institucijų ramstį negalima leisti vienai iš valstybių narių akivaizdžiai pažeisti pagrindines ES normas ir kenkti mažumų teisėms atvirai nesuteikiant teisės išsakyti savo nuomonę.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Prieš keletą mėnesių čia vyko diskusijos dėl laivų statybos pramonės padėties Lenkijoje. Buvo pasiektas susitarimas. M. Schulzas – mūsų frakcijos pirmininkas, frakcijos vardu patvirtino, jog Parlamentas nesutinka, kad būtų panaikinta dešimtys tūkstančių darbo vietų laivų statyklose ir joms medžiagas teikiančiose įmonėse. M. Schulzas patvirtino, kad Parlamentas nepritaria šios pramonės šakos panaikinimui Lenkijoje arba dėl to sumažėsiančiam pramonės pajėgumui Europoje.

Praėjus šešioms mėnesiams dabartinė padėtis yra tokia: vyriausybė nesugebėjo privatizuoti laivų statyklų, Komisija visiškai neatsižvelgė į Parlamento poziciją, statyklose nevykdoma gamyba, ateitis yra neapibrėžta, žmonės neteko darbo ir liko nežinioje. Be abejonės turime sutikti, kad ši Komisija neturi jokio supratimo apie pramonės politiką Europoje. Ji nesupranta, kad laivų reikėjo praeityje, jų reikia dabar ir reikės ateityje.

Tunne Kelam (PPE). – Pone pirmininke, 2009 m. rugpjūčio 23 d. buvo 70-osios liūdnei pagarsėjusio Europą padalinusio nacių ir sovietų pakto metinės. Manau tai yra sukrečiantis pavyzdys to, kiek gali suartėti tariaimai priešingą kraštutinę politiką vykdančios subjekta. Tuomet Maskva ir Berlynas sutarė, kad pirmiausia reikia sugriauti demokratine politinę santvarką Europoje. Abi šalys siekė viešpatauti pasaulyje. Todėl neturėtume pamiršti, kad Antrąjį pasaulinį karą pradėjo du diktatoriai.

Likus keturioms dienoms iki šio pakto pasirašymo, savo partijos nariams J. Stalinas jį paaiškino taip: „Sovietų Sąjungai bus naudinga, kad prasidės reicho ir kapitalistinio anglų bei prancūzų bloko karas. Turime padaryti viską, kad karas tęstųsi kuo ilgiau ir abiejų šalių jėgos išsektų. Tada turėsime daug galimybių plėsti pasaulinę revoliuciją“.

Norėčiau priminti nariams apie praėjusių metų balandžio mėn. Europos Parlamento patvirtintą rezoliuciją, kuria rugpjūčio 23 d. pažymėta kaip bendra visų totalitarinių režimų aukų paminėjimo diena.

Boris Zala (S&D). – (SK) Tiek praėjusiam, tiek dabartiniame Parlamento posėdyje išklausėme daugelio Vengrijos EP narių kalbas, kuriomis jie kritikavo Slovakijos kalbos įstatymą. Norėčiau pastebėti, kad tuo pat metu visiems jums buvo išdalyti dokumentai su įvairiomis nuomonėmis, kuriose, atvirai kalbant, daugiausia pateikiami klaidingi aiškinimai, prasimanymai ir netgi sąmoningai meluojama.

Slovakijos kalbos įstatymas visiškai atitinka žmogaus teisių ir mažumų kalbas saugančių teisių reikalavimus. Manau, kad Vengrijos EP nariai vykdo labai pavojingą politiką aiškiai ir tiesiogiai kurstydami ekstremizmą tiek Vengrijoje, tiek kaimyninėse valstybėse. Manau, jog jie privalo suprasti, kad tokia politika yra labai pavojinga, ir, kaip jau sužinojome šiandien, turėtų padaryti galą tokiems prasimanymams.

Alojz Peterle (PPE). – (SL) Sulaukiau daugybės Slovėnijos ir Italijos piliečių prašymų atkreipti šio Parlamento dėmesį į Italijos ketinimus statyti dujų terminalą Triesto įlankoje.

Suprantu slovėnų ir italų aplinkosaugos organizacijų nerimą dėl to, kad šis dujų terminalas gali tapti didžiule našta ir taip ekologiniu požiūriu labai pažeidžiamoje vietovėje. Kalbu apie Triesto įlankos jūras ir atokiau nuo jos esančius miesto rajonus. Šios organizacijos taip pat išreiškė rūpestį dėl vertinant poveikį aplinkai naudojamų dokumentų tikslumo.

Taip pat kviečiu Italijos ir Slovėnijos vyriausybes kartu imtis veiksmų dėl šio projekto atsižvelgiant į praėjusiais metais rugsėjo mėn. jų pasirašytą memorandumą. Kitaip tariant, kviečiu dirbti kartu vertinant poveikį aplinkai Adrijos jūros šiaurinėje dalyje ir atitinkamai Triesto įlankoje. Taip pat tikiuosi, kad vyriausybės po šio vertinimo sugebės susitarti dėl šiam dujų terminalui tinkamesnės vietos nei Triesto įlanka.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Pone pirmininke, pritariu kolegei iš Estijos Siiri Oviir, kad ekonomikos krizė dar toli gražu nesibaigia. Visoje Europoje galima pastebėti kylant savotišką optimizmą, nors nedarbas auga, šalių ekonomiką žlugdo skolos, gyventojai senėja, taigi virš Europos pakibusi savotiška triguba giljotina. Tačiau nepaisant to, paskelbta, kad ekonomikos nuosmukis baigėsi. Planuojama „išėjimo iš krizės“ strategija, nes ekonomikos atkūrimo strategija jau nebereikalinga. Europa labai gerai pradėjo taikyti ekonomikos atkūrimo strategiją ir kovojo su ekonomikos krize. Tai ji darė taip pavyzdžiai, kad net Jungtinės Amerikos Valstijos mokėsi iš Europos ir sekė jos pavyzdžiu. Tačiau vėliau Europa sulėtino tempą. Be to, dėl šio netikro optimizmo gali būti priimti klaidingi sprendimai. Su ekonomikos krizė dar nesusidorota.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Sudarius Europos integracijos sąjungą po pirmalaikių 2009 m. liepos mėn. įvykusių rinkimų dar kartą patvirtintas Moldovos Respublikos piliečių palankumas Europai. Žengtas labai svarbus žingsnis, kurio Moldovos Respublika ir Europos Sąjunga negali ignoruoti.

Politinė padėtis vis dar sudėtinga. Todėl šios sąjungos sėkmė ir demokratinės Moldovos dalyvavimas labai priklauso nuo jos partnerių Europoje paramos. Moldovos Respublika prisiėmė atsakomybę laikytis europinės krypties. Europos Sąjungai tenka atsakomybė palengvinti jos kelią einant šia kryptimi.

Moldovos Respublikos gyventojų pasirinkimas dabar matomas ir politiniu lygmeniu. Todėl privalome besąlygiškai remti Moldovos Respublikos integracijos į Europą sąjungą. Ši sąjunga – vienintelė jos galimybė laipsniškai, tačiau greitai išitraukti iš Europos Sąjungos valstybių šeimą. Kreipiuosi į Europos Komisiją, kad

ji skubiai pradėtų derybas dėl naujo susitarimo su Moldovos Respublika pasirašymo ir panaudotų visas reikalingas priemones padedant šiai respublikai įveikti sudėtingą finansinę padėtį.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Europos Sąjungos patikimumas yra nieko vertas, jeigu ji tik garsiai kalba apie žmogaus teisių pažeidimus už ES ribų, bet nereiškia protesto, kai rimtai pažeidžiamos žmogaus teisės, kaip neseniai įvyko Slovakijoje, kuri priėmė įstatymą dėl valstybinės kalbos, kuris pakurstė precedento neturėjusią įtampą tarp daugumos ir tautinių mažumų.

Kaip minėjo ir Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos vyriausiasis komisaras tautinių mažumų klausimais Knut Vollebaek, mažumų kalba tapo mažiau svarbi nei kalba, kuria šalyje kalba dauguma. Norėčiau paaiškinti savo kolegai Borisui Zalai, kad labai džiaugtumėmės, jei šio klausimo nereikėtų kelti čia, Europos Parlamente. Tai padariau tik dėl to, kad Slovakijoje įsigaliojo įstatymas, kuriuo labai apribojamas tautinių mažumų kalbų vartojimas ir diskriminuojama šalyje gyvenančių vengrų bendruomenė. Kaip laiške minėjo Leonard Orban, naujai Komisijai ir José Manueliui Barroso teks atsakomybė už forumų, kuriuose bus galima nagrinėti tokius atvejus, sukūrimą. Slovakija privalo gerbti savo tarptautinius įsipareigojimus, Tautinių mažumų apsaugos pagrindų konvenciją ir Europos regioninių arba mažumų kalbų chartiją.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Pone pirmininke, prašiu žodžio savo nuomonei dėl misijos Afganistane išsakyti. Šis klausimas yra labai sudėtingas visoms juos suinteresuotoms šalims. Tai susiję ir su NATO, ir su Europos Sąjunga. Ypač norėčiau pabrėžti, kad reikia skirti humanitarinę, socialinę ir ekonominę pagalbą Afganistano gyventojams, deja, jau 30 metų kenčiantiems nuo karo. Keliu šį klausimą plečiantis karo veiksams, vykstant išpuoliams prieš kareivius per prezidento rinkimus. Visi žinome, kad šie išpuoliai padažnėjo ir tapo žiauresni artėjant rinkimams. Tokia pagalba ypač svarbi stiprinant pasitikėjimą ir atkuriant šalį.

Šiomis dienomis Afganistane žuvo Lenkijos ginkluotųjų pajėgų kapitonas Daniel Ambroziński. Atrodo, kad tai iš esmės įvyko dėl Afganistano kariuomenės silpnumo ir papirktos policijos. Gera žinoma, kad Afganistano kariuomenės ir policijos finansinė padėtis sunki. Visuomenės informavimo priemonėmis pranešama, kad Afganistano kareiviai laikomi tikrais laimės kūdikiais, jei jiems pavyksta uždirbti 20 JAV dolerių. Svarbu, kad kariuomenės pastangos būtų remiamos teikiant socialinę, humanitarinę ir ekonominę pagalbą.

Pirmininkas. – Seánui Kelly suteikiama dvidešimt sekundžių labai trumpai replikai.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, norėčiau labai trumpai pasakyti, kad šį vakarą kolegos iš Jungtinės Karalystės padarytas pareiškimas dėl Lisabonos sutarties Airijoje yra klaidingas ir savotiškai globėjiskas. Airijos niekas nevertė balsuoti dėl šios Sutarties antrą kartą. Šį sprendimą savarankiškai priėmė Airijos parlamentas, kurį nepriklausomai įvykdys Airijos žmonės. Iš tikrųjų, nesame verčiami ką nors daryti nuo tada, kai 1922 m. tapome nepriklausomi nuo Jungtinės Karalystės.

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, per 45 min. išklausėme 39 kalbas. Manau, tai geras rezultatas – vyko geros diskusijos. Pirmiausia norėčiau palinkėti sėkmės EP nariams, kalbėjusiems pirmą kartą. Ypač norėčiau pabrėžti, kad Komisija turi atsižvelgti į išsakytas pastabas per diskusijas, nes kitaip mūsų Parlamentas bus tik vieta emocijoms išlieti. Komisija buvo dėmesinga. Pastebėjau, kad Komisijos nariai buvo labai dėmesingi, todėl, be jokios abejonės, jie atsižvelgs į visų EP narių pastabas.

20. Europos automobilių pramonės restruktūrizavimas, visų pirma Opel atvejis (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas darbotvarkės klausimas yra Komisijos pareiškimas dėl Europos automobilių pramonės restruktūrizavimo, visų pirma Opel atvejo.

Vladimír Špidla, Komisijos narys. – (DE) Pone pirmininke, gerbiami EP nariai, labai dėkoju už šiandien man suteiktą galimybę išsakyti nuomonę dėl padėties Europos automobilių pramonėje, kad galėčiau pranešti jums apie kai kuriuos Europos reagavimo į krizę aspektus ir pokyčius, susijusius su grupe *General Motors*. Kalbėsiu apie pramonės politiką ir socialinius aspektus, o mano kolegė, Komisijos narė Neelie Kroes, po manęs kalbės apie valstybės pagalbos teisės aktą.

Dvylikos milijonų darbuotojų darbo vietos tiesiogiai ar netiesiogiai susijusios su Europos automobilių gamintojais. Todėl 2008 m. spalio mėn. Komisija susitiko su suinteresuotosiomis šalimis, tarp jų ir valstybėmis narėmis bei socialiniais partneriais, dalyvaujančiomis procese CARS-21, aptarti bendrą krizės valdymą. Per susitikimą kalbėta apie mažas priemokas ir papildomą finansinę pagalbą, kurią teikia Europos investicijų bankas (EIB) siekiant apsaugoti šį užimtumo politikos atžvilgiu svarbų sektorių nuo žlugimo užklupus krizei.

Taip pat turime dirbti, kad užtikrintume, jog krizė nekeltų pavojaus teisės aktuose nustatytiems reikalavimams iki 2012 m. sumažinti keleivinių lengvųjų automobilių išmetamų CO₂ dujų kiekį. Prie šio klausimo grįšiu vėliau. Nerimaudama dėl pokyčių *General Motors*, šių metų sausio mėn. Komisija surengė visų valstybių narių susitikimą, siekdama užtikrinti skaidrumą ir atitiktį Europos Sąjungos teisės aktams. Nuo tada surengti jau trys tokie susitikimai. Juose 27 valstybės narės priėmė bendrų politinių susitarimų, kurie paskelbti visuomenei.

Pirmiausia susitarta dėl politikos vykdymo valdymo patikos pagrindu srityje, koordinuojamoje Vokietijos. Tai buvo teisingas sprendimas siekiant apsaugoti *General Motors Europe* nuo JAV įsikūrusios kontroliuojančios įmonės bankroto. Šiandien galime teigti, kad šiuo sprendimu užkirstas kelias kompanijos GM automobilių gamyklų bankrotui drauge su valdančiąja įmone.

Taip pat susitarta dėl kito klausimo – kad sprendimas dėl valdymo patikos pagrindu nereiškia, kad esama išankstinio sprendimo, kuris konkurso dalyvis perims bendrovę. Iš pat pradžių Komisija pareiškė, kad išliks neutrali konkursų dalyvių atžvilgiu, nes kitaip nesugebės atlikti savo, kaip sutarties sergėtojos, pareigos.

Taip pat sutarta, kad visos valstybių apsaugos priemonės turi atitikti EB sutarties nuostatas dėl valstybės pagalbos ir vidaus rinkos. Be to, valstybės pagalba neturi būti padaryta priklausoma nuo tokių politinių sąlygų kaip investicijų vieta. ES sutartyje nenumatyta nacionaliniu lygmeniu reguliuojama ekonomika. Viešosios lėšos gali būti naudojamos tik išskirtiniais atvejais ir tik tada, kai jų reikia ateities ekonominėms struktūroms su užtikrintomis darbo vietomis kurti. Visi sprendimai turi būti grindžiami tik ekonomine logika, tačiau, kaip sakiau pirmiau, klausimus dėl valstybės pagalbos vėliau išsamiau aptars Komisijos narė Neelie Kroes.

Tai, kad GM išlaikys 35 proc. akcijų, aiškiai rodo, kad ji tikisi susigrąžinti savo ankstesnį ekonominį subsidiarumą. Taip pat pritariu tam, kad 10 proc. akcijų liktų darbuotojų rankose. Nuo 2009 m. sausio mėn. Komisija palaiko ryšį su visais suinteresuotaisiais subjektais: tiek darbuotojų, tiek politiniu lygmenimis. Visos valstybės narės, taip pat ir Flandrijos ministras pirmininkas, pritaria Komisijos pozicijai dėl *General Motors Europe* ateities ir ją remia. Komisija turi visas priemones, kad užtikrintų, jog būtų laikomasi visų susitarimų. Dar kartą pabrėžiu, kad neleisime mokesčių mokėtojų pinigų naudoti trumpalaikiais politiniais sumetimais, o ne darbo vietoms išlaikyti ilguoju laikotarpiu. Suprantama, kad krizės laikotarpiu daugelis galėtų pasakyti, jog savi marškiniai arčiau kūno. Tačiau aš, kaip Komisijos narys, atsakingas už socialinius reikalus, tikiu, kad *Magna* drauge su GM ir naujuoju *Opel* ras visai Europai priimtina sprendimą.

Diskutuodami dėl *General Motors Europe* ateities vis dėlto turime pripažinti, kad bendra Europos automobilių rinkos padėtis yra labai bloga. Net prieš krizę būta automobilių pertekliaus. Ši padėtis dar pablogėjo dėl krizės. Per paskutinį 2008 m. ketvirtį įregistruotų automobilių sumažėjo beveik 20 proc. Tikėtina, kad 2009 m. jų sumažės 11 proc. Dėl nedidelių išmokų, kurioms pritarė 12 valstybių narių, sustabdytas greitą vertės kritimą, bet tik lengvųjų automobilių rinkoje.

2009 m. sausio mėn. pabrėžėme, kad viso krovinių transporto priemonių sektoriaus padėtis buvo ypač sunki. Pardavimo duomenys katastrofiški. Jokie skaičiai nerodo prekybos pagyvėjimo. Visos tiekimo pramonės padėtis sunki. Tiesioginė atsakomybė įveikiant krizę akivaizdžiai tenka pačiai automobilių pramonei. Norėdami apsaugoti paveiktus darbuotojus, EIB, valstybės narės ir Komisija skyrė lėšų socialiniams padariniais sektoriuje sušvelninti.

Komisijos dvejus metus prieš krizę patvirtintas Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas per paskutinius dvejus metus gavo septynis prašymus iš šešių šalių automobilių pramonės sektorių. Skirdami apie 40 mln. EUR padedame maždaug 7 000 darbuotojų grįžti į darbo rinką. Taip pat surengėme forumą kitoms būtinoms pertvarkos priemonėms, kurias būtina įgyvendinti viešai ir atsakingai, aptarti. Džiaugiamės, kad dauguma automobilių gamintojų sugebėjo išvengti didelio darbo vietų mažinimo įdiegdami trumpalaikį darbą bei kitas lanksčias darbo formas, kurių daugumai pritarė socialiniai partneriai.

Tie, kuriems rūpi ilgalaikės trukmės Europos automobilių pramonės ateities planai, sutaria, kad Europoje turime gaminti pažangiausias visame pasaulyje transporto priemones, kitaip tariant – ekologiškiausias, taupiausias vartojančias energiją ir saugiausias. Tokia strategija reiškia, kad reikia tobulinti automobilių pramonės technologijas. Tikimės tai pasiekti padedami EIB ir vykdydami Septintąją bendrąją mokslinių tyrimų programą. Komisija toliau dės visas pastangas, kad šiai svarbiai pramonės šakai ir jos darbuotojams sudarytų patikimas pagrindines sąlygas.

Neelie Kroes, Komisijos narė. – Pone pirmininke, kalbėsiu apie vienos ar kelių Europos vyriausybių teikiamą finansavimą kompanijai *Opel/Vauxhall*.

Kaip žinote, praėjusį ketvirtadienį koncernas Opel, kuriame General Motors (GM) ir Vokietijos valdžia turi vienodas teises, paskelbė, kad pritarė GM ketinimui parduoti Europoje gaminamų automobilių Opel/Vauxhall kontrolinį akcijų paketą konsorciui Magna International ir Sberbank. Ši kompanijos Opel savininkų sprendimą parėmė Vokietijos Vyriausybė. Vokietijos Vyriausybė pažadėjo skirti iki 4,5 mlrd. EUR valstybinių lėšų naujai Opel įmonei, taip pat galimai dalyvaujant kitoms Europos šalių vyriausybėms.

Pone pirmininke, sudarydama šį sandorį, Komisija palaikė ryšius su visomis suinteresuotomis valstybėmis narėmis. Taip pat ji informuota apie įvairių konkurso dalyvių nesutarimus dėl pateiktų restruktūrizavimo planų, kuriuos pateikė įvairūs siūlytojai, pranašumų bei apie kai kurių koncerno Opel atstovų viešai išsakytas abejones.

Dėl GM/Magna sandorio finansavimo valstybės lėšomis, mums pranešta, kad Vokietijos Vyriausybė ketina pasinaudoti anksčiau patvirtinta sistema pagal Komisijos laikinąją sistemą dėl valstybės pagalbos teikimo priemonių taikymo užtikrinant finansavimą esant dabartinei finansų ir ekonomikos krizei.

Pone pirmininke, ketinu atidžiai patikrinti, ar ši schema gali būti naudojama šiuo atveju. Iš tikrųjų suprantate, kad šiuo metu negaliu išsakyti savo nuomonės, nes sandoris dar nebaigtas ir deramasi dėl kai kurių jo aspektų. Tačiau šiuo metu gana svarbu bendrai nurodyti labiausiai susijusias aplinkybes. Ypač norėčiau pabrėžti, kad pagal nustatytą laikinąją sistemą teikiama valstybės pagalba negali būti *de jure* ar *de facto* taikomos papildomos sąlygos dėl investicijų vietos ar geografinio restruktūrizavimo paskirstymo. Esu įsitikinusi, kad tokios sąlygos iškraipytų vidaus rinkas ir padidintų varžybas dėl subsidijų. Tai labai pakenktų Europos ekonomikai šiuo labai sudėtingu laikotarpiu. Taip pat, jei Europos įmonės restruktūrizavimą nulemtų nekomercinės sąlygos dėl valstybės teikiamo finansavimo, iškiltų pavojus, kad įmonė nesugebės atkurti savo ilgalaikio ekonominio gyvybingumo, o toks pavojus gyvybingumui yra dar didesnis dėl šiuo metu pablogėjusios Europos automobilių pramonės padėties. Visiems žinoma, kad Europos automobilių pramonė kenčia nuo didelio automobilių pertekliaus. Todėl nepavykusi restruktūrizacija smarkiai pakenktų įmonei ir jos darbuotojams, niekais virstų viso sektoriaus darbas ir būtų veltui išieškoti mokesčių mokėtojų pinigai. Vadovaudamasi šiais principais įvertinsiu Opel atvejį.

Patikrinsiu, ar valstybės finansavimas *de jure* ar *de facto* teikiamas taikant nekomercines protekcionistines sąlygas. Komisija išnagrinės ne tik teisinės sąlygas, kurias būtų galima susieti su galutiniu pagalbos paketu, bet ir šios pagalbos teikimo bendrąsias aplinkybes. Taip pat ypač norėčiau sužinoti, ar Vokietijos valdžios institucijos veiksmingai susiejo pagalbos teikimą su vieninteliu konkurso dalyviu. Jei taip, kodėl šio dalyvio pasiūlytam verslo planui teiktina pirmenybė pramoniniu ir komerciniu požiūriu.

Liūdna, kad dėl dabartinio pertekliaus automobilių pramonėje, ketinant atkurti kompanijos Opel/Vauxhall pelningumą, visoje įmonėje reikės mažinti darbo vietų ir uždaryti kai kurias gamyklas. Įvairių galimų investuotojų Opel/Vauxhall pateiktuose planuose numatoma uždaryti kai kurias gamyklas ir sumažinti darbo vietų. Tačiau socialinis restruktūrizavimas yra vienintelis būdas užtikrinti perspektyvų ir nuolatinių darbų ateityje. Komisija negali ir neturėtų bandyti nurodyti, kaip vykdyti tokį mažinimą ar mėginti užkirsti jam kelią. Tačiau labai atidžiai tirsime procesą, kad įsitikintume, jog jis vyksta komerciniais sumetimais, siekiant išsaugoti perspektyvias darbo vietas, o ne dėl protekcionistinių motyvų.

Werner Langen, PPE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija nuoširdžiai pritaria tam, kad Komisijos narys Vladimir Špidla patvirtino, kad Europos Sąjungos institucijos buvo įsitraukusios į šį ilgą ir užsitęsusių automobilių kompanijos savininkų pakeitimo procesą trijose srityse.

Antra, pritariu Komisijos narei Neelie Kroes, kad reikia kruopščiai patikrinti, ar esama kokių nors nekomercinių sumetimų. Norėčiau paprašyti Komisijos veikti sparčiai. Nereikia skubėti, kaip kad perimant Olandijos ir Belgijos bankus per 24 valandas, kai Vokietijos bankų perėmimas trunka 24 mėnesius. Tačiau norėčiau paprašyti patikrinimą atlikti greitai ir kryptingai.

Trečia, tiesa, kad rinkoje automobilių perteklius. 2007 m. visame pasaulyje parduota 58 mln. automobilių, o jų pagaminta – 72 mln. Tai reiškia, kad pramonės restruktūrizavimas, įskaitant ir aplinkai nekenksmingas transporto priemones, spartėja, ir ji daugiausia paveikia didelių transporto priemonių gamintojus.

Įmonė Opel yra ne didelių, o energiją tausojančių transporto priemonių gamintoja. Ji turi problemų, patyrė nuostolių. Jos gaminamos transporto priemonės veikia gerai, technologijos sudėtingos. Esu tikras, kad ši įmonė, nors ir neturėdama savo rinkos dalies, kaip nepriklausoma įmonė tarp rinkos gigantų, turi galimybių išlikti, jei sugebės įgyvendinti šį restruktūrizavimo planą.

Kalbant apie restruktūrizavimą, spaudoje perskaičiau, kad nukentės tik viena šalis. Turiu informacijos, kad...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją.)

Pirmininkas. – Pone W. Langenai, atsiprašau, bet I. Méndez de Vigo pasinaudodamas mėlynosios kortelės procedūra norėtų pateikti jums klausimą ir paprieštarauti. Jei sutinkate, galime suteikti žodį I. Méndezui de Vigo, jei ne, galite tęsti.

Žinoma, jūsų kalbėjimo laikas bus pratęstas. Turėsite papildomas trisdešimt sekundžių.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Pone pirmininke, W. Lagen sako, kad Komisijos tyrimas dėl Opel turėtų būti baigtas per pagrįstą laikotarpį. Pone W. Langenai, ką jūs laikote pagrįstu laikotarpiu?

Werner Langen, PPE frakcijos vardu. – (DE) Kaip minėjau, reikia leisti procesui toliau vykti. Jam neturi būti trukdoma. Galų gale, klausimas yra toks. Nagrinėdamas bankininkystės sektoriaus, kuriame šis procesas vyko daug metų, pavyzdžius, žinoma, manau, kad būtų tinkamas trumpesnis laikotarpis negu kai kuriais atvejais Vokietijoje.

Tačiau norėčiau užbaigti pasakydamas: iš viso plane – jei mano turima informacija teisinga – numatyta, kad bus prarasta 10 500 iš visų 50 000 darbo vietų, iš jų 4 500 Vokietijoje, likusios – visose kitose Opel gamyklose. Manau, kad būtų pagrįsta prašyti Komisijos patikrinti, ar tai tikslūs skaičiai ir ar tai nevyksta pagal politinius kriterijus, tuo atžvilgiu mes kartu su darbuotojais laukiame to, kas, tikėkimės, bus šviesi ateitis.

Pirmininkas. – Norėčiau padėkoti W. Langenui ir K. Méndezui de Vigo, nes manau, kad tai buvo pirmasis bandymas, pirmasis mėginimas pasinaudoti šia procedūra. Tai geras dalykas, tai pagyvina mūsų diskusijas, kurios kartais būna kiek nuobodžios. Su tokiais pertraukimais, kaip šis, diskusijos tampa įdomesnės.

Udo Bullmann, S&D frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nariai, ponios ir ponai, šiuo atveju, kai po ištisus mėnesius užsitęsios kovos galiausiai galima priimti sprendimą, kuris padėtų iš daugiau kaip 50 000 tiesiogiai paveiktų darbo vietų (bent jau tiek mums nurodo naujieji investuotojai) išsaugoti maždaug 40 000, jau nekalbant apie daugybę darbo vietų tarp tiekėjų ir susijusių vietos įmonių, būtų laikas pradėti kalbėti apie General Motors darbo jėgą Europoje. Tai buvo jų ginčas, jie – Darbo tarybos pirmininkas Klaus Franz ir kiti – tapo Opel Europe veidu, iš naujos technologijų grupės, kuri pasinaudojo savo galimybėmis, ir tokiomis aplinkybėmis mes turime pasinaudoti savo politika.

Apie ką mes diskutuojame? Dabar mes diskutuojame apie tai, kaip General Motors veikia JAV daugelį mėnesių šlubavo. Ji atsidūrė per plauką nuo žlugimo, ir mes, ponios ir ponai, tai puikiai žinome. Kas tada galėjo būti protingiau kaip pasinaudoti iniciatyva, eiti pirmyn ir pasakyti: „Gerai. Turime tuo pasinaudoti ir duoti žmonėms šansą. Mes turime suteikti ne tik gamybos vietas, bet ir ateities technologijas, galimybę Europai išlikti gera vieta automobiliams gaminti.“

Galiu visiškai palaikyti Komisijos nario V. Špidlos požiūrį į Europos automobilių pramonę. Tegu tai tampa tikrove! Sukurkime pramonės politikos sistemą, kurioje būtų taikomi didžiausi pasaulyje aplinkos apsaugos standartai, kad darbuotojai ir automobilių gamintojai Europoje galėtų dirbti laikydamiesi jų. Anksčiau mums tai pavyko padaryti anglies ir plieno sektoriuje. Kodėl mums to nepadarius dėl transporto sektoriaus ir dėl ateities? Pasinaudokime progą! Komisijai čia dar yra labai daug ką veikti, ji gali pradėti daug iniciatyvų.

Ponia Komisijos nare N. Kroes, remiantis man žinoma informacija, iš 4,5 mlrd., kurie yra sandorio, kuris turėtų būti sudarytas, dalis, jau patvirtinote 1,5 mlrd., kad veikla nesustotų. Suprantama, turite patikrinti ar tais teisėta ir atitinka teisės aktus – kokia alternatyva? Žinoma, reikia imtis visų būtinų veiksmų, kad būsimose derybose našta būtų paskirstyta tolygiai. Tačiau maldauju jūsų patikras atlikti greitai, nuosekliai prieiti prie išvados, bet, atsižvelgiant į tai, kas pastatyta ant kortos, absoliučiai būtina nesugriauti šios galimybės. Smulkmenos neturi pakišti kojos. Vietoj to mes privalome taip pat nepamiršti situacijos svarbos ir siekdami visiems naudingo viešojo intereso turime rasti europinį sprendimą.

Guy Verhofstadt, ALDE frakcijos vardu. – (NL) Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau padėkoti dviem Komisijos nariams ir Komisijai už jų šiandien išsakytą nuomonę. Tai nebuvo savaime akivaizdu. Rugpjūčio 3 d. parašiau raštą, nes tuo metu tai, kas dabar paskelbta, buvo netolima ateitis, ir gavau Komisijos pirmininko atsakymą. Jame nebuvo nieko naujo. Šiandien per Komisijos narę N. Kroes, kuri teigia, kad nesvarbu, kas atsitiktų, turi būti atliktas išsamus visų šio reikalo aspektų tyrimas, bent jau išgirdau kažką aiškaus iš Komisijos.

Ponia Komisijos nare N. Kroes, taip pat norėčiau paprašyti, kad šis tyrimas būtų atliktas ne tik dėl valstybės pagalbos, bet ir dėl konkurencijos, susijungimo ir įsigijimo taisyklių. Galų gale, mes čia kalbame ne tik apie valstybės pagalbą, kurią suteikė Vokietijos vyriausybė (4,5 mlrd. EUR), bet ir apie tokį dalyką, kaip susijungimas ir įsigijimas. Šios srities konkurencijos taisyklės griežtesnės už valstybės pagalbos taisykles. Kadangi savo

kalboje jūs daugiausia kalbėjote apie valstybės pagalbą, norėčiau paprašyti abu šiuos aspektus įtraukti į savo tyrimą. Galų gale, kalbant apie susijungimą ir išsigijimą, vidaus konkurencija tarp tam tikros bendrovės įvairių gamyklų taip pat atlieka svarbų vaidmenį, žinoma, o valstybės pagalba yra daugiausia susijusi su konkurencinėmis sąlygomis tarp bendrovių.

Pone pirmininke, ponios ir ponai, turiu pasakyti, kad paketas, kurį sudaro 4,5 mlrd. EUR valstybės pagalba ir tik 500 mln. EUR privatus įnašas, labai stebina. Ar tai vis dar gelbėjimo operacija, ar tai kažkas, ką pavadinčiau nacionalizavimo operacija? Kad ir kaip ten būtų, yra ženklų (ir būtų gerai kuo greičiau surinkti apie tai informaciją), kad bendrovės *Magna* ir Vokietijos vyriausybės sudarytame plane lemiami buvo ne tik ekonominiai, bet ir politiniai motyvai. Bet kuriuo atveju tai turėtų paaiškėti atlikus tyrimą. Ponia Komisijos nare N. Kroes, taip pat prašyčiau, kad bet kuriuo atveju šis tyrimas būtų pradėtas greitai – visiškai pritariu W. Langenui šiuo klausimu – ir kad informacija būtų paimta ne tik iš išsigyjančios šalies, nes dokumentų paketas, kurį *Magna* pateikė Komisijai, greičiausiai parodys tai, ką *Magna* ir nori parodyti. Sunku įsivaizduoti, kad tokiam dokumentų pakete, koks jis yra, būtų aiškiai nurodyta, kad pažeistos konkurencijos taisyklės. Todėl manau, kad Komisija privalo pasinaudoti savo kompetencija ir pati gauti informacijos iš įvairių susijusių valstybių narių – Jungtinės Karalystės, Ispanijos, Lenkijos, Belgijos ir, žinoma, Vokietijos – kad būtų galima atlikti objektyvų tyrimą. Taip pat tikiu, kad tyrimas, kurį dabar reikės atlikti, yra išskirtinai svarbus, nes jis bus precedentas daugeliui kitų restruktūrizavimo operacijų, kurių bus ateinančiais metais per šios ekonomikos ir finansų krizės laikotarpiu ir kurioms turės būti taikomos tokios pat sąlygos. Tai buvo mano pirma mintis.

Mano antra mintis yra ta, kad, mano nuomone, Komisija neveikė tinkamai, nes tuoj pat neperėmė dokumentų paketo. Manau, kad tai faktiškai reikėjo padaryti prieš kelis mėnesius – tarp kitko, pirmojo Komisijos rašto data yra vasario mėn. Kai reikalai susiję su tarpvalstybiniu restruktūrizavimu, manau, kad Komisija gali imtis tiesioginių veiksmų ir kad patikėti tai vienai valstybei nebuvo labai gera mintis. Europinius sprendimus rengia ne viena valstybė narė; juos turi rengti Bendrijos institucijos. Todėl manau, kad pramonės politikos srityje Komisija savo vaidmenį turėjo atlikti geriau ir sparčiau.

Trečia, manau, kad ji neturėtų gaišti laiko ir pateikti bendrą automobilių pramonės restruktūrizavimo planą, nes 35 proc. pajėgumų perteklius negali būti tiesiog pašalintas, jei nebus patvirtintas bendras visai Europai metodas.

Rebecca Harms, Verts/ALE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, ponai Komisijos nariai V. Špidla ir N. Kroes, ponios ir ponai, pirmiausia reikėtų dar kartą prisiminti, kad, net jei dabar ir ginčijamės dėl *Opel* atvejo ir net jei tai tikriausiai yra platesnio pobūdžio nesutarimas dėl Europos automobilių pramonės ateities, Europos Parlamente mus visus faktiškai vienija susirūpinimas dėl darbo vietų šiame sektoriuje Europos Sąjungoje ateityje.

Šiame etape nereikėtų taip stipriai kritikuoti Vokietijos veiksmų, juos reikia išnagrinėti. Vietoj to, kitų Europos Sąjungos valstybių narių vyriausybės, kurių gamybos vietas paveikė GM krizė, – kitaip tariant, Lenkijos, Ispanijos, Belgijos, Jungtinės Karalystės ir kt. vyriausybės, – turėtų susitikti ir apsvarstyti kartu su Vokietija, kaip kokiais nors būdais pasinaudoti šiais blogiausiais atvejais ir kaip būtų įmanoma toliau apsaugoti paveiktų gamyklų darbuotojų darbo vietas. Manau, kad tai būtų geresnis būdas.

Kaip sakiau, manau, kad mus visus vienija nerimas dėl būsimų darbo vietų automobilių sektoriuje, ir turiu pasakyti, kad Komisijos narys V. Špidla yra visiškai teisus sakydamas, kad nepaisant Briuselyje, vėliau čia, Strasbūre, tada vėl valstybėse narėse mėnesius truncančių diskusijų, diskusijose dar nepasiekta tokia pažanga, kokia turėjo būti pasiekta. Mes vėl ir vėl kalbame apie tai, kad pramonėje esama didelių perteklinių struktūrinių gamybos pajėgumų, tačiau mes iš tikrųjų nedrįstame nustatyti kurso ir remti tai, kaip mes norėtume politinėmis priemonėmis šį sektorių išvesti iš tokių struktūrinių perteklinių gamybos pajėgumų padėties. Mes tai jau pradėjome daryti ir manau, kad ta pradžia yra labai gera.

Daugelių aplinkybių, įskaitant ir valstybės intervencijų aplinkybes, mes kalbame apie atečiai parengtus automobilius, tai yra automobilius, kurie būtų nekenksmingi aplinkai, veiksmingi, kurių varikliai būtų kitokie, pritaikyti atečiai. Tačiau, atvirai kalbant, žinodama rinkos tendencijas netikiu, kad to pakaks automobilių pramonėje ateityje norint išsaugoti tiek darbo vietų, kiek jų joje yra šiandien. Todėl ateitį reikėtų aptarti bent jau kalbant apie transporto sektoriaus ateitį, ir mes turime būti pakankamai drąsūs iš esmės jau dabar, krizės metu, diskutuoti apie pokyčius ir veikti nuosekliau.

Tačiau būtų labai tinkama pabrėžti, kad tikrai nebuvo pagaltota apie tai, kad sektorius būtų pritaikytas atečiai, kaip dalis Vokietijoje *Opel* skirtos paramos programos. Teoriškai tai reikštų šiuolaikiškus, atečiai pritaikytus automobilius. Tačiau, o kaip viešojo transporto sektorius? Kaip pasieksime, kad ateityje turėtume geresnes, aplinkai nekenksmingas visuomeninio transporto sistemas? Kas ateityje gamins geresnius autobusus,

geresnius traukinius ir geresnius sunkvežimius? Kas užtikrins, kad būtų koncepcinis ryšys tarp šio sektoriaus ir informacinių technologijų bei atsinaujinančiosios energijos sektoriaus? Šie klausimai vėl ir vėl keliama, bet niekada neapgalvojami iki galo, jie tampa politinėmis idėjomis ir paliekami.

Dabar pat, naujam Parlamentui pradedant darbą, norėčiau šiomis diskusijomis pasinaudoti kaip proga pasakyti, kad mes tikrai turime imtis spręsti šį klausimą. Tikrai turėtume išdrįsti padaryti daugiau šioje srityje, arba visi kartu būsime atsakingi už beprecedentį darbo vietų praradimą, kurio vėliau visiškai negalėsime ištaisyti naudodami valstybines lėšas.

Briuselis negali tik kritikuoti Vokietijos ar kitų vyriausybių. Dabar turime turėti drąsos įvertinti savo pačių investicijų politiką. Bent 4,4 mlrd. EUR pateko į automobilių pramonę pastaraisiais mėnesiais per lengvatines Europos investicijų banko (EIB) paskolas. Pone Komisijos nary V. Špidla, nė vienas iš šio katilo automobilių pramonei patekęs euras nebuvo susijęs su reikalavimais, kad dėl tokios automobilių pramonės ar transporto sektoriaus transformacijos jie taptų pritaikyti ateičiai.

PIRMININKAVO: S. KOCH-MEHRIN

Pirmininko pavaduotoja

Evžen Tošenovský, *ECR frakcijos vardu*. – (CS) Ponia pirmininke, ponie Komisijos nare N. Kroes, pone Komisijos nary V. Špidla, savo kalboje čia, Europos Parlamente, kaip ECR frakcijos narys norėčiau trumpai pakalbėti apie dabartinę automobilių pramonės padėtį, visų pirma Europos gamintojų konkurencingumo ateityje požiūriu. Taip pat norėčiau padėkoti Komisijos narei N. Kroes už jos požiūrį į labai sudėtingą klausimą, dėl kurio šiandien diskutuojame ir dėl kurio ateityje susidarys labai sudėtinga aplinka tokioms ekonominėms sąlygoms spręsti. Pasaulio ekonomikos krizė paveikė daugelį ūkio sričių. Tarp sunkiausiai paveiktų sričių yra automobilių gamyba. Tai galėjo nutikti dėl to, kad automobilių pramonė yra vieta, kurioje susilieja daugelis įvairių sričių, ir jai keliama didžiuliai kokybės reikalavimai, daromas neįtikėtinas konkurencinis spaudimas, taip pat spaudimas technologijų pažangos ir inovacijų požiūriu. Visi, kam per didelis svaiginamas šiuolaikinių technologijų greitis, patenka į didelę bėdą ir nutinka tai, ką šiandien mes ir matome. Šiuo atveju tai JAV automobilių gamintojai.

Pasakysiu dar daugiau – krizė aiškiai parodė tuos, kas negebėjo numanyti, kaip plėtosis automobilių pramonė, taip pat tuos, kas gerai laiku protingai investavo į naujų konkurencingų modelių kūrimą. Ir toliau visiškai priešinuosi tikslinėms vyriausybės intervencijoms, kuriomis galima išspręsti tik trumpalaikius pavienių vietos gamintojų finansinius sunkumus. Suprantu politikų nuogastavimus dėl didėjančio nedarbo lygio kai kuriose srityse, bet esu tikras, kad būtų labai neprotinga pasikliauti tik finansiniais įnašais į vieną sektorių, nes tai paprasčiausiai nutolintų atpildo dieną, dažnai sąskaita tų, kurie veikia protingai. Pasaulinė krizė galėtų būti pagrindinis stimulus kurti naujas technologijas ir naudoti naujus degalus, kaip antai suslėgtas gamtines dujas, vandenilį ar, pvz., elektrą. Jei ES nori skatinti ir remti Europos gamintojus, ji turėtų remti mokslinius tyrimus ir supaprastinti inovacijų procedūras, kurios – turime pripažinti – Europoje tikrai labai ištętos.

Džiaugiuosi, kad ES valstybės narės dabar užkirto kelią protekcionistinėms tendencijoms. Vien tik finansinis protekcionizmas paprasčiausiai pratęstų nekonkurencingos veiklos gyvavimo laiką. Taip, kaip senovės Egipte katastrofiškai išsiliejęs Nilui žemė tapo derlinga, taip pasaulinė krizė turėtų būti stimulus kurti naujus Europos automobilius, kurie būtų palankesni aplinkai ir labai konkurencingi pasaulio rinkose. Labai džiaugiuosi, kad Komisijos narė N. Kroes taip rimtai žiūri į šį klausimą, nes jis turės labai didelį poveikį mums ateityje.

Thomas Händel, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (DE) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, pritariu daugeliui pasiūlymų, kuriuos Komisija čia pateikė automobilių pramonės problemų ir perspektyvų klausimu – perteklinius gamybos pajėgumus, poreikį keisti strategiją, naujas technologijas. Tačiau norėčiau pabrėžti, kad yra nemažai dalykų, kuriems mes nepritariame. *Opel* turbūt bus ne paskutinis automobilių pramonės, kurios perteklinių gamybos pajėgumų visame pasaulyje yra 30 proc., atvejis.

Mes kalbame ne tik apie maždaug 12 mln. žmonių, kurie tiesiogiai ar netiesiogiai gyvena iš šios pramonės, bet ir maždaug 30 mln. visos Europoje gyventojų, kurie yra susiję su šios pramonės ekonominiais rezultatais. Tokiomis aplinkybėmis ir Komisijai tenka atsakomybė už užtikrinimą, kad Europos automobilių pramonėje būtų įveikta ši problema. Komisijai taip pat tenka atsakomybė už užtikrinimą, kad *Opel* dabar nebūtų paaukota krizės metu valantis laisvai rinkai. Būtinai laisvos rinkos jėgų valdymo persikirstymas Europos Sąjungoje automatiškai nesubalansuos numatyto darbo vietų netekimo naujomis darbo vietomis. Iš tikrųjų, priešingai – sumokės tie, kas turi darbus, ir Europos nacionalinė šalių ekonomika.

Apskritai užkertant kelią valstybės pagalbai bus ne tik iškreipta rinka, bet atsiras ir socialinių iškreipimų. Tai sukels gerokai didesnių nuostolių paveiktų šalių biudžetams, nei jos įstengtų pakelti, ir, be visa kita, daug didesnių nei nuostoliai, kurie susidarytų dėl dabar siūlomos pagalbos, jei vertintume ir socialinių paslaugų išardymą.

Europos automobilių pramonės restruktūrizavimui reikia stiprių Komisijos, tačiau ir atitinkamų nacionalinių vyriausybių, iniciatyvų. Todėl siūlome Europos pramonės tarybą, kuri būtų sušaukta nagrinėti ateities transporto klausimus ir kurioje dalyvautų politikai, verslininkai, profesinės sąjungos ir akademikai. Taryba turėtų sukurti galimas veiksmų, kuriais būtų siekiama būtinų techninių pokyčių ir apibrėžiamos politinės priemonės bei susijęs finansavimas, kryptis. Pertekliniai gamybos pajėgumai turi būtų metodiškai perkeliama į naujus darbus, vienodai paskirstant našą. Prieš daugelį metų tai buvo taikyta plieno pramonėje, o dabar tai turėtų būti taikoma Opel ir visai Europos automobilių pramonei.

Valstybės pagalba gali ir, mano nuomone, privalo būti susieta su oficialiai įtvirtintu darbuotojų dalyvavimu ir plačiomis bendro sprendimo teisėmis. Visiems paveiktiems Europos darbuotojams reikia garantijų, naujo darbo ir naujų, saugių ateities perspektyvų visoje Europoje.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Ponia pirmininke, šią popietę, prieš kelias valandas, vienas iš *Magna* vyriausiųjų vykdomųjų pareigūnų dar kartą patvirtino tai, ko mes jau bijojome ar ką mes jau žinojome: Antverpeno gamykla bus visam laikui uždaryta. Teisybė, kad kalbama, jog ieškoma alternatyvų, kito darbo, kitokios gamyklos ateities alternatyvų, bet niekas nežino, ką tai iš tikrųjų reiškia. Tai tam tikra prasme tušti plepalai ir atrodo, kad tai taktika nuraminti darbuotojus ir daugelį kitų, kurie šiuo metu susiję su Antverpeno gamykla – kad jie liktų ramūs ir nuolaidūs.

Manau, kad, kalbant apie visą šį paketą, Europos Komisija neturi daryti to, ką paskelbė ketinanti daryti, t. y. dar truputį palaukti, dar ilgiau pažiūrėti ir skaičiuoti smūgius. Manau, kad veikti reikia jau dabar ir kad Komisija dabar turi pasakyti, dar aiškiau nei tai darė anksčiau, kad jos pritarimas dėl šio paketo įsigijimo priklausys nuo to, ar įsigyjanti šalis taikys tik objektyvius ekonominius kriterijus tada, kai prireiks reorganizavimo operacijų. Taip pat turi būti užtikrintas visiškas aiškumas ir visiškas atvirumas dėl konkurencingumo ataskaitų, kurios gali būti arba kurių gali nebūti įvairių gamyklų atžvilgiu, ir ar Komisija gali gauti tokias ataskaitas.

Galų gale visi žino, kad Antverpeno gamykla yra labai konkurencinga ir, mano nuomone, būtų nepriimtina, kad gamykla, galinti būti konkurencingiausia iš visų gamyklų, žlugtų dėl didžiulės pagalbos, kurią skiria Vokietijos Vyriausybė. Su šiuo paketu daugelio tūkstančių mano šalies darbuotojų likimas pastatytas ant kortos, kaip ir, man baugu ir vėl sakyti, Europos Komisijos patikimumas – ir čia aš nenusiteikęs optimistiškai. Galų gale, dažnai tai būna ta pati sena istorija. Kaip teigė Komisijos narys V. Špidla, Europoje pareiškimų apie tikėjimą yra daug ir jie garsūs, bet pajutę krizę politiniai vadovai pirmiausia žiūri savo šalies interesus. Taip buvo pastarojoje bankininkystės sektoriaus krizėje ir, bijau, taip yra ir dabar, Opel krizėje – Vokietijos valdžios institucijos pirmiausia žiūri Vokietijos interesus.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Ponia pirmininke, Komisijos nariai, ponios ir ponai, bendrovės *Magna*, *Opel* naujojo savininko, pranešimas, kad Antverpeno gamyklą greičiausiai uždarys, yra keistas, švelniai tariant. Tačiau mes dabar žiname, kad ši Opel gamykla yra viena pelningiausių, viena našiausiai dirbančių gamyklų *General Motors* grupėje, ir vis tiek jie nori ją uždaryti. Taigi, labai daug kas rodo, kad šis sprendimas pagrįstas ne tik visiškai ekonominiais kriterijais. Todėl, pone Komisijos nary V. Špidla ir ponia Komisijos nare N. Kroes, šiandien mes turime jums du prašymus. Pirmasis – vis dar galite pasinaudoti savo tvirta kaip uola kompetencija šioje srityje ir nustatyti, ar didžiulė valstybės pagalba, kurią pažadėjo kai kurios valstybės narės, tikrai dera su Europos taisyklėmis. Ponia Komisijos nare N. Kroes, jūs tikrai pažadėjote tyrimą. Tikiuosi, kad turėsite galimybę atlikti jį nuodugniai ir greitai užtikrinti, kad mums netrukus nebus pranešta apie *fait accompli*. Nemanau, kad perdėta sakyti, kad ant kortos pastatytas Europos Komisijos patikimumas. Ekonominiam nacionalizmui ir protekcionizmui XXI a. Europoje vietos nėra ir tai galima puikiai parodyti šio paketo atveju.

Ponia Komisijos nare N. Kroes, jūs turite plieninės moters reputaciją. Mes dedame viltis į jus ir tikimės, kad pateisinsite savo reputaciją šio paketo atveju ir užtikrinsite, kad nebūtų pakirstas Europos Komisijos autoritetas. Tai sakau be jokios ironijos.

Antra, svarbu, kad Europa automobilių sektoriui parengtų naują pramonės projektą. Turime nesidairyti atgal ir nenukreipti dėmesio į prarastas galimybes, reikia žiūrėti į priekį ir pagrindinį dėmesį skirti naujoms naujo elektromobilio technologijoms. Dar ne per vėlu. Tai darydami galime užtikrinti, kad šis naujas elektromobilis būtų pagamintas taikant Europos technologijas ir kad ateityje netektų visiems važinėti Kinijoje pagamintais elektromobiliais. Tai scenarijus, kurio išvengti dar visai įmanoma.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, iš tikrųjų tai yra bendro Europos sprendimo ieškojimas, o ne nacionalinis egoizmas.

Opel Europe turi atlikti labai svarbų vaidmenį Europos pramonės politikoje ir kalbama ne tik apie darbo vietų praradimą *Opel*, bet ir apie darbo vietas daugelyje automobilių tiekimo bendrovių nemažoje dalyje Europos šalių. Bendrovei *Magna* palankiu sprendimu – ir Europos darbo taryba man tai patvirtino – pasiektas susitarimas ir Europos darbo taryboje, ir jos nariai rengia tik Europos sprendimus. Darbininkai yra pasiryžę aukotis šiam tikslui ir mes to paties tikimės iš visų sprendimų priėmėjų. Visi turi dirbti kartu ir padaryti tai greitai. Anksčiau kalbėjusieji jau minėjo tai.

Žinoma, darbininkų labai taip pat būtų protinga tūkstančius darbo vietų iš tikrųjų laikinai stabilizuoti naudojanti valstybės pagalbą. Nesuteiksime pagrįstumo jokiems su konkurencija susijusiems argumentams, kurie pateikti. Tai susiję su žmonėmis ir su darbo vietomis, taip pat ir su ištisiais regionais. Kelio, į kurį mes stojome pastūmėti Vokietijos, dabar turime nueiti link visiems Europos darbininkams iš visų Europos gamyklų geriausių įmanomų rezultatų.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Ponia pirmininke, džiaugiuosi galimybe kalbėti kaip jūsų netekėjusių moterių susibūrimo vadovė. Aš tikrai labai laimingas! Tačiau labiausiai norėčiau padėkoti Komisijos nariui V. Špidlai už kalbėjimą vokiečių kalba ir norėčiau nuoširdžiai pasveikinti Komisijos narę N. Kroes. Daugelis žmonių mano, kad *Opel-Vauxhall* atvejis yra Vokietijos reikalas. Ne – tai Europos reikalas! Jis susijęs su darbo vietomis visoje Europoje, taigi ypatingas dėmesys Vokietijai čia netinkamas. Todėl man labai malonu matyti, kad Komisija nori tirti šį atvejį. Nagrinėjami klausimai – tai klausimai, konkurencinės teisės ir valstybės pagalbos atžvilgiu spręstini pagal Europos teisę.

Mes tikrai norime išsaugoti kiekvieną darbo vietą bet kokia kaina? Man, kaip piliečių ir mokesčių mokėtojų atstovui, *Opel* ir *Magna* sandoryje neaišku, kokie ilgalaikiai išipareigojimai teks mokesčių mokėtojams. *Opel* atvejis taip pat abejotinas ir pramonės politikos požiūriu. Pagalbos visada sulaukia tik didžiausieji. Mažiausieji ir vidutiniškai paliekami kapstytis patys, nors jie yra pagrindinė ekonomikos jėga. Prisirišti prie vieno investuotojo buvo aiškiai neteisingas žingsnis. Geresni ir palankesni pasiūlymai jau anksčiau atmesti – ir politikų, tiesą sakant.

Opel atvejis labiau susijęs su rinkimų kampanija nei su ekonomikos ir pramonės politika, kuri ES teisės požiūriu yra nekalta ir sąžininga. Kitaip sakant, svarbu, kad Komisija dabar atlieka aktyvų vaidmenį, net jei Vokietijos vyriausybė tam nepritaria. *Opel* sandoris yra butaforinis. Tai tampa vis akivaizdžiau. Tai galėtų būti apibūdinta kaip brangiausia rinkimų kampanija Vokietijos istorijoje.

Norime, kad *Opel* išgyventų, norime kad ši bendrovė būtų klestinti ir norime kovoti dėl kiekvienos darbo vietos, bet nenorime, kad čia būtų įtraukti pinigai, nenorime ir sprendimo visų mūsų Europos partnerių, nuo kurių Vokietija, kaip didžiausia pasaulyje eksportuotoja, taip pat priklauso, sąskaita.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Ponia pirmininke, Komisijos nariai, ponios ir ponai, šiandien aš esu apimtas emocijų – pasitenkinimo ir baimės. Pasitenkinimo dėl Komisijos narių V. Špidlos ir N. Kroes kalbų, kurios siek tiek nuramino, bet ir baimės, kadangi išgyjančios šalies, *Magna*, teiginiai neteikia dvasios ramybės. Norėčiau aptarti keletą dalykų, išsakytų šioje diskusijoje.

Ponia Komisijos narė N. Kroes, pone Komisijos nary V. Špidla, maldauju jūsų: tikrai būkite plieniniai, tikrai užtikrinkite, kad būtų deramai laikomasi visų taisyklių. Tiesą sakant, kalbant apie valstybės pagalbą, turiu sutikti su G. Verhofstadtu, kai jis sako, kad tyrimas turi būti išplėstas ir apimti visus konkurencinės teisės aspektus, visą susijungimo ir įsigijimo teisės sistemą. Manau, kad jis teisus dėl to. Taip pat sutinku su W. Langenu, kai jis kategoriškai teigia, kad tai turi būti padaryta greitai. Tai, kas turi būti greitai padaryta bankų atžvilgiu, turi būti taip pat greitai padaryta šio įsigijimo paketo atžvilgiu, paketo, kuris toks svarbus daugeliui tūkstančių darbuotojų.

Tik norėčiau aptarti Komisijos nario V. Špidlos išsakytas mintis apie tai, kad tame sektoriuje esama perteklinių gamybos pajėgimų, kas, žinoma, yra tiesa. Jis teigė, kad taikyta nemažai metodų siekiant čia padaryti tvarką. Jis paminėjo Pristatymo prie globalizacijos padarinių fondą, kuriam pateiktos septynios paraiškos. Tačiau taip pat turėtume žinoti, kad šis Globalizacijos fondas nelabai gerai dirba. Ryt mes aptarsime paketą, pranešimą skaitys R. Böge, iš pranešimo aiškiai matyti, kad 500 mln. EUR, kuriuos turėjome 2009 m., panaudota vos 8 mln. EUR. Todėl turėtume panaudoti tokius išteklius ir padėti tiems darbininkams, pagalbos forma galėtų būti mokymas, reorganizacija ir reali plėtra link naujos, žalios ekonomikos, kurioje į aplinką išskiriama mažai anglies dioksido ir kurioje mažiau priklausoma nuo iškastinio kuro.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Ponia pirmininke, jūsų partijos vadovas G. Westerwelle sakė, kad vienas iš ketinimų šio pagalbos *Opel* paketo atveju buvo siekti, kad jis būtų dalis rinkimų kampanijos. Žinoma, tikiuosi, kad taip nebuvo, ir tikiuosi, kad *Opel* restruktūrizavimui taikomos įprastos verslo taisyklės ir kad neatsidursime padėtyje, kurioje visiems svarbiausia bus jų pačių automobilių gamykla. Visiškai pasitikiu Komisijos nare N. Kroes, kuri ketina ištirti kiekvieną šio sandorio aspektą. Žinoma, kad ji geba laikytis tvirtos pozicijos, ir tai ji ne kartą įrodė Nyderlanduose, ir dabar ji nebijos padaryti aiškių pareiškimų.

Turiu jai klausimą dėl Rusijos taupomojo banko *Sberbank* vaidmens. Man įdomu, koks tai vaidmuo ir ar jo rezultatas galiausiai bus tas, kad tam tikra *Opel* gamybinė veikla bus perkelta į Rusijos Federaciją, nes *Sberbank* faktiškai yra vyriausybės ekonomikos politikos išplėtimas kitais būdais.

Baigdamas norėčiau atkreipti B. Staeso dėmesį į tai, kad jis stebisi, jog šiai bendrovei kyla pavojus, nors pats palaiko įnirtingą prieš automobilius nukreiptą politiką. Automobiliai tampa saugesni ir ekologiškesni, tačiau vis tiek kaltinami dėl visų problemų. Automobiliai yra baisybė, o vairuotojai išsunkiami per mokesčius, kurie dažnai yra šiame Parlamente remiamos politikos rezultatas. Ponios ir ponai, automobiliai yra laisvė. Daugeliui kuklias pajamas turinčių asmenų *Opel* yra įperkamas prekės ženklas. Apgailėtina tai, kad dabar šiems žmonėms vis sunkiau įpirkti tokį automobilį kaip *Opel*, to rezultatas – žlunga automobilių gamyba. Štai kodėl nematau, kad mes turėtume stebėtis šiais įvykiais ir kartu šiuose rūmuose vykdyti prieš automobilius nukreiptą politiką. Mano partija yra už automobilius, ir G. Verhofstadt tai žino.

Angelika Niebler (PPE). – (DE) Ponia pirmininke, Komisijos nariai, ponios ir ponai, turiu tris pastabas.

Pirma, automobilių pramonė yra pagrindinė Europos pramonės sritis ir – tai jau sakyta – įtraukus visas gamintojų ir tolesnių naudotojų įmones ir visą tiekimo pramonę nuo jos priklauso 12 000 darbo vietų. Tiesiog dar kartą norėčiau tai pabrėžti prieš mane čia sėdinčiam J. Chatzimarkakiui, kuris ką tik sakė, kad Vokietijos vyriausybės pastangos buvo rinkiminis triukas. Galiu tik galutinai tai paneigti. Tai pašaipus šiame sektoriuje daugelyje Europos šalių dirbančių asmenų, kurie turi kasdien baimintis dėl savo darbo vietų, įžeidimas.

Antra, *Opel* gelbėjimas yra bendras visos Europos interesas. Manau, kad labai svarbu tai pabrėžti, nepaisant šiandienos diskusijų. Gamyklų yra Jungtinėje Karalystėje, Belgijoje, Lenkijoje, Ispanijoje, Vokietijoje ir kitose Europos šalyse. Jei *Opel* išgelbėjama dėl to, kad yra investuotojas, būtent *Magna*, dėl to, kad teikiamos tarpinės paskolos, dėl kurių kovoja Vokietijos Vyriausybė, tai ne tik Vokietijos interesas, tai visos Europos interesas. Visi turime imtis veiksmų, kad mūsų gimtosiose šalyse išsaugotume darbo vietas. Aš patenkinta. Kur šiandien būtume, jei nebūtume ėmęsi veiksmų, kad būtų priimtas globos sprendimas? Šiandien dėl šio atvejo daugiau diskusijų nereikėtų, nes diskusijos jau būtų baigtos ir pamirštos, kai *General Motors* į savo nemokumo duobę su savimi nusitempė ir *GM Europe*.

Trečia pastaba – valstybės pagalbai taikomos griežtos taisyklės. Tikiu, kad Komisija tinkamai ištirs šį reikalą ir kad bus atskleisti susiję interesai. Esminis klausimas bus, ar *Opel Europe* gali per vidutinės trukmės laikotarpį vėl veikti pelningai. Tikiu, kad dabar pateiktas sprendimas, dėl kurio stengiasi ir *Magna* ir su kuriuo susijusios ir daugelis kitų Europos valstybių, gali būti įgyvendintas. Prašau Komisijos taip pat suteikti atitinkamą leidimą ir norėčiau baigti pasakydama, kad šiuo atveju mes pasiekėme kažką, kas naudinga visos Europos automobilių pramonei.

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, dėkoju Komisijai už pranešimą. Deja, negaliu kartu su daugeliu savo kolegų narių, tai taikoma ir Komisijos pareiškimui, jausti optimizmą. Tiesa, kad šiandien gavome daugiau blogų žinių apie Antverpeno gamyklą, ir tai, kad labai produktyviai dirbančią gamyklą, turinčią ypač geros darbo jėgos, ketinama uždaryti, turi kelti daug klausimų, tikėkimės, kad klausimų kils ir Komisijai. Ponios ir ponai, ar tai galėtų būti susiję su tuo, kad ši gamykla yra vienoje iš mažiausių valstybių narių ir regione, kuris, nors ekonomiškai ir stiprus, yra itin mažas?

Komisija dabar didžiuojasi savo pačios darbiu, kurį nuveikė per pastaruosius mėnesius. Deja, aš nesutinku. Jūs, Komisija, atliekate vaidmenį – būtiną vaidmenį ir aš jį palaikau – labai formalistinį Europos Sąjungos interesų gynėjos, vadovaujantis jos sutartimis ir jos konkurencijos ir valstybės pagalbos taisyklėmis, vaidmenį. Pabrėžiu to svarbą ir pakartuju, kad palaikau jus jums atliekant tyrimą, kurį privalote atlikti šiuo atžvilgiu, nes tai yra labai svarbu. Tačiau kodėl jūs nepadarėte daugiau? Kodėl jūs nesiėmėte stipraus politinio vaidmens, pvz., kodėl pokalbiuose, kuriuos rengėte su valstybėmis narėmis, neprisijungėte prie su restruktūrizavimu susijusių idėjų? Europos profesinės sąjungos, pvz., siekė restruktūrizavimo ir tebeplaikau jį, tai taip pat apima ir solidarumo koncepciją, būtent užtikrinama, kad sunkumus pasidalytų įvairios gamyklos.

Šiuo metu norėčiau paklausti, – ir tai mano svarbiausias klausimas Komisijai, – ką ketinate daryti dabar, kai gauta blogiausių įmanomų žinių apie *Opel* gamyklą Antverpene, kokių veiksmų imsitės, kad užtikrintumėte, jog žmonės, Antverpeno darbininkai, taip pat turėtų ateitį?

Chris Davies (ALDE). – Ponia pirmininke, visi mes, atvykę iš šalių ar regionų, kuriuose yra automobilių gamyklų, norime, kad joms sektųsi, bet tai neturėtų mūsų apakinti, kad mes nebematytume problemų ir tikrovės, susijusių su pertekliniais gamybos pajėgumais, dėl kurių mažėja pelnas ir investicijos. Man didžiulį įspūdį padarė inžinerinė pažanga, kurią mačiau savo regiono gamyklose Elsmyr Porte ir Heilvude, ir jau vien dėl to jos turėtų klestėti, bet esu labai nusiminęs dėl visos automobilių pramonės požiūrio per dešimt pastarųjų metų, per kuriuos dirbdamas šiame Parlamente stebėjau jų veiklą.

Sprendžiant pagal galimybę gerinti aplinkos būklę, šios pramonės srities rezultatai yra gėdingi. Žinoma, yra ir teigiamų istorijų. Kasdien laikraščiuose matome inovacijų pavyzdžių, bet visa pramonė kovojo su neutralizatorių montavimu labai išpuosdamą jų sąnaudas. Automobilių pramonė susitarė su mumis dėl išmetamo CO₂ kiekio mažinimo ir vėliau išsižadėjo to. Dabar ji bando išsisukti nuo teisinių reikalavimų, kad būtų naudojami oro kondicionierių aušalai, kurių poveikis visuotiniam atšilimui yra gerokai mažesnis negu dabar naudojamų, ir jau dabar ši pramonė stengiasi daryti spaudimą, kad Komisijos sprendimai dėl iš sunkvežimių ir lengvųjų komercinių automobilių išmetamo CO₂ taptų silpnais.

Didžiulės pinigų sumos skirtos šiai pramonei paramstyti. Manau, kad mes, visuomenė, verti truputį daugiau. Girdime iš dalių gamintojų, kad automobilių surinkėjų ambicijos per mažos. Mums reikia, kad pramonė dabar pakeistų savo požiūrį ir, visų pirma, kad ją pakeistų pramonės atstovai – ACEA. Mums reikia, kad pramonė pripažintų, jog turi išsipareigojimų visai visuomenei ir kad jos ateitis neatskiriamai susijusi su aplinkos gerinimu.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Ponia pirmininke, Komisijos nariai, ponios ir ponai, manau, kad aišku, jog net Europos automobilių pramonė negali išsisukti nuo tikrovės ir turi būti skubiai reorganizuota, siekiant atsikratyti perteklinių gamybos pajėgumų. Tačiau vis tiek kyla klausimas dėl *Opel* ekonominių varomųjų jėgų patikimumo, jei ji pažadėjo išlaikyti savo brangiausią gamyklą – Vokietijos – nors ekonomiškai gerai dirbančios gamyklos, pvz., *Opel* gamyklos Antverpene, bus uždaromos. Pakankamai akivaizdu, kad šį scenarijų šią popietę Frankfurto automobilių parodoje patvirtino vienas iš *Magna* vadovų Siegfried Wolf. Kaip jau sakė įvairūs kalbėjusieji, yra rimtų ženklų, kad mainais už valstybės pagalbą *Magna* Vokietijos valdžios institucijoms daro nuolaidas, kurios ne visai naudingos pramonės planui. Manau, kad Europos Komisija privalo sustabdyti tai, kol ne per vėlu. Komisijos narė N. Kroes jau pareiškė susirūpinimą, bet manau, kad reikia daugiau. Visų pirma, Komisija privalo nedelsti ir parodyti, kaip ji ketina užtikrinti, kad ir Vokietija šiame pakete laikytųsi Europos konkurencijos taisyklių. Man atrodo, kad Komisijos negebėjimas to padaryti būtų blogas precedentas visoms būsimois kelias valstybes apimančioms restruktūrizavimo operacijoms ir mažesnės valstybės narės bus ir vėl išstumiamos. Kodėl ir pati Komisija nevadovauja deryboms su GM ir *Magna*, užuot joms vadovavus tik Vokietijai? Taip pat girdėjau, kad rytoj Vokietijos vyriausybė sės prie stalo su keliomis kitomis Europos šalimis ir ieškos būdų, kaip koordinuoti valstybės pagalbą. Tai tikrai atrodo labai ciniška Flandrijos atžvilgiu ir aiškiai per vėlu, ir norėčiau paklausti, ar čia dalyvauja ir Komisija.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Ponia pirmininke, pirmiausia norėčiau Europos Parlamento vardu pareikšti solidarumą ir paramą visiems visų Europos *Opel* gamyklų darbininkams, visų pirma tiems, kurie dirba Figerele gamykloje, darbininkams ir jų šeimoms, visiems, kurie nuo jų priklauso pagalbinėse įmonėse. Norėčiau juos patikinti, kad mes kartu su jais šiame naujame nuotykyje, kuris prasideda sukūrus nepriklausomą Europos gamintoją – *GM Europe*.

Tačiau, kad šis nuotykis, prasidėjęs nuo blogų žinių, kad Jungtinėse Valstijose žlugo GM, taptų galimybe sukurti mokų, šiuolaikišką, konkurencingą verslą, kurio ateitis bendrovės, ekonominiu ir technologiniu požiūriu būtų aiški, Komisija ir patys Komisijos nariai turi ir vėl vadovauti dabartinėms deryboms, siekiant užtikrinti, kad rastume tikrai europinį sprendimą su visomis galimomis garantijomis.

Mes kritikavome Komisijos nedalyvavimą pirminėse derybose ir tai, kaip ji nusileido dėl dvišalių derybų, nors kiekviena valstybė narė, kurioje yra *Opel* gamyklos, reikalavo vienašalių sprendimų. Šiuo atžvilgiu pažymėtina tai, kad buvo net regioninių vyriausybių, tokių kaip mūsų vyriausybė Aragone, kuri buvo pirmoji prieš metus pasiūliusi garantiją Figerele gamyklai.

Tačiau dėl to, kad Komisija atsisakė savo pareigų, tų pastangų rezultatas – dabartinė sumaištis ir didelė rizika, kad dėl rinkimų rezultatų, kurie neturi jokio poveikio pramonės gyvybingumo kriterijams, nauja Europos bendrovė tuoj pateks į akligatvį, kuriame konkurencingumo kriterijai nėra prioritetas, o didelės išlaidos

darbo vietų požiūriu yra neišvengiamos. Siekiant užkirsti tam kelią mums reikia, kad sprendimas būtų europinis ir ekonomiškai gyvybingas jau dabar, vidutinėje ir ilgalaikėje perspektyvoje, kad tame sprendime pirmenybė būtų teikiama užimtumui tokių simbolinių gamyklų, kaip Figerelo gamykla, ir tai būtų daroma konkurencingumo ir produktyvumo forma.

Neleisime Komisijai likti neutraliai nė sekundę ilgiau. Ji turi veikti ir užtikrinti ir darbo vietas *GM Europe*, ir jos ateitį. Parlamentas ketina pareikalauti to visų *Opel Europe* darbuotojų vardu.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Ponia pirmininke, dėkoju Komisijos nariams už paaiškinimus.

Per visą šią diskusiją susirūpinimą man kėlė tai, kad siejami rinkimai Vokietijoje ir šios bendrovės padėtis, kuri turi poveikį daugeliui Europos gamyklų.

Dėmesį skirsiu trimis Komisijos narės paminėtiems aspektams. Manau, kad ši padėtis reikalauja visiško ir absoliutaus skaidrumo visose vedamose derybose. Sutinku, kad reikia stebėti visus aspektus ir teisiniu, ir pagalbos požiūriu. Tačiau Komisijos narė sakė, kad jai restruktūrizavimas atrodo neišvengiamas, kaip ir darbo vietų praradimas bei gamyklų uždarymas.

Reaguodama į tai, kas, man atrodo, nutiko dėl pasiūlyto verslo modelio ir mūsų godumo čia, Europoje, lygio, manau, kad galvodami apie tokią ateitį mes turime pirmiausia galvoti apie žmones. Mes ir Komisija turime apsvarstyti ir taikyti naujovišką politiką, ginti žmones ir užtikrinti, kad jie galėtų oriai gyventi ir gautų standartinį mokymą visose Europos šalyse, kad galėtų prisitaikyti prie būsimos darbo rinkos ir naujų bendrovių reikalavimų.

Antra, dėl pagalbos verslui norėčiau pasakyti, kad tai turi būti pagalba, kuri leistų likusioms gamykloms išlaikyti gyvybingumą. Taip pat turi būti aiškus išpareigojimas diegti inovacijas, visų pirma, kaip minėjo ir kiti nariai, hibridines technologijas, kad automobiliai nepriklausytų tik nuo iškastinio kuro.

Taigi štai ko mes reikalaujame iš Komisijos ateities atžvilgiu.

Philippe Lamberts (Verts/ALE). – (FR) Ponia pirmininke, norėčiau pasakyti kelias pastabas.

Pirma, iki šiol valstybės pagalbai automobilių pramonei ir veiksams, kurių ėmėsi valstybės narės bei Komisija, buvo būdinga, viena vertus, tai, ką pavadinčiau gynimusi, ir, kita vertus, trumpalaikiškumas. Manau, pvz., kad dėl didelių išėmimo iš apyvartos išmokų, kurias mes matėme, faktiškai pagreitinta ir dirbtinai išpūsta paklausa, ir manau, kad būtent dabar tos išmokos eina į pabaigą arba eis į pabaigą ir kad mes pamatysime, būtent kiek netikrą išpūdį jos sudarė. Paklausa negali suspėti su pasiūla.

Štai kodėl mes norėtume paraginti Komisiją dirbti gerokai ambicingiau. Kalbant konkrečiai apie valstybės pagalbą, manau, kad mums reikia teikti prioritetą dviems veiksmų sritims.

Pirma yra tai, kad tvaraus judumo sprendimų įgyvendinimui Europoje reikia automobilių pramonės darbuotojų – nuo inžinierių iki fizinio darbo darbininkų – talentų ir įgūdžių. Taigi akivaizdu, kad pirma veiksmų sritis yra automobilių pramonėje ar susijusiose pramonės šakose padėti išlaikyti ir plėsti tokius įgūdžius.

Be to, manau, kad valstybės pagalbai turėtų būti taikomos griežtesnės sąlygos negu dabar. Kitaip tariant, neužtenka pasakyti „mes toliau viską darysime taip, kaip ir anksčiau darėme“. Manau, kad valstybės pagalba turėtų būti teikiama, jei pagreitėja pokyčiai pramonėje. Šiuo atžvilgiu sutinku su tuo, ką sakė Ch. Davies.

Norėčiau baigti atsakydamas D. J. Eppinkui, kuris akivaizdžiai teigia, kad mes esame prieš laisvę. Rinkoje, iš tikrųjų, vyksta tai, kad vis mažiau ir mažiau piliečių priskiriama kategorijai „mano automobilis prilygsta mano laisvei“. Tereikia išvažiuoti į Belgijos ar Nyderlandų kelius, kad suprastum, jog sistema pasiekė savo ribas.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Ponia pirmininke, Komisijos nariai, ponios ir ponai, kai pasiūlyta plenariniame posėdyje surengti diskusijas dėl *Opel Europe* ateities, mes dar nežinojome apie tai, kad *Magna* ir jos Rusijos partneris *Sberbank* ketvirtadienį nusipirko bendrovę.

Po ištisų mėnesių netikrumo prasideda naujas *Opel Europe* etapas, kuris vieniems teikia vilčių, o kitiems kelia susirūpinimą. Mes norime sužinoti galutinės sutarties, kuri bus pasirašyta per ateinančius kelis mėnesius, sąlygas, kad galėtume būti tikri dėl bendrovės ateities, ir tikiuosi, kad Vokietijos Vyriausybė yra teisi galvodama, kad tai patikimiausias bendrovės išgyvenimo pasiūlymas.

Tačiau kaip Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto narė ir kaip žmogus iš Aragono, kur yra Figerele gamykla, kuri dabar yra viena iš produktyviausių gamyklų, turiu pareikšti susirūpinimą dėl darbuotojų likimo. Kalbama, kad savo restruktūrizavimo plane *Magna* svarsto atleisti 10 560 darbuotojų (1 700 iš Aragono gamyklos), o prie to dar prisidės daug netiesioginio atleidimo atvejų.

Mes žinome, kad siekiant išgelbėti bendrovę reikia esminio restruktūrizavimo ir tai paveiks mūsų darbuotojus, bet mes tikimės, kad planas bus parengtas taikant ekonominius ir produktyvumo kriterijus, siekiant rasti visiems geriausią sprendimą.

Mes tikime, kad ateinančiais mėnesiais kartu su Europa išitrauks ir paveiktų šalių vyriausybės. Tai reikš, kad kartu ir taikydami ekonominius kriterijus mes galime palaikyti *Opel* gyvybingumą kuo mažesnėmis darbuotojų visose Europos gamyklose sąnaudomis.

Pirmininkė. – Pone P. C. Luhanai, jūs turėjote klausimą Lopei Fontagné. Ar dėl to kėlėte savo mėlynąją kortelę?

Petru Constantin Luhan (PPE). – (DE) Ponia pirmininke, manau, kad labai svarbu, jog diskutuojame šiuo klausimu. Tačiau tai, apie ką lyg šiol dar nekalbėta, yra susiję su šia tema vykstant Europos ir regioninei plėtrai.

(*Pirmininkė nutraukė kalbėtoją*)

Pirmininkė. – Tai ne klausimas Lope Fontagné. Jei norite kalbėti pagal procedūrą „prašau žodžio“, turėsite tą galimybę diskusijų pabaigoje.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, paskutiniai su *Opel* susiję įvykiai privertė mane pagalvoti daugiau nei vien tik apie istorinio Europos automobilių gamintojo išsigijimą. Man įdomu: kokios pramonės politikos mes norime Europai? Būčiau labiau norėjęs, kad *Opel* būtų išsigijusi Europos grupė; tai būtų parodę sektoriaus pramonės šakų bendradarbiavimą ir solidarumą, taip pat stiprų priklausymo Europos Sąjungai jausmą.

2009 m. sausio mėn. vykusioje konferencijoje „Etats Généraux de l'Automobile“ už pramonę atsakingas Europos Komisijos narys G. Verheugen sakė, kad automobilių sektorius labai svarbus ekonomikai, visuomenei, užimtumui ir moksliniams tyrimams. Man neramu dėl galimų šio sandorio atgarsių užimtumo požiūriu ir tikiuosi, kad nebus mažinama darbo vietų. Man dar labiau neramu dėl valstybės pagalbos, kuri neturi iškreipti konkurencijos automobilių rinkoje. Komisija turės užtikrinti, kad pagalba nebūtų siejama su gamyklų uždarymu.

Gaila, kad nei Vokietijos vyriausybė, nei *Opel* direktoriai nepriėmė *Fiat* pasiūlymo. Šiandien *Fiat* yra techniškai pažangiausias automobilių gamintojas – tik pažiūrėkime, ką ši bendrovė padarė siekdama sumažinti savo automobilių išmetamų CO₂ kiekį.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Ponia pirmininke, ponai Komisijos nare N. Kroes, mes, tiesą sakant, laikome jus tarpininke šiame reikale. Jei teisingai supratau, Antverpenas greitai neteks *Opel* gamyklos. Dar gali būti, kad gamykla bus išnuomota vienam ar kitam prekės ženklui pagal subrangos sutartį, bet, žinoma, tai visiškai neaiški ateitis.

Kaip Antverpeno gyventojui, man sunkiausia sutikti su tuo, kad ištisus mėnesius buvome įtikinėjami, jog bus renkamas remiantis ne tik ekonominiais argumentais, bet ir Vokietijos, Vokietijos Vyriausybės, galimybe skirti labai didelę sumą mokesčių mokėtojų pinigų. Todėl mes laukiame, kad jūs, kaip tarpininkė, pažiūrėtumėte, ar tikrai taip padaryta, ir išnagrinėtumėte, ar tikrai šiuo atveju remtasi tik ekonominiais ir komerciniais argumentais, o galbūt tai buvo atvejis, kai išgyvena ekonomiškai ar politiškai geriausi.

Kai jūsų tyrimas bus baigtas, būtume dėkingi, jei šiam Parlamentui pateiktumėte savo nustatytus faktus. Šiaip ar taip, mums dar reikia daug ką išgirsti iš susijusių bendrovių arba bent jau išgirsti ką nors aiškaus. Štai kodėl mes dedame viltis, kad jūs informuosite mus apie argumentus, kuriuos taikė dalyvaujančios grupės. Norėčiau, kad pasakytumėte man, kodėl stipriausiai smogta Antverpenui, mano miestui, nes labai daug žmonių ten, namuose, tai vertins kaip pasitikėjimo Europos Komisija ir pačia Europos Sąjunga simbolį.

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Ponia pirmininke, ponai Komisijos nare, ponios ir ponai, kartu su daugeliu šio Parlamento narių labai nerimauju dėl *Opel* ir gamykloje dirbančių ar toje vietovėje gyvenančių žmonių likimo. Iš esmės jau priimtas sprendimas dėl *Opel* išsigijimo, bet pastarosiomis dienomis ir net valandomis

pasigirdo teiginių, kurie sukėlė daug sumaišties dėl kelių dalykų. Tai smūgis ir darbuotojams, ir tiekimo sektoriaus žmonėms, ir neatidėliotinai reikia aiškumo – aiškumo ir, pirmiausia, rimto, sąžiningo požiūrio.

Dėl šio paketo Europos atžvilgiu mane jaudina *Magna* paskelbimas, kad tik Antverpeno gamykla bus uždaryta, nors paskelbti tyrimai, rodantys, kad būtent ši gamykla turi stipriausius kozirius verslo ekonomikos požiūriu. Todėl negaliu atsikratyti įspūdžio, kad tarptautinio verslo įmonės kursto valstybės nares vieną prieš kitą arba, kitaip tariant, kad valstybės narės naudoja valstybės pagalbą siekdamos daryti įtaką atrenkant gamyklas, kurios bus uždarytos ar išgelbėtos, taip, kad būtų iškreipta konkurencija. Jei būtų būtent taip, be ekonominės krizės ir jos sunkių socialinių padarinių susidursime ir su institucijų krize – institucijų patikimumu – ir tai žmonėms nepaliks jokio atramos taško.

Dėl šios priežasties primygtinai prašau to, ko jau prašiau vasario mėn. pateikdamas klausimą raštu, t. y. kad Komisija tikrai pasinaudotų visomis turimomis priemonėmis: priemonėmis, kuriomis būtų užtikrinta, kad *Opel* bylą nagrinėjimo ir teismų aukos nebūtų paliktos likimo valiai, ir priemonėmis, kuriomis būtų iš tikrųjų pradėtas oficialus valstybės pagalbos panaudojimo tyrimas. Tai būtų daroma siekiant objektyvaus, skaidraus požiūrio į kiekvieną be išimties gamyklą ir nuo jos priklausančius žmones. Pagaliau, žmonės turi galėti pasikliauti Europos Sąjunga, vykdančia savo pagrindines užduotis net sunkiomis aplinkybėmis, tokiomis, kokios yra dabar, pasikliauti tuo, kad jos požiūris bus rimtas ir kad Europoje nebus vietos dvigubiems standartams. Tai tikrai institucijų patikimumo išbandymas, ponai Komisijos nariai, ir mes dedame viltis į jus.

Arlene McCarthy (S&D). – Ponia pirmininke, tikiu, kad visi mes turime bendrą tikslą – užtikrinti ilgalaikį ES automobilių pramonės gyvybingumą ir konkurencingumą ir sektoriuje išlaikyti darbo vietas.

Liepos mėn. rašiau Komisijos nariui G. Verheugenui ir buvau padrąsinta gavus jo išipareigojimą užtikrinti vienodas sąlygas bet kuriame GM Europos atšakos restruktūrizavimo plane. Mano regione Elsmyr Porto *Vauxhall* gamykla, kurioje maždaug 2 200 tiesioginių darbo vietų, yra vietos ekonomikos atrama. Ši gamykla buvo radikaliai restruktūrizuota ir laikoma taupiai, veiksmingai ir konkurencingai veikiančia, kaip ir Anglijos pietryčiuose esančio Lutono gamykla.

Niekas nenori, kad būtų prarastos darbo vietos, tačiau bet koks sprendimas turi būti pagrįstas gamyklų gyvybingumu ir veiksmingumu. Tai turi būti pagrįsta teisingumu, ne favoritizmu, ne tuo, kad viena valstybė narė skyrė daugiau finansų už kitas. Ir man malonu, kad Komisijos narė N. Kroes pripažįsta, kad skiriant valstybės pagalbą neturi būti politinių sukybių, politinių išlygų ar sąlygų.

Raginu Komisiją būti budrią ir užtikrinti, kad visa finansinė parama būtų grindžiama valstybės pagalbos taisyklėmis ir Europos veiklos vykdytojų gebėjimu būti komerciškai gyvybingais ir ekonomiškai pasirengusiais ateičiai. Išlaikyti stiprią Europos automobilių pramonę reiškia laikytis visos Europos požiūrio į gyvybingos ir veiksmingos infrastruktūros išlaikymą visose valstybėse narėse ir visuose regionuose.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Kyla klausimas, ar tai, kad Vokietijos Vyriausybė suteikė 4,5 mln. EUR *Opel* restruktūrizuoti, kas laikyta sėkme, yra politinis ar ekonominis veiksmas. Geriausią atsakymą į šį klausimą pateikė Vokietijos Vyriausybės atstovai, pasirinkę *Magna*, kaip *Opel* perimantį subjektą. Vienas atstovas nedalyvavo lemiamame balsavime, o dar vienas, M. Wennemer, balsavo prieš, nes manė, kad tai politinis sprendimas.

Europos Komisija turėtų įvertinti *Opel* suteiktos valstybės pagalbos pobūdį ir informuoti Parlamentą, ar tai tik nebuvo vietos rinkos apsaugos atvejis kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse esančių gamyklų ir darbo vietų nenaudai. Mane ypač sujaudino Europos Komisijos vertinimų griežtumas, nes Ščecino ir Gdynės laivų statyklų darbuotojams nesuteikta galimybė toliau statyti laivus. Ar Komisijos narės N. Kroes šio valstybės pagalbos atvejo vertinimas bus toks pats griežtas ir patikimas, koks buvo Lenkijos laivų statyklų atveju? Europos piliečiai įtaria, kad šioje srityje taikomi dvigubi standartai.

Galiausiai, norėčiau pabrėžti, kad pasaulinė finansų krizė tęsiasi jau metus. Šiais sunkiais laikais Europos Komisija turėtų būti pasirengusi padėti, įvertinti, patarti ir pasiūlyti sprendimus, kurie nebūtų suteršti įtarimais, kad priimami siekiant politinių ar protekcionistinių pavienių valstybių narių interesų. Deja, man susidaro įspūdis, kad Komisija pasirinko pasyvų požiūrį į šį atvejį.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Ponia pirmininke, galime tik padaryti išvadą, kad krizė, į kurią patekome, yra beprecedentė. Todėl būtina laikytis darnios ir aktyvios politikos – ne tik išsaugoti darbo vietas, kurias įmanoma išsaugoti, bet ir netekusiems darbo padėti grįžti į darbo rinką. Mokymas bus labai svarbu.

Automobilių pramonė yra Europos ekonomikos variklis ir svarbu, kad sprendimai būtų priimami remiantis ilgalaikiais tikslais sukurti tvarią Europos automobilių pramonę. Pateikta įvairių idėjų, kaip pasiskirstys prarandamos darbo vietos ir pranešimai apie atleidimą. Jei tikrai kas penkta darbo vieta Opel grupėje bus panaikinta, nukentėję žmonės ir visuomenės pajaus neįtikėtiną įtampą, nesvarbu, kurioje šalyje tai būtų. Todėl tikiuosi, kad procesas buvo vykdomas teisingai ir kad tarptautinio verslo įmonėms konkurso metu neteko kiršinti šalių vienoms su kitomis, taigi kiršinti ir darbuotojų vieną su kitu. Europos pastangos siekiant įveikti krizę turi būti koordinuotos ir subalansuotos.

Taip pat svarbu, kad būtų įtrauktos profesinės sąjungos ir kad jos galėtų aktyviai ir kurdamos dalyvauti procese. Be to, svarbu, kad Komisija ir Parlamentas atidžiai stebėtų, kas vyksta. Moksliniai tyrimai ir plėtra bus labai svarbūs automobilių pramonės atečiai ir tai taikoma ne tik Opel, bet ir visos Europos automobilių gamintojams.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (DE) Ponia pirmininke, labai vertinu tai, kad tokia svarbia tema kaip ši diskutuojama čia, Europos Parlamente. Asmeniškai aš daugiau kaip trejus metus dirbau automobilių tiekimo sektoriuje. Mano gimtojoje šalyje didžiausią pirmenybę teikiame užsienio investicijoms į automobilių sektorių. Todėl manau, kad automobilių pramonė vaidina svarbų vaidmenį regioninės plėtros atžvilgiu.

Remdami inovacijas mes taip pat turėtume kurti paskatas automobilių tiekėjams ir gamintojams visoje Europoje, kad jie galėtų restruktūrizuotis ir plėstis, nes vienas svarbiausių Europos Komisijos ir Europos Parlamento tikslų yra užtikrinti aukšto lygio ekonominę sanglaudą. Komisija turėtų nuveikti daugiau, įskaitant veiksmus, susijusius su dotacijų skyrimu automobilių pramonei. Kol kas tai turėtų būti laikoma priemone, kuria siekiama kovoti su finansų ir ekonomikos krize, nors tai taip pat turėtų būti laikoma vienu iš automobilių pramonės inovacijų statybinių blokų.

Šiomis aplinkybėmis Opel yra tik vienas pavyzdys, kokioje sunkioje padėtyje yra šis sektorius, tačiau, žinoma, tokioje pat padėtyje yra daugelis automobilių gamintojų. Štai kodėl mes norime, kad Komisija laikytų šį sektorių ir šią sritį prioritetiniais.

Matthias Groote (S&D). – (DE) Ponia pirmininke, Komisijos nariai, ponios ir ponai, tai, žinoma, ne pirmas kartas, kai mes diskutuojame Opel ir automobilių pramonės tema. Džiaugiuosi, kad gelbėjimas buvo sėkmingas. Buvo pateikta ir kitų pasiūlymų, kaip antai struktūrinis nemokumas. Tiekimo pramonėje – ką tik grįžau iš Bavarijos, kur lankiausi tiekimo bendrovėje – žmonės labai priklauso nuo užsakymų. Padėtis tapo nekontroliuojama. Jei ir Opel būtų tapusi nemoki, viskas būtų buvę labai, itin blogai ir pasekmės būtų buvusios sukrečiančios.

Mes ką tik girdėjome Komisijos išvadą. Vyko automobilių pramonės vadovų aukščiausiojo lygio susitikimas, kuriame dalyvavo ir Komisija, bet mes faktiškai neišgirdome nieko iš to susitikimo. Šiandien mes galbūt išgirdome, kas yra neįmanoma. Tai turi pasikeisti ateityje, mes turime girdėti iš Komisijos, kas yra įmanoma, kad užbėgtume už akių nacionalistinėms diskusijoms. Komisija turi veiksmingiau tarpininkauti, kad galėtume siekti bendros Europos pramonės politikos. Tai yra taip pat tai, ko aš tikiuosi iš kitos Komisijos.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Ponia pirmininke, pirmiausia manau, kad turiu pasakyti, jog kalbu iš dvigubai šališkos pozicijos. Mano žmona dirba Vokietijos automobilių gamyklos administracijoje, o Austrijoje gyventojai džiaugiasi, kad Opel išgelbėtas tokiu būdu. Tačiau viską vertinant atidžiau man kyla didelių abejonių dėl to, ar nedarome to paties, ką jau patyrėme Austrijoje, kai buvo akivaizdžiai gelbėjama nacionalizuota pramonė, ir kas jau nutiko Vokietijoje dėl bendrovės *Holzmann* prieš pagrindinius rinkimus. Nežinau, ar Parlamente yra narių iš Vokietijos, kurie būtų pasirengę lažintis su manimi dėl to, kad menami Vokietijos mokesčių mokėtojai remtų Opel tokiu būdu, jei po dešimties dienų nebūtų vykę tokie svarbūs rinkimai.

Norėčiau, kad Komisija *sine ira et studio* apsvaistytų ir dar kartą pagalvotų, ar tai protinga. Jei mes nuolat kalbėsime apie konkurenciją, tai ji ir turėtų būti, o rezultatas neturėtų būti leidimasis žemyn spirale, kai pasiimami tie, kurie finansiniu požiūriu už Opel tvarkėsi geriau!

Theodor Stolojan (PPE). – (RO) Ponia pirmininke, mes, tiesą sakant, kalbame apie atsigavimo ženklus Europoje, bet, deja, automobilių pramonės padėtis dar kelia nerimą. Štai kodėl galvoju, kad turime siųsti aiškų signalą Europos šalims, ragindami jas tęsti savo programas dėl senų nuo kuro labai priklausomų automobilių pakeitimo naujais, kartu išlaikant paskatų programas, finansuojamas iš atitinkamų šalių biudžetų. Akivaizdu, kad turime gebėti taikyti šioms programoms restruktūrizavimo sąlygas, siekdami taupyti energiją.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Ponia pirmininke, laikinas Opel paketo sprendimas yra gera žinia kai kuriems žmonėms, bet, svarbiausia, labai bloga žinia tūkstančiams žmonių, kurie neteks darbo, ir suprantu

iš šios popietės pranešimo, kad taip bus ir Antverpene. Jau nekalbant apie tiekimo grandinę, kur bus prarasta daug darbo vietų. Visa tai yra socialinės tragedijos ir manau, kad šiuo atžvilgiu svarbūs trys dalykai.

Pirma, Komisija dabar turi pasinaudoti visa savo kompetencija ir užtikrinti, kad paskelbtos restruktūrizavimo neigiami padariniai būtų pakreipta sąžininga ir objektyvia linkme. Tai labai svarbu siekiant išsaugoti Europos patikimumą ir neleisti žmonėms pajauti, kad ne visi darbuotojai lygūs.

Antra, jau nuo dabar Komisija privalo sutelkti visą savo energiją ir padėti pasiūlyti naują ateitį tose vietose, kur prarastos darbo vietos.

Trečia, ir manau, kad tai pagrindinė pamoka, kurią reikia išmokti, mums reikia aktyvesnės Komisijos, mums reikia Europos pramonės politikos, iššūkių, galimybių ir to, kaip Europos požiūriu sprendžiamos problemos, vertinimo, ir viso to reikia tarptautinio verslo pramonės sektoriams, tokiems kaip automobilių pramonė.

Krisztina Morvai (NI). – Ponia pirmininke, atsiprašau už savo nemokšiskumą. Esu žmogaus teisių srities teisininkas ir ekonominius klausimus išmanau labai prastai, taigi turiu du labai esminius klausimus.

Pirmas: ar tai nėra esminė problema ekonominės sistemos, kurioje pelnas privatizuojamas, o išlaidos ir nuostoliai nacionalizuojami ir sumokami mokesčių mokėtojų, tarp kurių daugiausia yra neturtingų žmonių, arba iš kurių daugelis yra neturtingi, kurie turi sumokėti už siauro, turtingo įmonių elito blogus sprendimus? Ar tokioje sistemoje nėra kažko iš esmės neteisingo ir ar neturėtume ieškoti pagrindinių visų klausimų, apie kuriuos šiandien kalbame, priežasčių?

Antras klausimas yra toks: mes kalbėjome apie diskriminaciją viešąsias lėšas teikiant remiantis geografiniu principu arba tarp tautų ir valstybių, bet kaip apie sektorius? Ar sąžininga, kad didelės korporacijos gauna mokesčių mokėtojų pinigų, o smulkusis ir šeimos verslas to negauna? Ar tai nėra esminis Europos Sąjungos ekonominės veiklos vykdytojų lygių galimybių principo pažeidimas?

Richard Howitt (S&D). – Ponia pirmininke, kaip Europos Parlamento narys, atstovaujantis Lutonui, Rytų Anglija, norėčiau prisijungti prie savo kolegės britės Arlene McCarthy ir pareikšti V. Špidlai ir Komisijai mūsų tikrą troškimą, kad jie kruopščiai išnagrinėtų GM ir Opel sandorį po eilutę ir įsitikintų, kad sandoris, kuris yra europinis išpardavimas, būtų geras sandoris visai Europai.

Taip pat norėčiau paprašyti jo visų pirma nagrinėti klausimus, susijusius su sunkvežimių gamyba, kuri vyksta Lutone. Pirmiausia dėl to, kad *Magna* partnerė yra Rusijos sunkvežimių bendrovė ir baiminamasi, kad bendrovė pasipelnys esamos gamybos nenaudai. Antra, kadangi tikimasi, kad sunkvežimių rinkoje iki 2012 m. turi būti naujas modelis, ir jei *Magna* neduos garantijų, kad naujasis modelis bus, tikrai kyla susirūpinimas dėl gamyklos ateities. Ir galiausiai, susirūpinimą kelia tai, kad sandoris nederės su bendra *General Motors* ir *Renault* gamybos įmone, kurios pusė produkcijos gaminama Lutone. Prašau jo padaryti viską, kas įmanoma, kad būtų apsaugota ta gamyba ir kartu su ją susijusios darbo vietos.

Vladimír Špidla, Komisijos narys. – (CS) Ponios ir ponai, diskusija aiškiai parodė, kad automobilių pramonė yra viena svarbiausių Europos Sąjungos ekonomikos sričių. Mano nuomone, ji taip pat aiškiai parodė, kad automobilių pramonei – kaip ir Opel – gali būti tik europinis sprendimas ir kad pavienių šalių sistemose įmanoma rasti ilgalaikį sprendimą, kuris atlaikytų išbandymus ekonominiu ir socialiniu požiūriu. Mano nuomone, taip pat aiškiai pabrėžta Komisijos svarba užtikrinant, kad visos taisyklės būtų taikomos visiškai nuosekliai ir visiškai nešališkai. Daug diskutuota apie ekonominės konkurencijos taisykles, bet norėčiau pabrėžti, kad Europa taip pat turi nemažai labai svarbių direktyvų, kuriose pagrindinis dėmesys skiriamas socialiniams klausimams ir restruktūrizavimo reglamentavimui, taip pat darbuotojų informavimui ir labai įvairiems kitiems klausimams, į kuriuos privalome iš principo atsižvelgti, nes kiekviena ekonominė operacija iš esmės yra ryšys tarp žmonių ir mes privalome visiškai atsižvelgti į visų sprendimų socialinius padarinius. Norėčiau pabrėžti, kad Opel atvejis aiškiai rodo visas svarbias sudedamąsias pačios automobilių pramonės dalis ir, mano nuomone, taip pat iš to, kaip sprendžiant šią problemą bendradarbiaujama įvairiais Europos lygmenimis, galime pasakyti, kokia bus Europos automobilių pramonės ateitis.

Ponios ir ponai, diskusijose gana netiesiogiai buvo duota suprasti, kad Komisija buvo nepakankamai aktyvi. Turiu pasakyti, kad per šią krizę ir ypač tada, kai ji prasidėjo, buvo labai aiškių protekcionizmo tendencijų ir ekonominio nacionalizmo apraiškų. Po kelių mėnesių tai jau nebebuvo aktuali tema. Mano nuomone, turime pripažinti didžiules pastangas, kurias Komisija dėjo šiuo klausimu, ir tos pastangos davė aiškių rezultatų. Kalbant apie patį klausimą, mano kolega G. Verheugen šiam klausimui nagrinėti surengė du susitikimus, į kuriuos pakviestos pavienės valstybės narės ir kurių vienas iš rezultatų buvo tai, kad valstybės narės pasidalijo informacija, nors ankstesniais restruktūrizavimo atvejais tai ne visada vykdavo. Mano

nuomone, diskusijos taip pat aiškiai parodė, kad Europos automobilių pramonė išgyvena ilgalaikio restruktūrizavimo procesą, ir į tai, tiesą sakant, būtina atsižvelgti. Ateities pažanga yra pagrindinė tema ir džiaugiuosi galėdamas pabrėžti dar kartą, kad parama inovacijoms automobilių pramonėje teikiama per Europos investicijų banką, siekiant užtikrinti, kad dėl krizės nesusilpnėtų pramonės pajėgumai diegti inovacijas.

Ponios ir ponai, nors priimtas sprendimas yra labai svarbus tam klausimui, apie kurį mes diskutuojame, nepaisant to, procesas jau vyksta ir negali būti abejonių, kad Komisija sutelkė visas savo galias ir išteklius, siekdama užtikrinti, kad procesas vyktų teisingai ir didelį dėmesį skiriant socialiniam aspektui.

Neelie Kroes, Komisijos narė. – Ponia pirmininke. Dėkoju už beveik visas padarytas pastabas dėl daugelio priežasčių. Tai nuostabi galimybė sužinoti, kokiose srityse Komisijos vaidmuo yra ribotas ir kokiose juo abejojama, taip pat kokie yra aiškūs Komisijos politikos tikslai. Taip pat norėčiau paminėti tvarkaraštį. W. Langen gana aiškiai pareiškė apie tai savo nuomonę, kaip ir apie Komisijos vaidmenį.

Visi žinome, kad gyvename žemyne (ir ne tik žemyne), kuriame gyvena ne vien angelai. Pagunda pasinaudoti valstybės pagalba skirtingais atvejais yra ir mes visi tai puikiai žinome. Būtent dėl to sprendimai dėl valstybės pagalbos yra nuolat Komisijos rankose – tai sprendimas, kuriam pritarė visos valstybės narės. Tarp kitko, man vis dar daro išpūdį praėjusio amžiaus šeštojo dešimtmečio Europos kūrėjai, kurie jau tada žinojo apie spąstus netinkamai pasinaudoti valstybės pagalba. Jie labai aiškiai tai pareiškė ir tas pareiškimas vis dar yra Romos sutartyje.

Tai pasakius, Komisijos vaidmuo yra įsitikinti, kad skiriant valstybės lėšas nebūtų protekcionistinių sąlygų ir būtent tai yra didžiausia mūsų užduotis. Kai kurie jūsų klausia, kodėl negalime veikti sparčiau, bet mes dirbame didžiausiu tempu. Tarp kitko, tautinė priklausomybė niekada nebuvo problema bendradarbiaujant su bankais. Turime pavyzdžių Vokietijos bankininkystės pasaulyje, kur rezultatai buvo gana greitai *Sachsen LB* atveju, bet tai – ir šiuo atveju – priklauso nuo veikėjų. Mums reikia faktų ir skaičių. Savaimė suprantama, kad reikia veikti greičiau: nereikia to nė sakyti, mes žinome tai. Mes veiksime taip greitai, kaip mums tai leis daryti teikiama informacija. Tai pasakius, mes taip pat aiškiai supratome jūsų mintį, kad reikia veikti labai atidžiai ir tiksliai ir pradėti tyrimą, rasti įrodymų ir vėl atvykti į Parlamentą. Visada noriu – ir tikiuosi galėsiu – grįžti ir paaiškinti mūsų rezultatus, bet mes turime patikrinti tai, ką nustatome. Turime būti tikri ir galėti tai pateikti.

Jei G. Verhofstadt nori, kad mes eitume dar toliau (ne tik valstybės pagalba, bet susijungimo taisyklės), tada, jei apie *Magna/Sberbank* turės būti pranešta Komisijai pagal ES susijungimo taisykles, mes tai atidžiai vertinsime. Žinau, kad tai taip pat yra tai, ko pageidauja gerbiamas narys.

Turime labai atidžiai vertinti neklestinčios, bet labai konkurencingos pramonės pakeitimą karteliu, pagrįstu dalijimusi rinka ir kainų fiksavimu, nes tai, ką bandome išgelbėti, galiausiai bus dar blogesnis atvejis. Mes suprantame tai, kad reikia veikti greitai ir labai atidžiai, bet tiksliai ir tirti kuo giliau. Labai svarbu užtikrinti, kad valstybės pagalba padėtų įgyvendinti tinkamą restruktūrizavimą. Tai labai svarbu ir Komisija absoliučiai į tai įsitraukusi. Valstybės narės dydis nedaro jokio skirtumo, kaip ir bendrovės nacionalinė priklausomybė ar jos paketo dydis. Mes objektyvūs.

Patikinu jus, kad laikiu, kada galėsiu pateikti pasiūlymą, kuriuo galėsiu pasakyti, kad padarėme savo darbą, padarėme jį tinkamai ir galime jums garantuoti, kad pasiūlymas įgyvendinamas ir ateityje bus stabilios darbo vietos. Tai yra vienas iš pagrindinių dalykų, kuriuos esame skolingi žmonėms, kurie dabar gyvena netikrume.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

21. 2009 m. vasaros miškų gaisrai (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – Komisijos pareiškimas dėl 2009 m. vasaros miškų gaisrų.

Stavros Dimas, Komisijos narys. – (EL) Ponia pirmininke, pirmiausia norėčiau išreikšti savo paramą asmenims, nukentėjusiems nuo neseniai vykusių miškų gaisrų.

Šią vasarą Bendrija labai prisidėjo gesinant daugelį sudėtingų miškų gaisrų, kilusių įvairiose valstybėse narėse. Bandomasis ES kovos su miškų gaisrais taktinių rezervų pajėgų projektas atliko svarbų vaidmenį. Nuo miškų gaisrų nukentėjusioms valstybėms narėms suteikta pagalba.

Taip pat ypač norėčiau padėkoti Europos Parlamentui, už tai, kad pritarė šio bandomojo projekto finansavimui. Šiuo projektu įgyvendinta nedidelė dalis Michaelio Barnier pranešime pateiktų pasiūlymų ir minčių. Norėčiau jam padėkoti.

Vykdam bandomąjį projektą labai sustiprintas Bendrijos civilinės saugos sistema ir padidintos galimybės padėti nukentėjusioms nuo stichinių nelaimių šalims.

Europos bendrijos civilinės saugos sistema pasinaudojo Prancūzija, Italija, Ispanija ir kitos Europos Sąjungos valstybės narės tiekiamos priešgaisrines aviacines priemones Graikijai, Italijai, Portugalijai ir kitoms šalims. Iš tikrųjų bandomuoju projektu siekiant sukurti nepriklausomą Bendrijos ugniagesių komandą, pirmą kartą gesinant gaisrus drauge su Graikijos, Portugalijos ir Prancūzijos lėktuvais dalyvavo ir du Bendrijos priešgaisriniai lėktuvai.

Dėl šių neseniai įvykusių gaisrų daug politikų, mokslininkų, žurnalistų ir paprastų piliečių vėl ėmė reikalauti sukurti specialiąsias priešgaisrines pajėgas Europos lygmeniu, kurios galėtų būti tiesiogiai įtraukiamos ir veiksmingai naudojamos, kai nepakanka šalies priešgaisrinių priemonių.

Įdėta daug pastangų siekiant sukurti nepriklausomas kovos su miškų gaisrais pajėgas. Kaip minėjau, Europos Parlamento parama buvo lemiamas veiksnys. Atsirado galimybė gauti lėšų priešgaisrinių lėktuvų nuomai. Pirmą kartą prižiūrint Europos Komisijai šią vasarą birželio 1 d.–rugsėjo 30 d. įsteigėme ir panaudojome aviacines priešgaisrines pajėgas – Europos Sąjungos kovos su miškų gaisrais taktines rezervų pajėgas, kurių lėktuvai dalyvavo gaisrų gesinimo operacijose įvairiose šalyse. Tiksliau sakant jos buvo mobilizuotos šešiose iš devynių įvykio vietų, kur prireikė Bendrijos civilinės saugos sistemos paramos.

Iš tikrųjų prie Graikijos, Portugalijos, Italijos bei kitų šalių nacionalinių oro pajėgų prisijungė Bendrijos priešgaisriniai lėktuvai, skraidantys su Europos Sąjungos, o ne su valstybės narės vėliava.

Šio bandomojo projekto tikslas buvo ne pakeisti turimus šalies išteklius, o užpildyti esamas valstybių narių aviacijos spragas. Kaip minėjau, šiais metais rezerviniai lėktuvai panaudoti Portugalijoje, pietų Prancūzijoje, Korsikoje, Italijoje ir Atikoje, Graikijoje, kur kilo didžiausi gaisrai. Šių lėktuvų bazė įsikūrusi Korsikos saloje, esančioje Viduržemio jūros regiono viduryje.

Manau, kad skubiai reikia sukurti nepriklausomas pajėgas kovai su stichinėmis nelaimėmis Bendrijos lygmeniu. Tikimės, kad šis bandomasis projektas taps ateities Europos greitojo reagavimo pajėgų kovojant su miškų gaisrais ir kitomis stichinėmis ar žmonių sukeltomis nelaimėmis pagrindu.

Žinoma, nuomonės dėl miškų gaisrų skiriasi. Kai kas remiasi subsidiarumo principu miškų išteklių valdymo ir apsaugos sektoriuje. Taip pat abejojama dėl didesnių įgaliojimų suteikimo Komisijai civilinės saugos sektoriuje. Be to, kai kas ginčija, kad Europos priešgaisrinės pajėgos sudarytų klaidingą saugumo jausmą daugelio valstybių valdžios institucijoms, kurios nustotų skirti lėšų būtiniais žmogiškiesiems priešgaisriniais ištekliais ir dar svarbiau – gaisrų bei kitų stichinių nelaimių prevencijai.

Be šių nuomonių, taip pat yra nemažai praktinių, derinimo problemų, ypač miškų gaisrų klausimu. Pvz., kokie kriterijai ir prioritetai bus taikomi apibrėžiant Europos oro pajėgų priešgaisrinių dalinių naudojimą gaisrams prasidėjus šalyse tuo pat metu, kaip, pvz., Portugalijoje ir Graikijoje.

Bet kuriuo atveju visi šie klausimai nagrinėjami Europos Komisijos ataskaitoje dėl bandomojo projekto taikymo šią vasarą, pateiktoje svarstyti Ministrų Tarybai ir Europos Parlamentui.

Reikės įtikinti Tarybą, Europos Parlamentą ir Komisiją bendradarbiauti kuriant šią sistemą. Suprantama, kad valstybės narės taip pat turi paaisyti savo įsipareigojimų informacijos, švietimo ir prevencijos srityse.

Dar keletą žodžių pasakysiu apie Bendrijos civilinės saugos sistemą, sukurtą 2001 m., bet pirmaisiais metais mažai naudotą. Nuo 2005 m. šios sistemos naudojimas išaugo penkis kartus – apie 50 proc. Europos Sąjungoje ir 50 proc. už jos ribų. Bendrijos civilinės saugos sistema padėjo labai pagerinti koordinavimą ir pagalbos teikimą.

Visi žino, koks svarbus buvo mūsų dalyvavimas cunamio ir uragano Katrina atvejais. Po šių įvykių mes pirmieji nusiuntėme specialistų į nelaimės zonas. Tačiau, kaip minėjau pirmiau, dar daug ką reikia nuveikti. Kiekvienas, perskaitęs Michaelio Barnier pranešimą, pamatys, kaip labiau galime tobulinti civilinę saugą ir, aišku, aplinkosaugą Europos piliečių naudai.

Theodoros Skylakakis, PPE frakcijos vardu. – (EL) Ponia pirmininke, kiekvienais metais pietų Europoje sunaikinama 400 000 ha miško. Tai yra didelio masto nuolatos pasikartojanti nelaimė, kuri dar stiprės keletą

dešimtmečių. Kad ir kaip bandytume mažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, dar mažiausiai 30–40 metų klimato padėtis blogės, ypač pietų Europoje, kur miškai menkai apsaugoti. Ši patirtis bus neigiama. Ateityje susidursime su didesniais gaisrais ir rimtesniais pavojais.

Įprastomis sąlygomis kova su gaisrais yra pačių valstybių atsakomybė ir pareiga. Pietų Europoje valstybės narės sėkmingai užgesina dešimtis tūkstančių gaisrų per metus. Tačiau, kiekvienai metais dėl išskirtinių aplinkybių kilus didžiulio masto gaisrams, prireikia kitų šalių pagalbos ir solidarumo.

Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) pasiūlytame sprendime remiamasi šiais nustatytais faktais, kurie, be kitų dalykų, rodo, kad skubiai reikia sukurti greitojo reagavimo pajėgas, kaip minėjo Komisijos narys Stavros Dimas ir savo pranešime pasiūlė Michael Barnier.

Tai rodo, kad reikia lanksčiai ir skubiai sutelkti Europos solidarumo fondo lėšas, pirmenybę teikiant miškų gaisrų gesinimui pietų Europoje pagal šiuo metu svarstomą ES veiksmų planą dėl prisitaikymo prie klimato kaitos, ir reikia, kad Komisija kuo greičiau pateiktų pasiūlymą dėl Europos Sąjungos kovos su stichinėmis nelaimėmis politikos.

Mano šaliai, o ypač paveiktiems jos piliečiams, svarbu, kad Europos Parlamentas patvirtintų šį sprendimą. Svarbu, kad šis Parlamentas parodytų, jog supranta šio klausimo svarbą pietų Europai.

Anni Podimata, S&D frakcijos vardu. – (EL) Ponia pirmininke, pone Komisijos narį, šiais metais vėl pasikartojo miškų gaisrai, kurie šį kartą turėjo dar liūdnescnių padarinių. Kiekvieną rudenį čia grįžę po pertraukos diskutuojame apie nuniokotų rajonų atkūrimą ir pagalbą nukentėjusiems žmonėms.

Šiais metais ir vėl sielojamės dėl Graikijoje išdegusių šimtų tūkstančių hektarų miškų ir nesuskaičiuojamų ekologinių bei ekonominių nelaimių. Ispanija, Portugalija, Italija ir Prancūzija irgi nukentėjo nuo panašaus masto nelaimių.

Gerb. Komisijos nary, aiškus vienas dalykas, apie kurį užsiminėte: atrodo, kad nesugebame pasimokyti iš nesenų praeities klaidų. Jau šešerius metus kalbame apie bendras Europos civilinės saugos pajėgas. Tai nuolatinis Europos Parlamento prašymas, tačiau jo svarba nuvertinama dėl kai kurių valstybių vyriausybių klaidų: projekto klaidos ir klaidos taikant pirmumo programas bei prevencines priemones, nesugebėjimas arba nenoras priimti griežtus teisės aktus dėl privalomo nuniokotų miškų plotų atželdinimo ir visų turimų išteklių nepanaudojimas atlyginant žalą nukentėjusiems žmonėms.

Be civilinės saugos pajėgų, tiesioginis Solidarumo fondo išteklių panaudojimas Europos lygmeniu, o dar svarbiau, atsisakymas jiems taikyti biurokratinės priemones, privalo būti svarbiausi Komisijos prioritetai.

Pagaliau, gerb. Komisijos nary, žinote geriau už mus visus, kad susiduriame su naujos kartos gaisrais, vadinamaisiais didelio intensyvumo gaisrais, tiesiogiai susijusiais su klimato kaita ir labiausiai kenkiančiais Viduržemio jūros regiono ir pietų Europos miškams. Todėl turime nedelsiant pertvarkyti miškų apsaugą šalių ir Bendrijos lygmenimis, gaisrų prevenciją ir kovą su gaisrais pritaikydami prie naujų aplinkybių ir įtraukdami šias veiklos kryptis į taikomų priemonių struktūrą, kad valstybės narės galėtų spręsti klimato kaitos problemą.

Izaskun Bilbao Barandica, ALDE frakcijos vardu. – (ES) Ponia pirmininke, pone Komisijos nary, labai dėkoju už paaiškinimus.

Iš tikrųjų manau, kad Bendrijos politika pirmiausia reikalinga siekiant užkirsti kelią kylantiems gaisrams, kurie siautėjo visą vasarą.

Kalbą norėčiau pradėti prisimindamas keturis ugniagesius, žuvusius birželio mėn. *Horta de Sant Joan*, Taragonoje, ir pareikšdamas užuojautą jų šeimoms ir kolegoms.

Mums reikalinga ne tik prevencija, bet ir koordinavimo politika. Privalome nepamiršti, kad esama įtarimų, jog dauguma gaisrų kilo dėl spekuliatyvos politikos ir plėtros ketinimų. Manau, kad turime veikti Europoje ir skatinti saugumą tiriant ir nustatant baudas už nusikaltimus aplinkai. Taip pat turėtume įvertinti galimybę panaudoti Europos arešto orderį nusikaltusių asmenų atžvilgiu.

Specialistams reikia išteklių, kad jie galėtų kurti pažangias priemones, matuoti orų permainas, vėjo stiprumą ir temperatūrą ir dirbtų palankiomis sąlygomis, nes galiausiai jie užtikrina mūsų saugumą.

Michail Tremopoulos, Vets/ALE frakcijos vardu. – (EL) Ponia pirmininke, įdomu, kad šiuo klausimu, keliančiu nerimą visai pietų Europai, kur didžiuliai miškų gaisrai nuolat sunaikina milžiniškus plotus ir neigiamai

veikia žmonių gyvenimo kokybę, biologinę įvairovę, regioninę plėtrą ir gyventojų ateitį, daugiausia kalba graikai.

Dažnai miškų gaisrai, kaip ir neseniai įvykę Graikijoje, kyla dėl blogai suplanuotos ir prieštaringos miškų ūkių ir gyvenamųjų namų statybos politikos, kuria skatinami tyčiniai padegimai ir neteisėti veiksmai siekiant įsigyti žemės buvusių miškų vietoje. Deja, abi pagrindinės partijos mėgino sušvelninti ir susilpninti Konstitucijoje įtvirtintą miškų apsaugą.

Nuolat daromas spaudimas dėl žemės naudojimo paskirties pakeitimo, gyvenamųjų rajonų plėtra ir, žinoma, nekontroliuojami šiukšlių sąvartynai, kurie sudeginami arba sudega spontaniškai, drauge su klimato kaita, kai kurių žmonių naudojami kaip pasiteisinimas, šiandien didina stichinių nelaimių galimybę.

Todėl pasitelkiant koordinuotą bendradarbiavimą reikia daugiau dėmesio skirti prevencijai, apsaugai ir skubiam rizikos valdymui Europos lygmeniu. Tokiomis priemonėmis privalome užtikrinti tvarios ir bendros Europos politikos taikymą ir garantuoti, kad Sanglaudos fondo, Regioninės plėtros fondo ir Solidarumo fondo lėšos, skirtos rizikos prevencijai ir valdymui bei nuniokotų rajonų atkūrimui, iš tikrųjų būtų naudojamos racionaliai ir tvariai.

Sunaikintiems plotams atkurti skirtos lėšos turi būti naudojamos taikant racionalias miškų atželdinimo priemones ir mokslinius tyrimus. Turime pabrėžti, kad jų turi skirti valstybės narės tais atvejais, kai nustatoma, kad sunaikintų miškų plotų paskirtis pakeista – gyvenamųjų namų statybai ir turizmo plėtrai.

Dar prieš dvejus metus Parlamentas patvirtino rezoliucijas su rekomendacijomis dėl gamtinių pavojų prevencijos ir skubių veiksmų, kurios, deja, nebuvo veiksmingai įgyvendintos. Manome, kad ilgalaikė miškų ir biologinės įvairovės apsauga galima tik tada, jeigu gyvybiškai svarbią rizikos prevencijos ir valdymo politiką vykdysime valstybių, regionų ir vietos lygmenimis, aktyviai įtraukdami vietos bendruomenes, išlaikydami žmones kaime, kurdami naujas „ekologiškas“ profesijas, suteikdami galimybę mokytis visą gyvenimą ir rengdami tam žmones bei stiprindami miškų priežiūros tarnybas, daugiausio dėmesio skiriant savanoriškomis kovos su miškų gaisrais komandoms.

Pagaliau turime labiau stengtis kurdami veiksmingesnes greitojo reagavimo į stichines nelaimės priemones, stiprindami nuolatines civilinės saugos pajėgas, kurias paminėjo Stavros Dimas, bei daugiau atsižvelgdami į Michaelio Barnier pranešimo išvadas. Šiandien teikiame Europos Parlamentui rezoliuciją tikėdamiesi, kad bendrai veikdami ir bendradarbiaudami su valstybėmis narėmis užtikrinsime stichinių nelaimių prevenciją ir valdymą bei veiksmingiau naudosime šiam tikslui skirtas Europos Sąjungos lėšas. Privalome tai padaryti dėl savo vaikų.

Nikolaos Chountis, *GUE/NGL vardu*. – (EL) Ponia pirmininke, mano šalyje, Graikijoje, trejus metus iš eilės nuniokojami didžiuliai plotai. 2007 m. kilę gaisrai – didžiausia tokio pobūdžio tragedija. Šių metų gaisrai šiaurės rytų Atikoje rodo, kokios ribotos priešgaisrinės saugos ir aplinkosaugos sistemos.

Norėčiau priminti Parlamentui, kad Atėnai – Europos sostinė, kurioje gyventojams tenka mažiausiai žalumos, kurioje yra didžiausia atmosferos tarša. 2007 ir 2009 m. gaisrai tik padidino šią aplinkosaugos problemą.

Dėl pietų Europoje įvykusių nelaimių galėtume kaltinti ir klimato kaitą. Tačiau tiek valstybių politikoje, tiek Europos Sąjungos politikoje yra trūkumų – klimato kaita tinkamai neįtraukiama į aplinkosaugos strategiją.

Graikijos valdžios atstovai leidžia naudoti išdegusius plotus ir pasisavinti valstybinę žemę, o ES fondų reikalavimai nelankstūs. Todėl, gerb. Komisijos nary, norėčiau paklausti, ar Europos Komisija ketina prisidėti prie miškų apsaugos šalyje užtikrinimo imantis institucinių priemonių nedelsiant pradėdama miškų žemėlapių rengimo ir patvirtinimo procedūrą, nes jei šiuos žemėlapiuos jau būtume turėję, galbūt būtų pavykę išvengti šio padėgimo?

Ar Komisija ketina tiesiogiai bendrai finansuoti kovos su potvyniais ir erozija, užkertant kelią naujoms nelaimėms nukentėjusiuose rajonuose? Ar ji ketina finansuoti tinkamą miškų atželdinimą, nes per mažai atželdinama miškų, kad galėtume padengti padarytą žalą. Galiausiai, ar Europos Komisija ketina aptarti su naująja vyriausybe, suformuota po naujųjų rinkimų Graikijoje, galimybę sukurti miesto parką prie senojo Elinikono oro uosto, kuris suteiktų tyro oro Atikai?

Labai jums dėkoju ir geriausi linkėjimai Komisijos nariui vardo dienos proga, kaip sakoma Graikijoje.

Niki Tzavela, *EFD frakcijos vardu*. – (EL) Ponia pirmininke, pone Komisijos nary, labai džiaugiuosi jus matydamas ir girdėdamas jūsų kalbą. Manau, kad ši kalba yra atsakas į laišką, kurį išsiuntėme jums antrąją

gaisrų dieną, siūlydami bendrai veikti pietų Europoje užkertant kelią gaisrams ir juos gesinant bei teikdami kitų išsamių pasiūlymų.

Taip pat norėčiau pridurti, kad džiaugiuosi matydamas, kad visi EP nariai iš Graikijos ir Ispanijos partijų atsiliepė į kvietimą bendrai dalyvauti Europos Parlamente stengiantis parengti Europos kovos su stichinėmis nelaimėmis strategiją.

Pone Komisijos nary, atrodytų, kad gaisrai ir potvyniai yra klimato kaitos padariniai. Dabar tai svarbiausias struktūrinis reiškinys, nes gaisrai ir potvyniai, kurių liudininkai esame, yra struktūrinis reiškinys.

Neturėtume galvoti apie vidutinės trukmės ir trumpalaikes priemones. Turime padėti pamatus ilgalaikiai strategijai. Todėl Viduržemio jūros regiono valstybių vyriausybės turėtų sujungti savo pastangas įtikindamos mūsų šiaurės šalių partneres, jog minėta sistema reikalinga ir pagal subsidiarumo, ir pagal solidarumo principus.

Pone Komisijos nary, žinau, kad šiaurės Europoje turite problemų dėl subsidiarumo. Tikiuosi, kad stichinių nelaimių reiškinys palies tik pietų Europą, bet labai bijau, kad dėl greitai vykstančios klimato kaitos kitos stichinės nelaimės gali pasiekti šiaurės Europą. Buvome visiškai teisūs siūlydami parengti šią strategiją, siekdami užkirsti kelią stichinėms nelaimėms ir jas įveikti.

Šiuo metu mūsų nedidelis dalinys įsikūręs Korsikoje. Jis puikiai dirbo šią vasarą. Už aplinką atsakingas Komisijos narys skubiai turi jį didinti ir paremti savo rekomendacijoje šiuo klausimu, skirtoje Komisijai ir Tarybai. Norėčiau paraginti EP narius iš pietų šalių bendradarbiauti su savo vyriausybėmis ir paremti Stavro Dimo rekomendacijas Komisijai ir Tarybai, nes tai naudinga visoms pietų šalims.

Išnagrinėjau Europos liaudies partijos (Krikščionių demokratų) pasiūlymą dėl rezoliucijos ir jam pritariu. Džiaugiuosi, kad ji pasiūlė šią rezoliuciją. Norėčiau dar ką pridurti prie PPE pasiūlymo dėl rezoliucijos. Dėl prasidėjusios klimato kaitos ir jos padarinių – gaisrų bei potvynių – Komisija turėtų Kopenhagos konferencijoje ypač pabrėžti būtinybę parengti strategiją, skirtą užkirsti kelią stichinėms nelaimėms ir jas įveikti, skirti lėšų stichinių nelaimių prevencijai ir sumažinimui, stiprinant pavyzdinį ES miškų gaisrų taktinį rezervą dalinį.

Tikimės, kad Europos strategija, skirta užkirsti kelią stichinėms nelaimėms ir joms įveikti, bus vienas svarbiausių Kopenhagos konferencijos darbotvarkės klausimų.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, niekada neturėtų būti leista Europoje pasikartoti tam, kas šią vasarą įvyko Graikijoje. Vien Graikijoje siautėjo iš viso 75 gaisrai, šešių iš jų nebuvo galima suvaldyti, kaip girdėjome šiandien, didžiausi gaisrai buvo į šiaurę nuo Atėnų, arti sostinės. Tik dėl narsių ir nesavanaudiškų pirmiausia savanoriškų ugniagesių komandų ir kitų savanoriškų organizacijų pastangų daugelyje regionų gaisrai negalėjo siautėti nevaldomai ir žuvusių žmonių skaičius buvo minimalus.

Todėl aš labai vertinu savo bendražygius, savanoriškas ugniagesių komandas, kurių įranga, mandagiai tariant, dažnai nebuvo moderniausia, kaip girdėjome. Vartodamas žodžius „kolegos“ ar „draugai“, aš tai darau dėl to, kad pats dešimtmečius buvau Austrijos savanoriškos priešgaisrinės organizacijos narys, taigi jaučiu absoliutų prijaunimą jų pastangoms ir išgyvenu tai, ką išgyveno jie.

Leiskite pereiti prie Komisijos pastabų. Manau, kad puiku, jog Europos pajėgos turėtų padėti ten, kur vietos ugniagesiai negali susitvarkyti vieni. Tačiau esu įsitikinęs, kad sena patarlė „Padėk sau ir tau padės Dievas“ yra svarbi aksioma, ir dėl tos priežasties taip pat manau, kad labai svarbu kurti civilinės apsaugos mechanizmus. Viskas, ką šiuo atžvilgiu galio padaryti – rekomenduoti ir primygtinai reikalauti, kad būtų naudojamosi esama praktine patirtimi, visų pirma vidurio Europoje, Vokietijoje ir Austrijoje, kur, galima sakyti, yra visos šalies mastu veikiančios savanoriškos sistemos, savanoriškos ugniagesių komandos, išbandytos ir patikrintos per šimtmetį.

Pats būdamas ugniagesys, taip pat būčiau laimingas užmezgęs ryšius su regioninėmis ir nacionalinėmis savanoriškomis ugniagesių komandomis. Tokiais atvejais taip įdomu padaryti ką nors pačiam, ir jei tai yra pageidautina, aš galiu pasiūlyti su mūsų draugais graikais atlikti bandomąjį projektą sukurti savanorišką ugniagesių komandą pasirinktame regione ar savivaldybėje. Taip pat būčiau laimingas aktyviai galėdamas padėti ir dalyvauti tokiaame projekte kartu su savo kolegomis iš Aukštutinės Austrijos provincijos ugniagesių asociacijos.

Michel Barnier (PPE). – (FR) Ponia pirmininke, ponias Komisijos narys, ponios ir ponai, žinoma, norėčiau padėkoti Komisijos nariui S. Dimui už jo dalyvavimą ir atsakymus ir už dėmesį, kurį jis toliau skiria šioms nelaimėms.

Mes daug nuveikėme kartu, kai Pirmininkas J. M. Barroso paprašė manęs parengti ataskaitą, kurią jis taip pat paminėjo, dėl Europos civilinės apsaugos pajėgų sukūrimo.

Šią ataskaitą pateikiau 2006 m. gegužės 9 d. Kai dar kartą ją perskaičiau ir matau visas įvykusias nelaimes, suprantu, kad tai vis dar aktualu.

Ponia N. Tzavela, akivaizdu, tai ne tik Graikija. Paveikiama kiekviena šalis ir, norėčiau pridurti, kad esama ne tik stichinių nelaimių, bet ir žmogiškųjų nelaimių, sukeltų žmonių. Aš galvoju apie nelaimę jūroje, – Erika ir nesuskaičiuojama daugybė kitų, – apie tokias pramonines nelaimes, kokia įvyko Černobilyje. Yra ir kitų stichinių nelaimių, ne tik gaisrai. Aš galvoju apie cunamius. Vieną dieną cunamio galime sulaukti Viduržemio jūroje, tokio, koks buvo XX a. pradžioje, visiškai sugriovęs Mesinos miestą.

Atvirai sakant, ponias Komisijos narys, ponios ir ponai, priemonės, kurias mes naudojame, nepakankamos tokioms nelaimėms, kurios bus dar didesnės dėl dvigubo klimato šilimo ir transporto poveikio. Vadinasi, tai yra priežastis, kodėl, kaip aš manau, mes turėtume būti ambicingesni.

Aš dėkingas Komisijai, Komisijos nariui S. Dimui ir visoms jo komandoms iš generalinio direktorato, kurie paleidžia civilinės apsaugos mechanizmą. Aš tikiu, kad turime eiti toliau. Įmanoma daugiau bendradarbiauti su tomis valstybėmis narėmis, kurios to nori. Jei mes būsimės ne 27 valstybės, kurios sudarys šias civilinės apsaugos pajėgas, galime pradėti nuo dvylikos ar penkiolikos. Tada pamatysite, kad tai paveikia kiekvieną.

Sudarydamas nelaimių sąrašą galiu pasakyti, kad paveikiamas kiekvienas: 2002 m. Vokietijoje kilę potvyniai, didelės pandemijos, taip pat terorizmas. Štai kodėl, pone Komisijos nary, aš norėčiau, kad Komisija imtųsi iniciatyvos eiti toliau ir pasiūlytų valstybėms narėms eiti toliau. Mūsų Parlamentas, Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetas ir Saugumo ir gynybos pakomitetas rems jus imantis šių aktyvių iniciatyvų.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Ponia pirmininke, pone Komisijos nary, ir vėl čia kalbame apie gaisrus, nes kasmet gaisrai sunaikina dalį Europos miškų. Esant klimato kitimui ir visuotiniam atšilimui ateitis neatrodo gražesnė.

Stichinių nelaimių negalima išvengti, bet galima joms užkirsti kelią. Galime tai nedelsdami padaryti sumažindami išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir parengdami tinkamą miškininkystės politiką, kurioje būtų pripažįstamos daugiopos aplinkos apsaugos paslaugos, kurias atliktų miškai, ypač kaip anglies absorbentai.

Sąžiningai kalbant, Europos civilinės apsaugos mechanizmas veikia geriau ir kelios valstybės narės dėjo daug pastangų ir daug investavo į priešgaisrinę apsaugą ir greitojo reagavimo kovą su gaisrais. Pvz., mano šalyje, Portugalijoje, patvirtintas planas, į kurį įtrauktas šalies suskirstymas zonomis, sudarytas specialus biudžetas kovai su gaisrais, persvarstyti teisės aktai ir parengta išdegusių vietų atkūrimo programa. Ir vis tiek pas mus kyla gaisrų.

Visos valstybės narės, kurias paveikia gaisrai, turi veikti daugiau ir geriau, o Europos Komisija taip pat turi patvirtinti pasiūlymus, kuriuos Europos Parlamentas pateikė kelete rezoliucijų. Yra keli dokumentai, kuriuose nurodomi sprendimai. M. Barnier dokumentas ir kiti Parlamento pateikti dokumentai čia jau minėti. Aš pats buvau pranešėjas stichinių nelaimių klausimais Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitete ir taip pat pateikiau kelis pasiūlymus.

Toms valstybėms narėms, kurios teigia, kad dėl finansinių priežasčių negali labai greitai patobulinti mechanizmo, reikia pasakyti, kad prevencija yra pigesnė už gydymą. Taip pat labai svarbu, kad Kopenhagos konferencijoje būtų pasiektas susitarimas dėl kovos su klimato kaita – ambicingas susitarimas, ir, pone Komisijos nary, mes vis dar laukiame gaisrų direktyvos, panašios į tą, kuri pateikta dėl potvynių.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Ponia pirmininke, šią vasarą nuo labai didelių gaisrų nukentėjo ir Korsika, taip pat kaip ir Sardinija, Katalonija, Graikija, Kanarų salos ir dar daugelis kitų Europos regionų.

Kalbant apie nelaimės ištiktus gyventojus, pirmiausia, mūsų frakcija prašytų, kad Europos solidarumas būtų garantuotas įgyvendinant Solidarumo fondą.

Ką Komisija ketina šiuo atžvilgiu daryti? Tai pirmas klausimas, kurį norėčiau pateikti Komisijos nariui.

Liepos 23 d. Korsikoje karštis buvo išskirtinis: 44 laipsniai, labai sausas oras ir labai stiprus sirokas. Tokiomis aplinkybėmis, kurios kartosis dar dažniau dėl visuotinio atšilimo, vietos ištekliai visiškai išnaudoti, nepaisant to, kad ankstesniais metais oro sąlygos buvo švelnesnės ir Korsikoje gaisrų nebuvo.

Man pamoka yra paprasta: susidarius tokioms oro sąlygoms, sąlygoms, kurias galima numatyti, kurias galima prognozuoti, mes turime sugebėti pasikliauti Europos civilinės apsaugos pajėgų, tokių, kokios rekomenduotos M. Barnier ataskaitoje, pagalba ir kurios leistų visų pirma kovoti su prasidedančiais gaisrais prieš jiems tampant nevaldomiems, nes vėliau jau būna per vėlu. Į mišką patekęs gaisras baigiasi tik tada, kai išdega visas miškas.

Todėl mums svarbu siekti gerokai daugiau negu bandomasis projektas, kurį paminėjote, pone Komisijos nary. Ką Komisija planuoja daryti, kad kuo greičiau įgyvendintų šias civilinės apsaugos pajėgas, kurios faktiškai būtų pajėgios susitvarkyti su didžiule aplinkos apsaugos ir labiausiai gaisrų gesinimo Viduržemio jūros regione užduotimi, su kuria susiduria visi europiečiai?

Ar teisybė, kad 2010 m. biudžete nenumatyta lėšų šioms pajėgoms?

Mes pateikėme su tuo susijusį pakeitimą. Tikėkimės, kad didelės frakcijos ir visų pirma M. Barnier Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija sutiks padėti mums užtikrinti šio pakeitimo priėmimą.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Ponia pirmininke, gaisrai yra labai politinė problema, kuri labai aštria forma pasireiškia tokiose šalyse kaip Portugalija, Ispanija, Prancūzija, Italija ir Graikija, o padariniai būna skaudūs ir žmonėms, ir aplinkai.

Kalbant apie mūsų patirtį Graikijoje, šiaurės rytų Atikoje, Kitaironoje, Evijoje ir kituose Graikijos regionuose siautėję gaisrai, sukėlę nesuskaičiuojamų nuostolių, yra ES ir kaitaliojamų mūsų vyriausybių, kurios nori žemės, miškų ir kalnų kaip kapitalistinės ekonomikos prekių, padėgimų politikos rezultatas.

Labai pavojinga politika suteikia ginklus padegėjams, kurie ir vėl veikė suderintai, jei reikėjo numalšinti degančių vietovių gyventojų pasipiktinimą ir skundus. Aiškiai kalbėjome apie vieną dalyką: jei nebus sprendžiama pagrindinė komercinio ir žemės paskirties keitimo problema, joks mechanizmas, kad ir kaip gerai aprūpintas naujaisiais ištekliais, negalės padėti sustabdyti šios didelės problemos, dėl kurios griunama aplinka ir visos planetos ateitis apskritai.

Pirmieji tragiški šios politikos padariniai buvo 2009 m. rugsėjo 12 d. Evijoje, vos prieš kelias dienas, kai katastrofiški potvyniai praūžė per gaisrų nuniokotą Eviją. Dėl nepakankamų kovos su potvynių darbų ir netvirto (dėl gaisrų) dirvožemio, kartu su stipriu lietumi, žuvo vienas žmogus, didžiulė žala padaryta kaimams, keliams, tiltams ir kitai infrastruktūrai. Staigus lietus nepaaiškina tokio sugriovimo lygio. Neatsitiktinai, kaskart ištikus stichinei nelaimei, darbininkai aukoja gyvybes ir mato savo nieko vertą gyvenimą ir nuniokotą aplinką.

Skubiai reikia finansuoti tiesiogines žalos registravimo priemones ir mokėti kompensacijas nukentėjusioms darbininkų šeimoms ir ariamos žemės bei gyvulininkystės ūkininkams, nekeičiant žemės paskirties, taip pat tam, kad išdegusios vietos vėl būtų apsodintos miškais. Didelių privačių žemių kalnuose ir miškuose nuosavybė taip pat turėtų pereiti vyriausybei, o miškininkystės komitetai turėtų būti restruktūrizuoti ir pagerinti...

(Pirmininkė nutraukė kalbėtoją)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, neįsivaizduoju, kad biudžeto priemonė, kuria Europos Sąjunga pasirūpino tokiu svarbiu kaip šis klausimui spręsti, yra naudinga, – aš kalbu apie Solidarumo fondą, – bet taip pat tiesa, kad mes nuo 2007 m. vis pabrėžėme lankstumo klausimą, kai manėme, kad tinkama kritikuoti naują požiūrį, taikomą patvirtintus šią biudžeto priemonę.

Labai svarbu, kad šios priemonės valdymas būtų kuo lankstesnis, kad būtų galima spręsti problemas, kurios kasdien vis keičiasi. Pvz., žinoma, teisinga, kad valstybių narių reikalaujama pateikti su įvykiais susijusius dokumentus per labai trumpą laiką, – dešimt savaičių ir ne ilgiau, – bet kodėl tada tas pats terminas netaikomas atsakymui joms?

Kartu mes suprantame, kad nors tam tikrais būdais žalos mastas yra svarbu, jis turi būti apskaičiuojamas proporcingai tam, su kuo turi susidoroti kiekviena teritorija, kad galėtume suprasti ir rasti tai, ko reikia skirtingoms gyventojų grupėms. Būtent dėl šios priežasties Parlamentas, kartu su Biudžeto komitetu ir kitais komitetais, jau seniai teikia pastabas, kurios, tiesą sakant, teikiamos Tarybai, tačiau Taryba apsimeta jų nematanti. Jei galima persvarstyti lankstumo aspektą, tai reiškia, kad Solidarumo fondas, kaip priemonė,

gali būti patobulintas ir tapti veiksmingesnis, ir taip leisti spręsti dideles problemas, su kuriomis mes vis labiau susiduriame.

Taigi, Komisijos nary, prašymas būtų visiškai atsižvelgti į šios rezoliucijos 3 ir 11 dalis, kad lankstumo aspektas būtų vertinamas ne kaip valstybių narių prašymas daryti viską, ką jos nori, kad būtų tikros, jog gaus atsakymą, bet prašymas pakeitimus vertinti protingai, taip užtikrinant, kad ši priemonė būtų visiškai veiksminga.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Ponia pirmininke, pone Komisijos nary, tikrai nekyla abejonių, kad pastaraisiais metais padaryta pažanga, bet nepaisant visos padarytos pažangos, Europos Sąjungos pietinė dalis vis labiau liepsnoja. Taigi Parlamento patvirtinta rezoliucija negali būti dar viena rezoliucija, kuri naudojama parodyti mūsų didelį susirūpinimą dėl kitur vykstančių nelaimių.

Miškų gaisrai kyla dėl įvairių priežasčių, bet niekas negali paneigti, kad prie to prisideda ir klimato kaita. Nepaisant visos atsakomybės, kuri gali būti kai kuriose valstybėse narėse ar kai kuriuose autonominiuose regionuose, akivaizdu, kad Parlamentas turi aiškiai paraginti Komisiją veikti greitai ir suteikti visus jos turimus išteklius, kurie nėra menki. Aukoms, patirtiems nuostoliams ir poreikiui atkurti miškus nerūpi biurokratija ar biudžeto trūkumai.

Turime nustatyti prioritetus ir turime veikti, o tai šiuo atveju reiškia strategijų keitimą, išteklių sutelkimą, jų didinimą ir prevencinės politikos optimizavimą. Turime pareikalauti, kad valstybės narės prisiimtų atsakomybę, jei tai nedaroma, bet taip pat turime suprasti, kad tai ne kelių pietų Europoje esančių valstybių narių problema ir kad klimato kaita nepaveikia kelių valstybių narių, ji paveikia visas jas ir tai yra bendras reikalas.

Todėl viena iš pagrindinių Parlamento užduočių yra užtikrinti, kad Europos Sąjunga Kopenhagos aukščiausiojo lygio susitikime prisiimtų aiškius ir tvirtus įsipareigojimus kuo labiau sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų išlakas, nes akivaizdu, kad ir jos yra gaisrų priežastis, jų kilimo priežastis ir, savo ruožtu, tolesnės klimato kaitos priežastis.

Taigi, priėmus šią rezoliuciją, tai neabejotinai yra iššūkis Parlamentui. Tačiau šis iššūkis Komisijai turi būti priimtas, jei Komisija tikrai nori užkirsti kelią nuolatiniams gaisrams pietinėje Europos Sąjungos dalyje, kuri iš tikrųjų egzistuoja.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Ponia pirmininke, pone Komisijos nary, ponios ir ponai, deja, šiame pirmame plenariniame teisėkūros posėdyje mes turime nagrinėti šį liūdną ir dabar jau įprastą klausimą: stichinės nelaimės ir labiausiai gaisrai.

Ir vėl mes sielojamės dėl 2009 m. vasarą plitusių gaisrų, kurie nusinešė ir žmonių gyvybių. Iš viso mano šalyje žuvo dvidešimt žmonių. Todėl aš pirmiausia galvoju apie nuo šių katastrofų nukentėjusius žmones ir reiškiu jiems didžiausią užuojautą.

Norėčiau pabrėžti pražūtingą poveikį, kurį tokia nelaimė turi paveiktų žmonių gyvenimams, jų ekonomikai, užimtumui, gamtiniam ir kultūros paveldui, aplinkai ir turizmui. Mano regione šią vasarą išdegė 22 000 ha, iš kurių pusė buvo vietovės, kurios saugomos dėl savo aplinkosauginės svarbos.

Turime nedvejodami reaguoti į šias problemas, žmonės to reikalauja. Europos institucijos negali dar kartą negebėti rasti tinkamo sprendimo tiems, kas paveikti. Mes turime gebėti padėti aukoms ir paruošti dirvą paveiktoms vietovėms atkurti. Turime ir toliau daug dirbti stengdamiesi prevencijos srityje ir toliau kurti Europos civilinės apsaugos tarnybą.

Norėčiau paraginti daryti du dalykus: pirma, norėčiau paraginti Europos Komisiją išanalizuoti padėtį ir patvirtinti atitinkamas priemones socialinėms išlaidoms, susijusioms su darbo vietos praradimu paveiktuose regionuose ir tų regionų gyventojų pajamų šaltinio netekimu, kompensuoti. Antra, norėčiau paraginti Ispanijos vyriausybę, kuri pirmininkaus Tarybai nuo 2010 m. sausio mėn. Ispanijos vyriausybė turi gebėti perduoti tai, ką jaučia ir kas jai kelia susirūpinimą, kitoms vyriausybėms. Manau, kad svarbu, jog ji savo programoje pirmumą teiktų Europos solidarumo fondo reformai atblokuoti.

Tarybai pirmininkaujanti Ispanija taip pat turi aiškiai įsipareigoti plėtoti bendrą Europos strategiją. Ji taip pat turi persvarstyti prevencines priemones ir miškų valdymo modelius, kurie skatina didelius gaisrus.

Francesca Balzani (S&D). – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, kaip Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos narė, net pastarosiomis dienomis su dideliu liūdesiu stebėjusi, kaip

vienas po kito gaisrai niokoja ištisas teritorijas aplink Genujos miestą Ligūrijos regione, Italijoje, jaučiu, kad Europa būtinai turi atkreipti dėmesį ir įsikišti, siekiant užkirsti kelią tokioms vis pasikartojančioms nelaimėms.

Nelaimės neturėtų kartotis. Turėtume kasdien dirbti siekdami užtikrinti, kad nebūtų kitų ciklinių nelaimių. Štai kodėl aš tikiu, kad tik Europa gali ir privalo veiksmingai įsikišti priimdama privalomus aktus, kuriais būtų siekiama išsaugoti šias didelės vertės vietas, kurioms kasmet kyla pavojus virsti dūmais ir kurios tikrai yra mūsų visų paveldas, nes gaisrai tikrai vis didesni ir vis dažnesni pietų Europoje, ir net jei dega tik maža pietų Europos dalis, dega visa Europa.

Turime įsikišti patvirtindami prevencines strategijas ir tinkamą miškininkystės politiką, – o kalbėdama apie prevenciją aš taip pat galvoju apie įsikišimą įgyvendinant tiksliai, nuodugnią ir tikslią kampaniją prieš visų formų spekuliacijas, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusias su šiomis nelaimėmis, – bet aš manau, kad taip pat turime užtikrinti platesnes, lengvesnes ir greitesnes galimybes pasinaudoti esminiais ištekliais, kad būtų bent jau sušvelnintas niokojantis šių nelaimių poveikis. Pirmiausia aš kalbu apie Solidarumo fondą, priemonę, kuri turėtų būti neabejotinai greičiau taikoma paveiktose vietovėse.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Ponia pirmininke, kurti Europos civilinės apsaugos mechanizmą mes raginame 2001 m., po rugsėjo 11 d. tragedijos.

Taigi, mes įsteigėme fondą. Tada buvo M. Bernier ataskaita, kurioje pabrėžiamas poreikis rodyti solidarumą. Šiandien šis solidarumas jau veikia, bet jis turi būti veiksmingesnis ir mes turime gebėti didinti tempą.

Reikia plėtoti du dalykus. Pirmiausia – reagavimą. Visi tie žmonės, kurie, deja, nukentėjo nuo šių gaisrų, apgailestauja, kad procedūros dažnai yra per ilgos ir kad jas įgyvendinti jiems per ilgai trunka, nors iš tikrųjų, susidūrę su gaisrais, turime veikti labai greitai. Tikrai turime būti lankstesni, turėti daugiau lankstumo įgyvendinant šias procedūras, nes šiuo atveju laikas yra brangus.

Antra – prevencija. Nepakankamai kalbame apie prevenciją, nes tai apima subsidarumo principą. Mums sakoma, kad pačios valstybės narės tai turi spręsti. Tačiau kai šie gaisrai padarė žalos biologinei įvairovei ir aplinkai, kai jie paveikė daug dalykų, kurie labai brangūs žmonėms, tai yra jų turtą, jų daiktus ir jų namus, kai jie pareikalauja žmonių gyvybių, neturime teisės nereikalauti tokios prevencijos. Tai nusikaltimas.

Tai turi būti sustabdyta, o kad tai būtų sustabdyta mums reikia finansinių išteklių. Taigi, absoliučiai būtina pasirūpinti kuo geresniais biudžetais, kad galėtume kuo veiksmingiau veikti esant Europos civilinės apsaugos mechanizmui. Todėl įsitikinkime, kad biudžete – mūsų biudžete – tikrai atsižvelgiama į šią problemą. Visa tai taip pat reikalauja tikslaus požiūrio į žemės ūkio ir miškininkystės politiką, tai yra kažkas, apie ką mes nepakankamai kalbame.

Prevencija, reagavimas ir ištekliai: trumpai tariant, turi būti padaryta viskas siekiant užtikrinti, kad pietų Europai neberekėtų neišvengiamai būti kate ant įkaitusio grindinio.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Ponia pirmininke, pone Komisijos nary, ir vėl šiais metais pietų Europą nepaprastai nusiaubė niokojantys gaisrai, panašaus dydžio gaisrai nusiaubė ir JAV, taip pat kitas išsivysčiusio ir besivystančio pasaulio šalis.

Negali būti jokių abejonių, kad klimato kaita kelia grėsmę Viduržemio jūros regiono ir kitų pagrindinių planetos vietų miškams. Tačiau miškų sunaikinimas Viduržemio jūros regione naikina natūralių ekosistemų galimybę veikti kaip natūraliems anglies dioksido absorbentams. Reikia Europos strategijų, kuriomis būtų siekiama užkirsti kelią miškų gaisrams ir susidoroti su jais, taip pat reikia Europos Sąjungos paramos tokioms šalims kaip Graikija, kuri šiais metais patyrė didžiausių sunkumų.

Negali būti abejonių, kad kai kuriose šalyse buvo labai didelių miškų apsaugos ir civilinės apsaugos mechanizmų koordinavimo trūkumų, taip pat netinkamai imtasi prevencinių priemonių, ir tai neturi pasikartoti. Taip pat atrodytų, kad gaisrai dažnai gresia miškams, esantiems už ne daugiau kaip trijų valandų kelio nuo didelių miestų ar turistinių vietovių. Daugelis žmonių mano, kad naikindami miškus jie gali gauti asmeninės naudos. Jie gali „sodinti“ namus ir kitus pastatus greičiau nei valstybės narės ir natūralios ekosistemos išdegusioje žemėje gali sodinti medžius.

Dažnai yra nacionalinių įstatymų, kurie skatina tokį požiūrį ir siunčia klaidingas žinias. Absoliučiai reikalinga Europos miškų apsaugos, išdegusios žemės atkūrimo, miškų įveisimo politika Europos pagalbos kovojant su klimato kaita sistemoje, taip pat reikia koordinuotų Europos veiksmų siekiant užkirsti kelią gaisrams ir kovoti su jais, atkurti miškus ir formuoti naujas miškų vietas.

Mes turime neatidėliotinai pateikti pasiūlymą, visų pirma rengiantis deryboms Kopenhagos konferencijoje, kuri bus lemiama mūsų planetos ateičiai. Prašysime besivystančių šalių saugoti atogrąžų miškus; spręsimė pagrindinį klausimą, kaip miškų naikinimas sukelia 20 proc. šiltnamio efektą sukeliančių dujų išlakų. Todėl turime būtų tie, kas rodo pavyzdį, užtikrindami, kad miškai, kuriems kyla grėsmė, mūsų miškai, kuriems gresia pavojus Europoje, Viduržemio jūros regiono miškai, būtų absoliučiai saugomi.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Ponia pirmininke, miškų gaisrų mastas faktiškai viršija mažų valstybių narių galimybes, visų pirma tuose regionuose, kurie labai kenčia nuo sausros. Būtent dėl to, žinoma, Parlamentas remia Europos solidarumo fondą. Raginame Tarybą galiausiai teikti šias lėšas be jokių kliūčių. Regionams skubiai reikia pinigų rekonstrukcijai ir prevencijai. Solidarumo fondas, kartu su galiojančiomis aplinkos ir žemės ūkio programomis, galėtų padėti tikrai ilgą laiką.

Tačiau be to kova su gaisrais pirmiausia patenka į nacionalinės kompetencijos sritį. Griežtesnės baudmės tiems, kas pradeda gaisrus, draudimas apstatyti teritoriją kokius trisdešimt metų, jei patvirtinama, kad tai tyčinis padegimas, ugniagesių komandų mokymas – daugiau gali ir privalo būti padaryta šiuo atžvilgiu. Tačiau ir Europa gali padaryti daugiau geresnio koordinavimo požiūriu. Europos ugniagesių komandų praktinė patirtis turi būti perduota regionams, kuriuose esama labai didelio polinkio į nelaimės, ir mums reikia geresnių taisyklių operacijoms keliose valstybėse vykdyti. Laukiame Komisijos pasiūlymų šiuo atžvilgiu, bet jais neturi būti kišamasi į valstybių narių kompetencijos sritis. Tas dalykas – nesikišti į valstybių narių kompetencijos sritis – yra, aš manau, nepaprastai svarbus. Žinoma, galima mąstyti apie Europos ugniagesių komandas ir Europos orlaivių parką, bet tik tada, kai galiausiai bus optimizuoti visi nacionaliniai pajėgumai ir finansinė parama paveiktiems regionams.

Manau, kad per anksti diskutuoti apie nelaimių prevenciją, kaip Europos kompetencijos sritį. Pirmiausia ženklime pirmą žingsnį ir tik tada antrą. Pirmiausia darykime tai, kas svarbiausia, ir tai reiškia priemonės nuo Europos pagalbos iki savo pačių pagalbos, įskaitant ir per Solidarumo fondą, rengiant mokymus ir gerinant europinį koordinavimą.

PIRMININKAVO: L. ROUČEK

Pirmininko pavaduotojas

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau išreikšti mūsų užuojautą ir rūpestį aukomis ir jų šeimomis, nes iš tiesų kiekvieną vasarą turime apgailestauti dėl šios padėties.

Būtent dėl to labai svarbu, kad Europa galiausiai priimtų veiksmingą priemonę. Turbūt dėl to, kad priklausau transporto sektoriui ir esu kelių eismo saugumo ekspertė, mes, pone Komisijos nary, manome, kad galbūt turėtume apsvarstyti kažką panašaus į Kelių eismo saugumo veiksmų planą. Europos veiksmų planas, kuriame būtų nustatyti tikslai, strategijos, pagerinta greita intervencija per nustatytą laikotarpį, kaip tai daroma kelių eismo saugumo srityje, galbūt galėtų mums padėti ir taip pat pagerinti darbo sąlygas bei specialistų rengimą. Taip pat manau, kad labai svarbu didinti informuotumą ir skatinti prevencijos kultūrą. Laipsniškai link to einame kelių eismo saugumo srityje. Kodėl negalime to daryti teikdami apsaugą nuo gaisrų?

Mes, žinoma, palankiai vertiname tai, kad koordinavimas ir solidarumo principo taikymas pagerėjo. Manau, kad Ispanijos Vyriausybė siūsdama reikalingus lėktuvus dalyvavo informuotumo didinimo pietų šalyse procese, tačiau informuotumo didinimas taip pat turėtų pasireikšti tarp šiaurės ir pietų šalių.

Mes taip pat pritariame, kad bandomasis taktinio ugniagesių lėktuvų išdėstymo projektas ateityje galėtų iš tikrųjų tapti intervencine priemone, o tai, manau, yra svarbu.

Tačiau teisės aktai, kurie, mūsų nuomone, būtų labai naudingi, vis dar blokuojami Taryboje, pvz., teisės aktas dėl Solidarumo fondo ir teisės aktas dėl žemės apsaugos.

Gaston Franco (PPE). – (FR) Pone pirmininke, pone Komisijos nary, ponios ir ponai, šią vasarą Viduržemio jūros regiono miškai dar kartą skendėjo liepsnose: Marselyje ir pietų Korsikoje, taip pat Italijoje, Ispanijoje ir didesnėje Graikijos dalyje. Daugiau nei 400 000 ha miškų ir laukų paskendo dūmuose, sukeldami didelę turtinę žalą, neatitausomą žalą biologinei įvairovei ir tragiškas žmonių mirtis.

Kad ir kaip būčiau sunerimusi dėl šio kasmet pakartotinai atliekamo vertinimo ir kad ir kaip gerai žinočiau apie daugialypį visuotinio atšilimo poveikį gaisrams, raginu Europos lygmeniu informuoti apie būtinybę labiau koordinuoti veiksmus ir sutelkti kovai su gaisrais skirtas lėšas į bendrą fondą.

Norėčiau, kad būtų parengtas stambaus masto Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių bendradarbiavimo projektas kovai su miškų gaisrais, formuojamą Viduržemio jūros regiono šalių sąjungos pagrindu. Pritariu dabartinėms iniciatyvoms, o ypač Europos miškų gaisrų informacijos sistemos bandomajam projektui.

Nepaisant to, raginu reformuoti Europos Sąjungos solidarumo fondą taip, kad jis taptų veiksminga krizių valdymo priemone. Taip pat raginu stiprinti Europos civilinės saugos pajėgas ir M. Barnier 2006 m. sugalvotas priemonę „EuropeAid“, skirtą intervencijai į 27 valstybių narių teritoriją, taip pat į užsienį.

Manau, kad viena pagrindinių miškų gaisrų priežasčių susijusi su dalijimusi prevencijos srities informacija ir gerąja patirtimi, ir norėčiau nurodyti pradininkų vaidmenį atliekančius miškų ugniagesius mano departamente. Žinoma, galiu pateikti Europai šį pavyzdį, kuriuo galima pasinaudoti

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Pone pirmininke, praėję metai buvo vieni tragiškiausių miškų gaisrų atžvilgiu. Praradome šimtus tūkstančių miškų hektarų, ypač Viduržemio jūros regione. Numanydami miškų gaisrų priežastis prieiname prie karštų diskusijų ir, deja, visi žino apie jų pasekmes. Buvo teigiama, kad dėl padidėjusio miškų gaisrų skaičiaus kalta klimato kaita ir kad Europoje taip pat turėtume pasirengti ilgiau trunkantiems miškų gaisrų sezonams nei vien iki šiol įprastas birželio–rugsėjo mėn. laikotarpis. Vasaros prasideda anksčiau ir jos šiltesnės bei sausesnės, ypač pietuose, dėl to gaisrų tikimybė didėja. Iš tiesų būtent šiais metais jau kovo mėn. kilo dideli miškų gaisrai šiaurės vakarų Ispanijoje ir Portugalijoje ir tiesa, kad sąlygos miškų gaisrams yra palankios, tačiau pati problema kyla ne dėl kokių nors laipsniškai besikeičiančių natūralių gamtinių sąlygų, o dėl kitų priežasčių.

Aplinkos apsaugos srities mokslininkai nustatė, kad miškų gaisrai ES, Australijoje ir Kalifornijoje iš esmės paaiškinami sociologiniais ir ekonominiais veiksniais. Jie vis dar negali nustatyti tiesioginio ryšio su klimato kaita. Pagrindiniai miškų gaisrų sukėlimo veiksniai yra statybos ir neigiamas poveikis, susijęs su padidėjusiu gyvenamųjų namų statybos, ūkininkavimo poreikiu, tam tikromis augalų ir auginamų medžių rūšimis, žinių ir įžvalgų trūkumu bei valdžios institucijų aplaidumu. Pvz., nepakankamas skaičius ugniagesių komandų ir nesugebėjimas tirti nusikaltimus, kurie gali sukelti gaisrus, ir užkirsti jiems kelią slypi už šios vasaros tragedijų.

Kartu su klimato kaita keisis ir gamtinės sąlygos; tai – faktas. Tačiau tai nepaaiškina ekologinių nelaimių, ypač jeigu tas pats reiškinys kartojasi kas kelerius metus, ir dėl to mums gali prireikti geresnio pasirengimo. Tai laikas, kai Europos Sąjungos valstybės narės pažvelgė pačios į save, nes ateityje miškų gaisrai priklausys nuo mūsų. Viena yra prisitaikyti prie besikeičiančios aplinkos; visai kas kita – laikytis nusistovėjusios blogos praktikos ir būti nepasirengusiems.

(Plojimai)

Sari Essayah (PPE). – (FI) Pone pirmininke, sutinku su tais, kurie sakė, kad visada pigiau užkirsti kelią žalos atsiradimui nei pašalinti jos padarinius. Didžioji šių lėšų dalis turėtų atitekti gaisrų ir potvynių prevencijai pietų Europoje. Be palydovinės stebėsenos, mums reikia tokios pat rūšies išpėjimo apie miškų gaisrus ir prevencijos sistemos, kuri sėkmingai daugelį metų veikė, pvz., Suomijoje. Be to, nacionaliniu lygmeniu turime užtikrinti, kad ugniagesių komandų naudojama įranga atitiktų galiojančius standartus, kad gaisrus būtų galima suvaldyti kuo anksčiau.

Potvynių skaičių daugiausia didėja dėl klimato kaitos ir dėl to geriausias būdas jiems užkirsti kelią – sudaryti reikalingą susitarimą Kopenhagos konferencijoje. Tačiau siekiant užkirsti kelią potvyniams veiksmų galima imtis ir nacionaliniu lygmeniu. Turime vykdyti tinkamos rūšies miškų politiką: miškai kalnų grandinėse turi būti saugomi, turėtų būti sodinami miškai, kuriuose esama reikiamų rūšių medžių, kad jų šaknų sistema galėtų sugerti vandenį užtikrinant, kad jis per greitai nenutekėtų. Pylimai ir rezervuarai taip pat turėtų būti statomi šalia vandens telkinių, o vandens kelių kryptys turėtų būti gilinamos siekiant, kad drenažas potvynių metu veiktų veiksmingiau. Turime pripažinti, kad už šių klausimų sprendimą yra atsakinga kiekviena valstybė narė. ES negali prisiimti atsakomybės už klausimus, kurie sprendžiami nacionaliniu lygmeniu, arba bet kokius pasitaikančius aplaidumo atvejus. Europos Sąjungos solidarumo fondas iš esmės yra skubios pagalbos šaltinis ir tikiuosi, kad įvairios valstybės narės bus pasirengusios ilgalaikėms investicijoms į miškų politiką, gaisrų prevenciją ir apsaugą nuo potvynių.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Pone pirmininke, pone Komisijos nary, gaisras visuomet yra tragedija, tai žmonių tragedija, aplinkos tragedija, tai – ekonominė ir socialinė tragedija.

Man teko nelaimė gyventi labai arti šios tragedijos – gaisro, kuris kilo šią vasarą Kanarų salyno La Palmos saloje. Dėl to pritariu šiai rezoliucijai ir esu įsitikinęs, kad mes galėsime ją patvirtinti vienbalsiai. Tai užbaigta

rezoliucija, prie kurios daugelis prisidėjo ir kuri, svarbiausia, yra veiksminga. Visų pirma, joje prisimenamos aukos, visos aukos, ir pagerbiami visi tie, kurie savanoriškai padėjo gesinti gaisrus.

Tačiau joje taip pat yra kai kurių svarbių minčių dėl sausrų ir dykumėjimo gaisrų paplitimo vietovėse ir dėl to išnykstančių šimtų tūkstančių hektarų miškų per metus svarbos.

Taip pat yra svarbių svarstymų apie gaisrus pabloginančias priežastis, pvz., laipsnišką kaimo vietovių apleidimą, nepakankamą miškų priežiūrą ir netinkamas bausmes padegėjams. Šiuo atžvilgiu reikia imtis veiksmų ir veikti griežtai.

Komisija turi parengti rizikos prevencijos strategiją, veiksmingą kovos su stichinėmis nelaimėmis strategiją ir bendrą veiksmų planą. Tačiau pagalba taip pat yra svarbi – miškui atkurti, gamybos potencialui atkurti ir socialinėms išlaidoms bei prarastoms darbo vietoms kompensuoti.

Kaip minėjo Komisijos narys, koordinavimas yra gyvybiškai svarbus. Tačiau turi būti koordinuojamos skirtingos Bendrijos priemonės: struktūriniai fondai, Solidarumo fondas – kuris neabejotinai turi būti reformuojamas – ir jų lankstumas, taip pat tokios priemonės kaip „Aid Plus“ ir, žinoma, greitojo reagavimo sistema, kurią jau aptarėme.

Turime žengti toliau sprendami šias problemas ir aš nuoširdžiai tikiu, kad ši rezoliucija yra teisingas šių problemų sprendimo būdas.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Pone pirmininke, pone Komisijos nary, ponios ir ponai, tai laikas, skirtas solidarumui parodyti, tačiau tai taip pat galimybė – netgi, sakyčiau, pareiga – mums siekti patobulinimų, pakeitimų ir taip pat koregavimų. Nedelsiant reikalingi koregavimai susiję su Europos Sąjungos solidarumo fondu, kad jį būtų galima naudoti – ir naudoti skubiai – siekiant išspręsti šias nelaimes, o patobulinimai ir pakeitimai yra susiję su miškininkystės politika.

Mums reikalinga Europos miškų politika, kuria siekiama teikti daugiau informacijos apie gaisrus ir užkirsti jiems kelią. Daugelyje valstybių narių, kaip ir mano atveju – Portugalijoje, dar net nėra visos žemės registro, dėl to mes nežinome, kas yra žemės savininkai. Tai sukelia problemų, susijusių su teritorijų plėtra, miškų atželdinimu ir gaisrų prevencijos politika.

Atsižvelgdamas į šią prevencijos politiką, turiu klausimą – pasiūlymą: kodėl miškų gaisrų prevencijos priemonių neįtraukus į ES ekonomikos atkūrimo planą, skirtą Europos ekonomikai atgaivinti? Jeigu skatintume mūsų miškų valymo priemones – ir, pvz., tokių priemonių rezultatai galėtų būti naudojami energijai gaminti specialiai tam tikslui skirtose biomasės jėgainėse – jeigu veiktume tokiu būdu, iš tikrųjų galėtume padėti aplinkai ją apsaugodami ir tuo pat metu sukurtume darbo vietas, kurios šiuo metu yra vienas iš Europos tikslų.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Pone pirmininke, gerai, kad šią pirmąją Parlamento sesijos dieną diskutuojame apie nelaimes pietų Europoje, ir aš dėkoju tiems kolegoms nariams, kurie ypač daug dirbo rengiant šiuos teisės aktus. Mums pateikta gera rezoliucija. Visų pirma, žinoma, tai yra visuomeninio dalyvavimo arba artumo su žmonėmis – ką mes visada pabrėždavome rinkimų metu – ir solidarumo klausimas. Šiuo metu gaisrai kyla pietų Europoje, tačiau, kas žino, šią žiemą potvyniai gali visiškai užlieti kitas Europos dalis. Regioninės plėtros komitete keletą kartų diskutavome apie Solidarumo fondo patobulinimus. Visiškai neketiname reikalauti naujų priemonių, tačiau prašome patobulinti tas, kurias turime, padarant jas veiksmingesnes. Dabar, pone Komisijos nary S. Dimai, noriu jūsų paklausti, kas čia keisto? Mes tai patvirtinome turėdami didžiosios daugumos narių paramą čia Parlamente ir tiksliai nurodėme, kur būtų galima atlikti pakeitimus, tačiau tam nepritarė Taryba. Taryba šiuo klausimu nieko nenuveikė dvejus metus. Mano klausimas jums: ar yra kokia nors pažangos galimybė šiuo klausimu? Jūs tiksliai pranešate apie pažangą, susijusią su bandomuoju projektu ir orlaiviais, kurie buvo dislokuoti, tačiau apie pagrindinį dokumentų rinkinį, kurio Parlamentas taip griežtai reikalavo, mes nieko negirdime. Ar tai vis dar numatyta darbotvarkėje? Kas iš tikrųjų vyksta?

Civilinės saugos pajėgų atžvilgiu teigčiau, kad puiku, jog Europa naudoja savo priemones, tačiau didelės galimybės yra pačių valstybių narių rankose. Keitimasis praktinėmis žiniomis, priemonių naudojimas, ypač didesniame regione, turėtų sudaryti šių galimybių pagrindą.

Galiausiai atkūrimas: žalos atitaisymas, persodinimas ir viskas, kas su tuo susiję. Tai yra ne centralizuotos kontrolės, bet būtino decentralizavimo valstybių narių atžvilgiu klausimas. Tačiau mes taip pat turime šiuos fondus, – struktūrinius fondus, žemės ūkio fondus, – tad kodėl nepradėjus? Tai gali būti ekonominis planas, kaip ką tik girdėjome, taip pat išsamiai parengtas atkūrimo planas, kuriame decentralizavimo priemonėms

skiriamas ypač svarbus vaidmuo. Būtent to reikalaujama rezoliucijoje ir dėl to rytoj turime jai iš visos širdies pritarti.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Pone pirmininke, pone Komisijos nary, ponios ir ponai, kad ir kokia tiksli būtų Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos pateikta rezoliucija pavadinimu „Stichinės nelaimės“, norėčiau atkreipti dėmesį į kai kuriuos klausimus, kurie buvo aptariami šį vakarą, tačiau nėra aptarti rezoliucijoje ir kurie susiję su mano siūlomais pakeitimais.

Praeitą vasarą, be gaisrų, buvo ir kitų nelaimių, iš kurių paskutinė įvyko vos praeitą savaitgalį pietų Italijoje. Aš pats esu kilęs iš Italijos regiono – Veneto, kurį birželio ir liepos mėn. sukrėtė nuošliaužos ir uraganai, ir norėčiau kaip pavyzdį paminėti *Vallà di Riese* ir Borką di Kadorę.

Rezoliucijoje turėtume taip pat užsiminti ir apie kitas stichines nelaimes, ne tik gaisrus, nes vasaros potvyniai nėra naujas reiškinys; tai vienas iš scenarijų, su kuriuo, deja, dėl visuotinio atšilimo sukeliamos klimato kaitos susidursime ateityje. Dėl to turime bandyti atkakliai reikalauti prevencinių priemonių ir infrastruktūros kūrimo, kuriais galima užkirsti kelią šiems įvykiams arba bent jau žalos atsiradimui, arba, dar blogiau, kai ši infrastruktūra pablogina šiuos įvykius: kalbu apie rezervuarus kalnų regionuose, žaliosios juostos vietoves, kaimo ir miškų vietoves ir vandentakius.

Antra, kadangi daugeliu atvejų stichines nelaimes taip pat sukelia žmogaus veiksmas, svarbu nustatyti, kas už jas atsakingas, siekiant surasti kaltininką ir padidinti bausmes. Galiausiai norėčiau pasakyti, kad šių nepriklausomų intervencinių pajėgų, veikiančių išvien su Solidarumo fondu, sukūrimas yra gera idėja. Tačiau svarbu bandyti intervencines sritis plėsti taip pat kitų nelaimių atžvilgiu siekiant padidinti šioms nelaimėms skirtas lėšas, sujungiant įvairius fondus, supaprastinti procedūras ir užtikrinti geresnį koordinavimą bei lankstumą, kaip minėjo M. Mauro.

Mairead McGuinness (PPE). – Pone pirmininke, klausiausi šios diskusijos savo kabinete. Akivaizdu, kad, laimei, Airijoje mes nesusiduriame su sunkiais gaisrų padariniais kaip mūsų kolegos pietų Europoje. Man šovė į galvą dvi mintys. Viena yra ta, kad kalbėdami šiame Parlamente pirmenybę teikiame tik tiems klausimams, kurie turi tiesioginį poveikį mūsų šalims ir atsižvelgiant į tai, kad Airijoje diskutuojame apie Lisabonos sutartį, kurioje kalbame apie solidarumą visoje Europos Sąjungoje, – manau, kad tai įprotis, kurio turėtume atsakyti. Manau, dauguma iš mūsų turėtų kalbėti apie kitoms valstybėms narėms rūpimus klausimus, kuriuos mes žinome, kad didesnis solidarumas tarp šio Parlamento narių dėl jų piliečiams rūpimų klausimų įgautų prasmę. Man, pvz., patiktų, jeigu kiti žmonės domėtųsi klausimais, kurie gali kilti Airijos piliečiams. Manau, tai padėtų mums plėtoti idėją, kad Europa dirba visiems ir kad mes rūpinamės ne tik patys savimi. Tai buvo vienas iš Europos Sąjungos trūkumų, kurį mes sprendžiame diskutuodami dėl Lisabonos sutarties.

Leiskite pritarti tam, ko jūs čia siekiate, ir išreikšti savo solidarumą dėl problemų pietų Europoje. Užsiimkite tais, kurie sąmoningai griauja. Atkreipkite dėmesį į prevenciją. Valdantieji turi atlikti daug svarbesnį vaidmenį ir galiausiai Solidarumo fondo lėšos turėtų būti skiriamos tiems, kuriems jos reikalingos.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Pone pirmininke, pone Komisijos nary S. Dimai, tai yra pirmoji mano, kaip Europos Parlamento nario, kadencija, – aš buvau išrinktas birželio 7 d., – tačiau iš diskusijos aišku, kad šis klausimas tampa aktualus kiekvieną rugsėjo mėn. po niokojančių gaisrų bangos, kuri ypač paveikia pietų Europą: Italiją, Prancūziją, Graikiją ir Ispaniją.

Jau užsiminta apie niokojantį gaisrą La Palmos saloje – atokiausiame autonominės Ispanijos bendruomenės, kurioje aš gimiau ir gyvenu, Kanarų salų regione. Tačiau svarbu tai, kad mes žinome, jog nors gaisrai ypač dažni ties pietinėmis Europos sienomis, šiuo atveju mes turime galimybę sustiprinti poveikį ir ryšį su piliečiais, kuris Europos prasme reiškia reagavimo pridėtinę vertę.

Tai reiškia Europos pridėtinę vertę prevencijos srityje ir Europos pridėtinę vertę koordinuojant institucijų veiklą: su valstybėmis narėmis bendradarbiaujantys Komisija, Taryba ir rezoliuciją pateikęs Europos Parlamentas. Tačiau šiuo atveju taip pat būtina, kad Europa sukurtų pridėtinę vertę reagavimo srityje.

Dėl to svarbu, kad nuo diskusijų pereitume prie veiksmų, padarydami Solidarumo fondą lankstesnį, kai reikia reaguoti į nelaimes, ir kad pradėtų veikti Europos civilinės saugos pajėgos, kurių klausimas dar neišspręstas ir kurios iš tikrųjų galėtų būti svarbios ateityje, kai mes susidursime su šiomis nelaimėmis, kurios pasikartoja kiekvieną vasarą dėl klimato kaitos ir visuotinio atšilimo.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pone pirmininke, užuot demonstravę solidarumą šios miškų gaisrų nelaimės, kuri kiekvienais metais siaubia mūsų pietinius kaimynus, įskaitant Graikiją, Italiją, Ispaniją ir

Portugaliją, atžvilgiu turime nedelsdami priimti reikalingas priemones šiai padėčiai pakeisti, nes gaisrai naikina mūsų likusius miškus, turtą, galvijus, biologinę įvairovę ir, kas blogiausia, pasiglemžia daugelio žmonių gyvybes.

Dėl to pats laikas spręsti šios nelaimės, su kuria susiduriame, priežastis ir atkreipti dėmesį į rimtą ir didėjančią kaimo vietovių apleidimą. Laikas pakeisti bendrąją žemės ūkio politiką, kad būtų investuojama į prevenciją, o tai taip pat reiškia investicijas į daugiafunkčią žemės ūkį, įskaitant Viduržemio jūros regiono miškus, remiami šeimos ūkiai ir sudaromos sąlygos smulkiesiems bei vidutiniams ūkininkams ir jauniems žmonėms pasilikti kaimo vietovėse ir taip prisidėti prie šios kasmetinės nelaimės prevencijos priemonių.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, esu patenkinta Komisijos nario S. Dimo atsakymu, kurį jis galėjo pateikti į šį klausimą, o ypač jo kalba apie pagalbos už mūsų žemyno ribų svarbą.

Be Viduržemio jūros regiono aplinkos apsaugos, kas nors galėtų oficialiai pasiūlyti, kad ši skubi pagalba gaisro atveju ir praktinių miškininkystės žinių šia tema gerinimas būtų prieinamas ir plėtojamas, kaip Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos projekto sudėtinė dalis, su Viduržemio jūros regiono valstybių sąjungos ne Europos šalimis?

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Šią vasarą Portugalijoje, Ispanijoje, Prancūzijoje, Italijoje ir Graikijoje kilo dideli miškų gaisrai. Graikijoje gaisrai suniokojo maždaug 21 200 ha teritoriją, sunaikino maždaug 2 mln. medžių ir mažiausiai 150 namų.

Koordinuotais veiksmais Europos lygmeniu Prancūzija, Ispanija ir Kipras nusiuntė lėktuvus „Canadair“ į Atėnų regioną gesinti gaisrų. Dėl to ES strateginė parama kovai su miškų gaisrais dar kartą pasirodė esanti naudinga. Iš ES solidarumo fondo taip pat gali būti suteikiama parama tokios rūšies atvejais, padengiant kai kurias skubių priemonių, įgyvendinamų siekiant atkurti infrastruktūrą, suteikti laikiną pastogę ir apsaugoti gamtinį paveldą, išlaidas.

Noriu atkreipti dėmesį į tai, kad mums reikia sumažinti biurokratinės naudojimosi šiuo fondu kliūtis. Leiskite pateikti konkretų pavyzdį iš mano šalies. Praėjusių metų birželio mėn. Rumuniją sukrėtė stichinės nelaimės. Šiuo metu, 2009 m. rugsėjo mėn., lėšos vis dar nėra pervestos Rumunijos Vyriausybei. Taip pat manau, kad ateityje mums bus reikalinga tvari miškininkystės politika ir tokio pobūdžio nelaimių prevencijos strategija.

Stavros Dimas, Komisijos narys. – (EL) Pone pirmininke, norėčiau padėkoti garbingiems Parlamento nariams už jų nepaprastai kuriamąsias nuomones šio vakaro diskusijose ir puikias jų pasiūlytas idėjas.

Dėl nelaimių dažnai patiriama didelių žmonių, finansinių ir aplinkos nuostolių. Ateityje dėl klimato kaitos, kaip pažymėjo dauguma narių, turbūt susidursime su dažnesnėmis ir didesnio masto nelaimėmis – ne tik miškų gaisrais, kurie neapsiribos tik pietų Europa, bet taps būdingi vidurio ir net šiaurės Europai – ir skirtingų rūšių nelaimėmis, pvz., potvyniais. Dėl to turime nuolat stiprinti ir tobulinti Europos nelaimių valdymo išteklius, kurių pridėtinė vertė dabar akivaizdžiai įrodyta.

Tai dar kartą patvirtino šią vasarą įvykę gaisrai, kurie mums priminė, kad Bendrija turi pagerinti ne tik savo kompetenciją reaguoti į stichines nelaimes, bet taip pat gebėjimą užkirsti joms kelią, kaip dauguma pranešėjų pažymėjo šį vakarą. Turėčiau priminti Parlamentui, kad vasario mėn. Komisija pristatė komunikatą dėl stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencijos, kuriame ji suformulavo tam tikrus pasiūlymus.

Mes laukiame Europos Parlamento ir Tarybos pastabų dėl šio komunikato. Manau, kad naujai išrinktas Parlamentas nedels pateikti savo atsakymą, kurį tikimės gauti vasario mėn. Manome, kad Europos Parlamentas ir Taryba suteiks mums politinę paskatą, kaip ir rezoliucija šiuo klausimu artėjančioje konferencijoje, kad galėtume tęsti būtinus darbus šia linkme.

Kadangi dauguma pranešėjų, pradedant A. Podimata, iškėlė šį klausimą, taip pat turėčiau apžvelgti klimato kaitos klausimą ir būtinybę pritaikyti Bendrijos miškų strategiją, kurios tikslas išspręsti su klimato kaita susijusius klausimus, ir persvarstyti ją, kaip pasiūlyta. Tai taip pat suteiks galimybę išspręsti klausimus, susijusius su miškų gaisrais. Turėčiau šiuo atžvilgiu pridurti, kad šis Komisijos komunikatas labai svarbus, kaip ir praėjusią savaitę mūsų priimtas komunikatas dėl susitarimo dėl klimato kaitos finansavimo, kuris, tikimės, atsiras po Kopenhagos konferencijos, kai bus skirta didelė suma prisitaikymui prie klimato kaitos besivystančiose šalyse finansuoti. Lėšos bus skirtos būtiniesiems darbams atlikti, kad prie šiltnamio efekto neprisidėjusios šalys, kurios kenčia nuo klimato kaitos poveikio, galėtų spręsti su šiuo poveikiu susijusius klausimus.

Faktiškai aš jau pasiūliau, kad mes neturėtume paprasčiausiai laukti 2013 m., kad pradėtume šią veiklą, tačiau turėtume ją pradėti tuojau pat, t. y. 2010 m. Tikiuosi, kad Europos Vadovų Taryba sutiks rugsėjo 17 d., arba lapkričio mėn., kad pinigai turėtų būti suteikti darbams pradėti nedelsiant, kad šios šalys matytų, jog Europos Sąjunga ir besivystančios šalys iš tikrųjų įgyvendina savo pasiūlymus ir idėjas.

Daug kitų labai svarbių pastabų – galiu pasakyti, kad visos jos buvo teisingos – pateikta dėl Bendrijos finansavimo vaidmens. Bendrijos kaimo vietovių plėtros sistema ir Europos regioninės plėtros fondas suteikia paramą nacionalinėms prevencinėms priemonėms. Komisija panaudos priemones, kurias teikia Bendrijos solidarumo fondas paremiant atkuriamuosius darbus valstybėse narėse.

Sužinojęs, kad Komisija nedelsdama turėtų išsiaiškinti, turėčiau štai ką paaiškinti: yra du klausimai ir nebuvo aišku, kuris iš šių dviejų buvo nurodytas. Vienas šių klausimų – tai Bendrijos civilinės saugos mechanizmo mobilizacija, o kitas – Solidarumo fondo naudojimas. Atsižvelgiant į Bendrijos civilinės saugos mechanizmo mobilizaciją, galiu jums pasakyti, kad mobilizacija yra skubi, atliekama realiu laiku. Nurodysiu neseną Graikijoje kilusių gaisrų pavyzdį: per valandą nuo oficialaus prašymo iš Graikijos vyriausybės gavimo Italijos orlaiviai pakilo, kad būtų pasiruošę skristi į įvykio vietą kitą dieną. Dėl to mobilizacija yra neatidėliotina.

Kaip jau minėjau savo pirmoje kalboje, mes pirmieji nusiuntėme specialistus į nelaimės vietą kilus cunamiui arba uraganui Katrina. Mus gyrė už veiksmus, kurių buvo imtasi taikant Bendrijos civilinės saugos mechanizmą, ir tai patvirtina per pastaruosius metus nuveiktų darbų naudą ir potencialą, kurį šis mechanizmas turi, jeigu jam bus suteikta kompetencija ir ištekliai, ypač finansiniai, kad galėtų išplėsti savo veiklos ribas visos Europos Sąjungos, piliečių, aplinkos apsaugos ir Europos piliečių turto naudai.

Solidarumo fondo klausimu, žinau, – ir tai yra tiesa, – kad jis turi būti lankstesnis. Faktiškai būtina sudaryti galimybes, kad šio fondo pagalba būtų kuo greičiau reaguojama, nes pagal Solidarumo fondo idėją nelaimių sukelta kritinė padėtis turi būti visiškai arba iš dalies ištaisyta.

Dėl to logiška, kad Komisija turėtų veikti nedelsdama ir kad valstybės narės per centrinės arba regionų administracijos institucijas turėtų neatidėliotinai imtis veiksmų, kad pinigai būtų išmokėti. Be to, Europos solidarumo fonde taip pat yra nustatyta sąlyga, kad darbai turi būti atlikti per vienus metus nuo pinigų išmokėjimo. Tai logiška, tačiau reikia daugiau lankstumo.

Baigdamas – atsiprašau, kad neturiu daugiau laiko atsakyti į iškeltus labai konkrečius klausimus – turėčiau pasakyti, kad nepamirščiau, kadangi dauguma pranešėjų nurodė ekonomikos atkūrimo programas, tai iš tikrųjų yra labai gera idėja, nes į nelaimių, kurių daugiau ar mažiau galime tikėtis kylant kitais metais, – kaip minėta anksčiau, mes diskutuojame šiais klausimais kiekvienais metais, – prevenciją įtraukdami projektus gauname daug naudos dėl to, kad jais bus užtikrinta ekonominė veikla ir sukurta daugiau darbo vietų, ir dėl to, kad jie užkirs kelią žalos, sudarančios milijonus eurų atkūrimo darbams, atsiradimui. Dėl to tai yra investicijos, kurios turės daugiopą grąžą ir, žinoma, užkirs kelią žmonių žūčiai nelaimių metu.

Galiausiai turėčiau nurodyti, kad nors ir negalime pašalinti miško gaisrų arba kitų nelaimių, pvz., potvynių, žemės drebėjimų ir net karinės intervencijos, rizikos, – nes taikant Bendrijos civilinės saugos mechanizmą buvo išsikišta potvynių, žemės drebėjimų ir miško gaisrų atvejais ir perkelti gyventojai, pvz., po konflikto Libane, šiuo atveju mes suteikėme pagalbą labai sėkmingai, – vis dėlto ją galima sumažinti bendradarbiaujant ir geriau bendrai reaguojant į tokias nelaimes. Komisija pasižada stiprinti Bendrijos indėlį į prevenciją, pasirengimą, reagavimą ir nelaimių sukeltų padarinių atkūrimą, siekiant užtikrinti piliečių ir aplinkos apsaugą.

Dar kartą noriu padėkoti Parlamentui už jo aktyvią paramą tam, kad būtų pagerintas nelaimių valdymas dėl Europos piliečių gerovės.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks rugsėjo 16 d., trečiadienį.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Iosif Matula (PPE), raštu. – (RO) Esu ganėtinai susirūpinusi per pastaruosius metus didėjančiu dėl gamtos reiškinių ir žmogaus veiksmų kylančių nelaimių, turinčių padarinių ekonomikai ir socialinei infrastruktūrai, mastu. Mūsų reagavimas į šį reiškinį naudojantis Europos Sąjungos solidarumo fondu suteikia svarbią paramą atstatant nelaimių paveiktas vietas, kartu sumažinant galimus tarpvasltybinius nelaimių padarinius. Tačiau norėčiau atkreipti dėmesį į būtinybę supaprastinti ir padidinti šio fondo lėšų skyrimo kriterijų skaidrumą, kad nukentėjusios vietovės Bendrijos pagalba būtų skiriama kuo greičiau. Mes taip pat turime leisti didesniai regionų skaičiui gauti paramą nustatant mažesnius lėšų skyrimo reikalavimus. Be to, pritariu, kad

būtų parengta Europos kovos su stichinėmis nelaimėmis ir jungtinių Europos pajėgų, pasirengusių reaguoti nelaimės atveju bet kurioje Europos dalyje, stiprinimo strategija.

Richard Seeber (PPE), raštu. – (DE) Šią vasarą vėl kai kuriose Europos dalyse kilo niokojantys miškų gaisrai, kurie sukėlė ne tik didelę ekonominę žalą, bet taip pat pareikalavo vienuolikos gyvybių. Susidurdama su tokiomis stichinėmis nelaimėmis Europa turi parodyti solidarumą. Tokio pobūdžio neatidėliotinos situacijos sudaro galimybę Bendrijai įrodyti savo pranašumus ir leidžia Europos gyventojams pajusti tiesioginę pridėtinę vertę Europos Sąjungos mastu. Tačiau praktinis įgyvendinimas turi visiškai atitikti subsidiarumo taisyklę. Būtent valstybės narės yra atsakingos už išankstinį pasirengimą nelaimėms ir reagavimo į ekstremalias situacijas planų rengimą, ES neprivalo kištis į šią svarbią kompetencijos sritį, kuri priklauso valstybės narėms. Bendrijos solidarumo fondas yra tinkama ir vertinga finansinio valdymo priemonė. Ilgalaikėje perspektyvoje šio pobūdžio gaisrų Europoje strategija turi būti patobulinta ir mes turime nustoti remtis trumpalaikiu krizių valdymu.

Dominique Vlasto (PPE), raštu. – (FR) Susidurdami su tragiškais gaisrais, kurie dar kartą suniokojo pietų Europą, turime reaguoti, siekdami užkirsti kelią šiems nepakenčiamiems įvykiams. Visų pirma, geriau organizuodami intervencines priemones: tai M. Barnier idėja, kad Europos civilinės saugos pajėgos galėtų įsikišti padėdamos nacionalinėms pajėgoms. Norint sulaikyti didelio masto ugnį intervencija turi būti greita: Europos solidarumas turi būti veiksmingesnis. Tačiau prevencija išlieka gyvybiškai svarbi: miškai turi būti išsaugoti ir išvalyti. Pietų Prancūzijoje 75 proc. miškų priklauso privatiems asmenims. Dėl to svarbu gauti savininkų paramą ir skatinti juos išlaikyti jų miškingas vietas. Visų pirma tai reikštų Viduržemio jūros regiono miškų, kurių ekonominė grąža yra per maža, atkūrimą: Struktūrinių fondų remiamos iniciatyvos turi skatinti reguliarių biomasės atrinkimą ir jos panaudojimą energetiniais tikslais ir tvarios miškininkystės bei atsakingo ekoturizmo plėtrą. Dėl to raginu Europos Komisiją suprasti Viduržemio jūros regiono miškų specifiką ir pasiūlyti veiksmų planą, skirtą jiems apsaugoti ir geriau panaudoti jų natūralius išteklius. Tai mažiausiai, ką galime padaryti, siekdami sumažinti gaisrų riziką ilgam laikotarpiui ir apsaugoti bei atkurti trapias pietų Europos ekosistemas.

22. Laisvosios prekybos susitarimas su Pietų Korėja: poveikis Europos pramonei (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – Komisijos pareiškimas dėl laisvosios prekybos susitarimo su Pietų Korėja poveikio Europos pramonei.

Catherine Ashton, Komisijos narė. – Pone pirmininke, sparčiai besivystančiose Azijos rinkose esama didelių eksporto galimybių, tačiau, žinoma, taip pat susiduriama su didelėmis kliūtimis patekti į šias rinkas. Be daugiašalių derybų, svarbus būdas šioms kliūtims įveikti yra įtaka, kuria mes galime pasinaudoti derėdamiesi dėl laisvosios prekybos susitarimo.

Būtent dėl šios priežasties valstybės narės prašė Komisijos pradėti naudoti naujos kartos prekybos susitarimus su svarbiausiomis Azijos šalimis. Šie laisvosios prekybos susitarimai turėtų būti plataus užmojo – kuriamos naujos eksporto galimybės daugelyje sektorių.

Būtent tai po dvejų intensyvių derybų metų mes pasiekėme Korėjos atveju. Tai plačiausio užmojo laisvosios prekybos susitarimas, kurį kada nors sudarė Europos Sąjunga.

Sutariama, kad dviem iš trijų pagrindinių mūsų ekonomikos sektorių laisvosios prekybos susitarimas bus akivaizdžiai mums naudingas: visų pirma mūsų konkurencingi paslaugų teikėjai iš susitarimo gaus didžiulę naudą. Pvz., ateityje Korėjoje bus gerokai lengviau vykdyti tokių sričių kaip telekomunikacijų, transporto, statybos ir aplinkos apsaugos paslaugų teikimas verslą.

Antra, žemės ūkio produkcijai Korėja panaikins beveik visus ypač didelius tarifus, kurių vidurkis yra net 35 proc.! Tai padidins žemės ūkio gaminių eksportą, įskaitant kaulienos, vyno, viskio arba pieno produktus. Mes taip pat užtikrinsime Europos geografinių nuorodų, tokių kaip Parmos kumpis, Rioja arba Tokay, apsaugą.

Be to, laisvosios prekybos susitarimas taip pat atneš daug naudos Europos gamintojams eksportuotojams. Iš viso Europos gamintojai eksportuotojai dėl tarifų sutaupys maždaug 1,2 mlrd. EUR kasmet, iš kurių 800 mln. EUR bus sutaupyti pirmąją dieną. Pvz., įrenginių eksportuotojai sutaupytų 450 EUR kasmet dėl metinių muitų mokesčių, o cheminių medžiagų eksportuotojai dėl muitų sutaupytų daugiau nei 150 mln. EUR.

Panaikinus muitus mūsų eksportuotojai taip pat galės stiprinti savo pozicijas Korėjos rinkoje ir taip didinti pardavimą. Kasmet Korėjos vartotojai nuperka ES kilmės prekių už maždaug 25 mlrd. EUR. Dėl to Korėja yra viena iš svarbiausių mūsų eksporto rinkų Azijoje.

Be to, ypač daug dėmesio skyrėme taisyklėms. Susitarime yra nuostatų dėl reguliavimo skaidrumo, veiksmingo įsipareigojimų laikymosi, geresnės intelektualinės nuosavybės teisių apsaugos ir „PPO plus“ subsidijų taisyklių, kurios bus visapusiškai naudingos visiems Korėjoje savo produkciją parduodantiems gamintojams.

Be to, buvo nustatytos plataus užmojo drausmės taisyklės dėl pramoninių ir techninių kliūčių prekybai, ypač automobiliais, elektronika ir vaistais; šios taisyklės pagrįstos Europos reguliavimo modeliu ir atitinka ilgalaikius Europos verslo poreikius šiuose sektoriuose. Korėja turės pakeisti savo vidaus taisykles siekdama, kad būtų laikomasi šių įsipareigojimų, tuo tarpu Europoje tokių pakeitimų atlikti nereikės.

Kalbėdama konkrečiai apie automobilių pramonę, pirmiausia noriu atkreipti dėmesį į tai, kad mes taip pat esame suinteresuoti plėsti Europos automobilių eksportuotojų patekimą į Korėjos rinką. Mūsų automobilių eksportuotojai yra vieni iš stipriausių ir sparčiausiai augančių Korėjos rinkoje. Jie galės toliau stiprinti pozicijas, nes gaus naudos dėl muitų panaikinimo – bus sutaupyta 2 000 EUR vienam automobiliui, kurio vertė 25 000 EUR – ir dėl techninių kliūčių pašalinimo.

Parengtame susitarime nustatytos plačiausio užmojo drausmės taisyklės dėl netarifinių kliūčių, kokias tik buvo galima išsiderėti iš trečiosios valstybės. Nuo pirmosios dienos Korėja pripažins, kad tarptautinius standartus atitinkantis automobilis atitinka tas Korėjos taisykles, kurias mūsų pramonės atstovai nurodė kaip sukeliančias esmines kliūtis.

Taip pat yra nuostatų, pagal kurias Korėja Europos aplinkos apsaugos taisykles pripažįsta lygiavertėmis savosioms. Iš tikrųjų, net prieš įsigaliojant susitarimui, Korėja sutiko taikyti tam tikras pereinamojo laikotarpio nuostatas, leidžiančias nukrypti nuo Korėjos aplinkos apsaugos standartų, kurie svarbūs mūsų eksportuotojams, ir mes labai atidžiai stebime diskusijas Korėjoje dėl naujų taisyklių, kuriomis norima riboti išmetamo CO₂ kiekį, siekdami, kad jie įrodytų, jog šios taisyklės nėra kliūtis prekybai.

Esame susipažinę su opiais automobilių sektoriaus klausimais. Derėjomės dėl ilgų pereinamųjų laikotarpių, skirtų mūsų jautriausiam automobilių sektoriaus aspektui, būtent mažiems automobiliams, liberalizuoti. Tarifai bus panaikinti tik penktaisiais susitarimo galiojimo metais, ir todėl turėsime laiko sureguliuoti klausimus. Turėtume nepamiršti didelių Korėjos investicijų į automobilių sektorių Europoje.

Mes šiek tiek pakeitėme kilmės taisykles padidindami leistiną užsienio kilmės detalių Korėjos automobiliuose vertės dydį nuo 40 proc. iki 45 proc. ir susitarėme dėl dvišalės apsaugos sąlygos, kuri leidžia mums padidinti tarifus tuo atveju, jei padidės importas ir kils žalos grėsmė mūsų pramonei.

Paskutinė mano pastaba dėl muitų grąžinimo – tai nieko naujo. Tokią politiką yra įteisinusi Pasaulio prekybos organizacija. Muitų grąžinimas taip pat nesukuria didelių konkurencinių kliūčių mūsų automobilių gamintojams, nes mūsų tarifai automobilių dalims paprastai yra labai maži ir jie toliau bus mažinami. Mes taip pat išsiderėjome specialią sąlygą, kuri suteiktų mums galimybę veiksmingai riboti muitų grąžinimą.

Pabrėžiu, kad šiam susitarimui didelę paramą suteikė Europos gamybos sektorius, taip pat žemės ūkio ir paslaugų organizacijos. Tai yra svarbu ir tai yra aiškus ženklas, kad mes suinteresuoti ryžtingai siekti patekti į pagrindinių besiformuojančios ekonomikos Azijos šalių rinką.

Daniel Caspary, PPE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, Pietų Korėja yra ketvirtoji didžiausia ES išorės prekybos partnerė, kurios eksporto vertė yra apie 30 mlrd. EUR per metus. Dėl to laisvosios prekybos susitarimo sudarymas yra labai svarbus Europos darbdaviams ir darbuotojams.

Be to, ponia Komisijos nare, neketinu jūsų šiandien sveikinti, nes susitarimas dar nepasirašytas, tačiau jeigu jūs iš tikrųjų sugebėsite šios krizės laikotarpiu – tuo metu, kai eksporto rodikliai pasaulyje nukrito iki istorinių žemumų – sudaryti laisvosios prekybos susitarimą, tai būtų didžiulis laimėjimas, kurį, nuoširdžiai tikiuosi, jūs galėsite pasiekti.

Prekybos susitarimai dažnai yra itin prieštaringai vertinami, tačiau asmeniškai galėčiau pasakyti, kad Pietų Korėja yra to verta išimtis. Beveik iš visų Europos pramonės šakų atstovų girdžiu labai teigiamus atsiliepimus. Kalbu apie mechanikos inžineriją, vaistų, elektrotechnikos ir cheminių medžiagų pramonę bei didelę paslaugų pramonės dalį. Niekada negirdėjau, kad būtume sulaukę teigiamų atsiliepimų apie prekybos derybas iš žemės ūkio sektoriaus. Tai iš tikrųjų yra naujiena – tai, su kuo, manau, faktiškai nė vienas iš mūsų prieš tai nesusidūrė.

Rezultatai yra aiškiai teigiami, net jeigu dauguma sektorių pageidautų, kad būtų pasiekta daugiau. Vis dėlto yra viena išimtis, t. y. variklinių transporto priemonių gamyba. Tačiau net ir čia apie susitarimą kritiškai atsiliepia ne visas sektorius, bet tik keletas gamintojų. Kiti gamintojai, o ypač dauguma tiekėjų, teigiamai vertina dabartinės formos susitarimą.

Manau, būtų gerai, jeigu pasinaudotume galimybe atsižvelgti į kai kurias šios pramonės srities kritiškas pastabas ir galbūt išspręsti kai kuriuos laisvosios prekybos susitarimo žalingus padarinius ištaisydami tam tikrus smulkius aspektus. Šiuo atžvilgiu aš turiu omenyje pagrindines sritis, pvz., Seulo–Sostinės regiono aktas, transporto priemonių diagnostinei sistemai taikomi standartai, aplinkos apsaugos standartai, sąlyga dėl muitų grąžinimo apsaugos ir t. t. Šiuo atžvilgiu turėtume išvengti nesusipratimų arba, dar geriau, juos iki galo išsiaiškinti ir, svarbiausia, daryti Pietų Korėjai tokį spaudimą, kad įsipareigojimų, kuriuos jie mums davė, būtų faktiškai laikomasi. Aiški galimų naujų netarifinių kliūčių stebėsena neabejotinai būtų prasminga.

Tikiuosi, kad susitarimas įsigalios labai greitai ir kad Europos Sąjungos vartotojai bei darbuotojai netrukus galės pasinaudoti jo teikiama nauda. Labai dėkoju ir linkiu tolesnės sėkmės užbaigiant darbus.

Kader Arif, S&D frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, gerb. Komisijos nare, ponios ir ponai, man labai malonu girdėti Komisijai pritariančius kolegas narius – konservatorių ir liberalų; tai palengvina mano, kaip socialisto, darbą.

Bet kokių atveju tikiuosi, kad šio vakaro diskusijoje bus sudaryta galimybė pagaliau spręsti daugelį rūpestį keliančių klausimų, susijusių su šio Europos Sąjungos ir Korėjos laisvosios prekybos susitarimo poveikiu, visų pirma Europos pramonei.

Jūs kalbėjote apie sutarimą, tačiau, ponai Komisijos nare, norėčiau jums priminti, kad prieš keletą mėnesių tam tikrų pramonės sektorių atstovai – įskaitant automobilių gamintojus ir juos remiančias darbuotojų profesines sąjungas – ne kartą jus išpėjo apie šio susitarimo tikėtina tragiškus padarinius. Šiandien dauguma šių klausimų vis dar nėra išspręsti.

Tačiau gali būti, kad jūs pasirinkote paaukoti Europos automobilių pramonę dėl naudos paslaugų sektoriui.

Iš tikrųjų kam suteikti Korėjai muitų grąžinimo teisę, kuri anksčiau niekada nebuvo suteikta net besivystančioms šalims, pvz., Viduržemio jūros regiono šalims? Kokia lanksčių kilmės taisyklių, kurių poveikio baiminasi ne tik automobilių pramonė, bet ir Europos tekstilės pramonė, logika?

Kodėl turėtume leisti tokį konkurencijos iškraipymą ir apskritai nustatyti šį precedentą?

Susidūrusi su šiomis ir, deja, kitomis grėsmėmis, kurių dabar negaliu išsamiau aptarti, tačiau apie kurias jūs gerai žinote – jūs ką tik jas paminėjote – Komisija pasiūlė paskutinę išeitį – įtraukti apsaugos sąlygą. Tačiau jūs, ponai Komisijos nare, žinote, kad apsaugos sąlyga nėra automatinė ir kad ją bus labai sunku įgyvendinti ir ja neįmanoma pasinaudoti penkerius metus.

Aš pacituosiu tik vieną pavyzdį, kad patvirtinčiau mūsų nuogastavimus. Jeigu pagal laisvosios prekybos susitarimą Korėjai bus leista eksportuoti į Europą papildomai 100 000 variklinių transporto priemonių, – ji jau kasmet eksportuoja 600 000 variklinių transporto priemonių – bus prarasta 6 000 darbo vietų. Priešingai, Europa yra labai apribota, nes kiekvienas gamintojas gali eksportuoti į Korėją tik 1 000 variklinių transporto priemonių, o tai yra sudėtinė Europai skirtos 6 000 variklinių transporto priemonių kvotos dalis.

Kaip jūs paaiškintumėte Europos įsipareigojimą sudaryti tokį susitarimą šios krizės, kuri ypač veikia automobilių pramonės darbuotojus, metu? Ar jūs numatote galimybę iš naujo derėtis dėl prieštarų vertinamų nuostatų, kurias ką tik paminėjau? Bet kokių atveju būtent į tai dauguma valstybių narių ir pramonės sektorių, kuriuos ką tik paminėjau, prašo atkreipti dėmesį.

Ponia Komisijos nare, ar jūs galiausiai įsipareigosite pati užtikrinti didesnę skaidrumą ir labiau įtraukti mus – Europos Parlamento narius? Kartu su Komisija mes sudarėme sąlygas atsirasti neigiamam Lenkijos santechnikos įvaizdžiui; neleiskime sukurti neigiamo Korėjos tolimojo susisiekiimo autobuso gamintojo įvaizdžio.

Michael Theurer, ALDE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, visų pirma norėčiau jums, ponai Komisijos nare C. Ashotn, Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcijos vardu padėkoti už informaciją, kurią jūs mums suteikėte šį vakarą neeiliniame komiteto posėdyje ir šiame plenariniame posėdyje. Akivaizdu, kad laisvosios prekybos susitarimas su Pietų Korėja netrukus bus sudarytas. Liberaliu požiūriu, o ypač mano atstovaujamos Vokietijos laisvosios demokratijos partijos požiūriu, laisvos ir sąžiningos pasaulio

prekybos tikslas yra labai svarbus, ypač dabar, nes ekonomikos ir finansų krizės metu pastebime protekcionizmo tendencijų, kurios turi būti ryžtingai sustabdytos siekiant Europos Sąjungos klestėjimo ir išsaugoti darbo vietas.

Šiuo atveju kyla klausimas, kokią reikšmę Komisija teikia laisvosios prekybos susitarimui su Pietų Korėja, nes ilgą laiką dėmesys buvo sutelktas į Dohos plėtros derybų ratą, kuriame jokio susitarimo dar nepasiekta. Todėl klausiu, ponias Komisijos nare C. Ashton: ar, jūsų manymu, laisvosios prekybos susitarimo su Pietų Korėja sudarymas yra pirmasis žingsnis tolesnių dvišalių laisvosios prekybos susitarimų sudarymo link ir ar tai, jūsų nuomone, reiškia atsitraukimą nuo Dohos derybų? O gal tokie dvišaliai susitarimai tik papildo Europos Sąjungos laisvos prekybos politiką arba ją praplečia?

Be to, kaip jau žinote, muitų grąžinimo sąlyga kelia susirūpinimą daugeliui valstybių narių ir pramonės sektorių – ypač automobilių pramonei. Dėl šios sąlygos parama gali būti teikiama įmonėms, esančioms šalyse, kuriose darbo sąnaudos mažos, pvz., Indija ir Kinija, taip keliant grėsmę Europos gamybai. Ar žinote būdą, kaip šie daugeliui valstybių narių susirūpinimą keliantys klausimai dėl tokio muitų susigrąžinimo vis dar gali būti išspręsti?

Ilda Figueiredo, GUE/NGL frakcijos vardu. – (PT) Komisijos narės pareiškimas aiškiai rodo, kad Europos Sąjungoje esama ekonominių ir finansinių grupių ir sektorių, kurie gaus naudos iš šio susitarimo su Pietų Korėja. Tačiau taip pat yra kita medalio pusė, kurios jūs, ponias Komisijos nare, čia neaptarėte. Aš kalbu apie tam tikrus jautresnius sektorius, pvz., tekstilės ir drabužių pramonę ir darbuotojų darbo vietas.

Kadangi šie sektoriai susiję su mūsų šalių pramonės šakomis ir darbuotojų organizacijomis, nerimą kelia tai, kad Europos Komisija toliau nekreipia dėmesio į rimtus sunkumus, su kuriais susiduria tekstilės ir drabužių pramonės šakos. Turiu nušviesti padėtį savo šalyje Portugalijoje, kurioje nedarbas pasiekė pavojingą lygį būtent tuose regionuose, kuriuose šios pramonės šakos dominuoja, t. y. šiaurėje ir kai kuriose centrinės Portugalijos dalyse.

Dėl šios priežasties mes pabrėžiame, kad reikia nuoseklios, suderintos paramos strategijos Europos Sąjungos pramonei, ypač tiems sektoriams, kurie priklauso nuo didelės darbo jėgos, skubiai reguliuojant pasaulio rinkas arba viešosios politikos priemonėmis, kuriomis remiamos investicijos, naujovės, diferencijavimas, profesinis mokymas ir teisėtų darbo vietų kūrimas.

David Campbell Bannerman, EFD frakcijos vardu. – Pone pirmininke, tai mano pirmoji kalba šiame Parlamente. Kadangi esu Rytų Anglijos Jungtinės Karalystės nepriklausomybės partijos (UKIP) Europos Parlamento narys, jūs tikėtės mane būsiant maištininką ir aš pasistengsiu nenuvilti jūsų ar savo rinkėjų.

Šiandien diskutuojame apie ES prekybos susitarimus, ypač apie susitarimą su Pietų Korėja, kuris turi būti pasirašytas šiais metais. Kadangi neturime daug išsamios informacijos apie šį konkretų susitarimą, išskyrus, manau, faktą, kad du trečdalius naudos gaus Pietų Korėja ir vieną trečdalį – ES, norėčiau pateikti kelias papildomas bendras pastabas.

Daugelis žmonių nežino, kad yra daugiau nei šimtas atskirų dvišalių ES prekybos susitarimų, tokių kaip šis: apie 116. Prekybos susitarimai sudaryti su tokiomis šalimis kaip JAV, Kanada, Meksika, Brazilija, Indija, Kinija, Japonija ir Pietų Afrika. Europoje prekybos susitarimai sudaryti su Rusija, Ukraina, Turkija ir Lichtenšteinu.

Prekybos susitarimai taip pat sudaryti su ES, EEE ir ELPA nepriklausančiomis šalimis, pvz., Šveicarija ir Norvegija. Prekybos susitarime su Norvegija skrupulingai saugomi žvejybos ir žemės ūkio sektoriai, o Norvegija nėra smulki žuvelė. Ji yra ketvirta pagal dydį ES importo partnerė ir šešta pagal dydį eksporto rinka.

Taigi, kas iš tikrųjų turėtų būti numatyta tokiame susitarime, koks sudaromas su Pietų Korėja? Susitarimas su Šveicarija, manau, yra puikus pavyzdys. Jame yra nuostatų, kuriomis panaikinami muitai ir prekybos kvotos pramonės ir žemės ūkio produkcijai. Esama nuostatų, kuriomis Šveicarijos piliečiams suteikiama teisė gyventi ir dirbti ES šalyse, o ES piliečiams gyventi ir dirbti Šveicarijoje. Esama nuostatų, pagal kurias Šveicarija yra Šengeno bevizio judėjimo erdvės dalis. Šveicarai gali dalyvauti Europos aplinkos agentūroje, jeigu nori, ES filmų ir švietimo programose, ir jie gali prašyti suteikti dotacijas mokslinių tyrimų sričiai. Bendradarbiaujama oro transporto, prieglobsčio ir teisminiais klausimais. Trumpai tariant, jie turi visus ES narystės privalumus už tai nieko nemokėdami.

Tiesa, Šveicarija privalo kasmet sumokėti 600 mln. CHF (Šveicarijos frankų) už patekimą į rinką, tačiau Šveicarijos vyriausybė praneša apie nesant ES nare, sutaupytas sumas, kurios siekia iki 3,4 mlrd. CHF, per

metus iš viso sutaupoma 2,8 mlrd. CHF. Taip pat negalima teigti, kad Šveicarija nėra svarbi prekybos partnerė: 80 proc. Šveicarijos eksporto patenka į ES ir ji yra ketvirta pagal dydį ES prekybos partnerė.

Noriu pasakyti, kad prekybos susitarimais ES prekybos teikiamą naudą galima gauti be didelių reguliavimo išlaidų, neprarandant suvereniteto ir išteklių. Net Komisijos interneto svetainėje pripažįstama, kad „Šveicarija gali kurti ir išlaikyti savo taisykles kitose srityse, kurios nukrypsta nuo ES taisyklių. Tai yra jos interesai, pvz., finansų ir darbo rinkos.“ Kaip Jungtinės Karalystė mielai noru panašiai nukryptų nuo Darbo laiko direktyvos, Laikinių darbuotojų direktyvos arba naujos Fondo valdytojų direktyvos!

Apibendrinamas noriu paklausti, kodėl ne Didžioji Britanija? Kodėl Didžioji Britanija vietoj visateisės narystės ES negali sudaryti panašaus draugiško prekybos susitarimo su ES, koks yra su Pietų Korėja? Vien tik Didžioji Britanija yra didžiausia ES prekybos partnerė, turinti 40 mlrd. GBP metinį deficitą. Mes taip pat galime turėti šios rūšies garantijas, kuriomis naudojasi Šveicarija. Mes galėtume ir, manau, turėtume dar kartą būti nepriklausoma ir laisva prekybos tauta, t. y. tokia, kokia yra Norvegija, Šveicarija ir net Šiaurės Korėja.

Peter Šťastný (PPE). – Pone pirmininke, kaip vienas iš pranešėjų dėl laisvosios prekybos susitarimo (LPA) su Pietų Korėja ir stiprus šio susitarimo šalininkas, tikiuosi, kad bus sudarytas suderintas ir vienodas sąlygas užtikrinantis susitarimas, kuris bus naudingas tikrai abiem šalims.

Vienos iš pagrindinių mūsų pramonės šakų atstovai iš tikrųjų nėra patenkinti dabartine derybų padėtimi ir jie turi daug užtarėjų, įskaitant kai kurias valstybes nares, pramonės šakas ir Europos Parlamento narius. Visi jie mano, kad šiame susitarime apibrėžtos sąlygos yra nesąžiningai palankios Pietų Korėjai. Europos Komisija ir Europos Vadovų Taryba turėtų kruopščiai išnagrinėti prieštaravimus, t. y. muitų grąžinimo apsaugos sąlygą, netarifines kliūtis ir kilmės taisykles. Jeigu būtų galima pasiekti kokią nors pažangą, kad ES automobilių pramonė būtų labiau patenkinta, tuomet užimtumo lygis, didelis BVP ir aukštas gyvenimo lygis, kurio tikimasi, iš tikrųjų duotų naudos ir būtų išsaugoti.

Tačiau vienodos sąlygos nebus kliūtis. Gali būti sukurtas aiškus precedentas kitiems laisvosios prekybos susitarimams, dėl kurių dar bus deramasi ir kuriuos planuojama sudaryti artimiausiu metu. Man aišku, kad šis susitarimas iš esmės duos ES ir kai kurioms įvairioms ES pramonės šakoms kitokios naudos. Viena vertus, visada bus laimėtojų ir pralaimėtojų – toks yra visų dvišalių susitarimų pobūdis. Kita vertus, mes galėtume beveik pasiekti suderinamumą. Tačiau atsižvelgiant į tokią svarbią pramonės šaką kaip automobilių pramonė, kuri išgyvena ne pačius geriausius laikus, reikia bandyti pasiekti daugiau. Tik pasiekę kokią nors papildomą pažangą galime kalbėti apie iš tikrųjų suderintą laisvosios prekybos susitarimą, kuris, kaip būsimų laisvosios prekybos susitarimų precedentas, yra priimtinas ir turi realų bei teigiamą poveikį.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, aš palankiai vertinau darbą, atliktą per šį laikotarpį, kurio metu C. Ashton ėjo Komisijos nario pareigas. Turiu pasakyti, kad santykiai su ja buvo geresni nei su jos pirmtake, nepaisant jų bendrų politinių pažiūrų, kurioms mes taip pat pritariame, ir jų vienodos pilietybės.

Tačiau šiuo metu aš nepritariu Komisijos narės entuziazmui šiuo klausimu, nes pastaraisiais metais Komisija per dažnai Parlamente apie tai kalbėjo ir skatino susidomėjimą tam tikromis iniciatyvomis tik tam, kad paskui laikytųsi skirtingos pozicijos. Mes išgyvename ypatingą istorijos laikotarpį – sunkią ekonomikos ir finansų krizę, kuri taip pat yra pasaulio šalių tarpusavio sąveikos trūkumo rezultatas – tai pasakytina ne tik apie besivystančias šalis, kurios laikosi savo logikos ir turi savo nuomonę, bet taip pat naujuosius pasaulio rinkos dalyvius ir senuosius pasaulio rinkos dalyvius.

Atrodo per dažnai jaučiu Pirmininko ir Komisijos narių, kurių iniciatyvos turėtų būti įgyvendintos siekiant padėti atsigauti Europos pramonei, ypač Europos gamybos pramonei, informavimo trūkumą Komisijoje. Man atrodo, kad šis susitarimas, kuris, pripažinkime, yra tinkamas susitarimas ir kurio turinys yra nepaprastai teigiamas, turi labiau teorinę vertę; tai beveik pavyzdinis susitarimas, kuris, deja, turi mažai ką bendro su tikrove.

Mūsų eksporto į Korėją vertė yra 30 mlrd. USD (JAV dolerių), tik 20 mlrd. USD eksporto vertės grįžta į Europą iš Korėjos eksportuotų automobilių forma ir 1,5 mlrd. USD sudarys netiesioginė pagalba, kuri atitenka korėjiečių automobiliams Europoje, neminint tekstilės ir kitų sektorių. Tai yra akivaizdus pusiausvyros nebuvimas, į kurį, manau, turi būti atsižvelgta ir kuris turi būti ištaisytas iki tol, kol bus uždegta žalia šviesa laisvosios prekybos susitarimui, kuris nėra naudingas Europos pramonei. Mūsų pramonė, kurioje įsipareigota laikytis naujovių keliamų reikalavimų, yra pagrįsta kokybe, ir neabejotina, kad tai nėra bankrutavusi pramonė, negalinti patenkinti poreikio ekonomikoje diegti naujoves.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Pone pirmininke, ponio Komisijos nare, aš taip pat nesu laiminga dėl neįprastų susitarimo pakeitimų, pvz., muitų grąžinimo mokesčių importuotojams sudedamosioms dalims į ES skirtų eksportuoti produktų atveju ir iki 60 proc. sumažėjusiomis ribomis nustatant kilmės šalį. Taip sudaromos palankios sąlygos Korėjos importuotojams Europos pramonės konkurencingumo ir nedarbo sąskaita. Šiuo atveju didžioji dalis jau atitenka importuotojams prekėms iš Azijos, kurioje darbo sąnaudos yra nekonkurencingai mažos dėl prastų socialinių ir aplinkos apsaugos normų arba jų nebuvimo. Dėl to vedant prekybos derybas reikėjo daugiausia dėmesio skirti šių standartų didinimui, o ne Azijos pramonės klestėjimui Europos nenaudai. Tai sena Komisijos skola Europos piliečiams.

Ar Komisija informuota apie neigiamą susitarimo poveikį Europos konkurencingumui ir darbo vietoms automobilių ir tekstilės sektoriuose? Antra, ar ji žino, kad susitarimu sukuriama netinkamas precedentas būsimiems prekybos susitarimams? Trečia, ar Komisija ketina nekreipti dėmesio į esminius prieštaravimus, kuriuos iškėlė Europos inžinierių profesinės sąjungos? Ketvirta, kodėl Korėjos žiniasklaidoje jau švenčiama jų automobilių pramonės pergalė, kai susitarimas dar nėra nebuvo svarstytas Komisijos kolegijoje? O gal Komisija yra pasirengusi peržiūrėti projektą ir derėtis dėl suderinto susitarimo? Ar Komisija turi valios daryti spaudimą Korėjai, kad ši priimtų tarptautinius išipareigojimus dėl socialinių ir aplinkos apsaugos standartų, ir ar tai padarys iki tol, kol Korėja gaus visą naudą iš laisvos prekybos su Europos Sąjunga? Ačiū už jūsų atsakymą. Tikiu, kad bus vadovaujamasi sveiku protu.

David Martin (S&D). – Pone pirmininke, privalau pasakyti, kad esu gerokai susirūpinęs šių diskusijų atmosfera. Ji buvo gana neigiama, išskyrus, galbūt, Danielio Caspary kalbą.

Aš buvau pranešėjas laisvosios prekybos susitarimo su Korėja klausimais Parlamente. Prieš šią diskusiją aš peržvelgiau tai, ko mes nusprendėme prašyti – mes prašėme, kad Komisija vestų derybas ir jas užbaigtų mūsų vardu – ir, manau, kad Komisija pasiekė tai, ko mes prašėme. Norėčiau padėkoti pagrindiniam derybininkui, kuris, matau, sėdi šalia baronienės C. Ashton, ir pačiai baronienei C. Ashton už tai, kaip jie pasiekė šį susitarimą.

Neabejotina, kad iš esmės bet kokiame laisvosios prekybos susitarime ir visose derybose yra laimėtojų ir pralaimėtojų, tačiau panagrinėjus šio susitarimo poveikį pasaulio mastu galima teigti, kad esama svarbių laimėtojų Europoje ir svarbių laimėtojų Korėjoje. Dėl to yra svarbių laimėtojų, palaikančių pasaulinę prekybą. Šiuo metu, dabartinės krizės laikotarpiu, visi ženklai, kurie siunčia teigiamą žinią apie tokius svarbius dalyvius kaip Korėja ir Europos Sąjunga, kurios, norime, kad palaikytų tolesnę prekybą ir užtikrintų atvirą prekybą, yra palankiai vertintinas dalykas.

Turiu pasakyti, kad, jeigu Europos Parlamentas ir Ministrų Taryba negali šio Korėjos ir ES susitarimo galutinai pasirašyti, mes galime nusiųsti žinią Prekybos generaliniam direktoratui, kad jis sustabdytų derybas dėl visų kitų laisvosios prekybos susitarimų, nes, jeigu nepriimsime sprendimo dėl Korėjos, teks užmiršti Pietryčių Azijos valstybių asociaciją (ASEAN), Persijos įlankos valstybes ir visus kitus likusius laisvosios prekybos susitarimus, dėl kurių bandome derėtis, ir, tiesą sakant, Dohos derybas. Tai yra svarbus susitarimas, kuriame Europa pasiekė savo strateginius tikslus. Nusiųskime teigiamą žinią likusiai pasaulio daliai, kad Europa yra atvira verslui ir kad šios recesijos gnaužuose mes trokštame išlaikyti savo rinkas kuo atviresnes.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, tik labai trumpai pasakysiu, kad visa tai man yra nauja ir, mano manymu, diskusija yra labai aktyvi ir informatyvi. Kai C. Ashton kalbėjo, iš pradžių maniau, kad tai nuostabus susitarimas Europos Sąjungai, ir klausiau savęs, ar yra iš jo kokios nors naudos Korėjai. Po to kalbėję pranešėjai pateikė priešingą požiūrį, todėl tikiuosi, kad į klausimus ir pastabas, kuriuos nurodė K. Arif, M. Theurer, D. Campbell Bannerman ir kiti pranešėjai, galėtų atsakyti būtent C. Ashton, kai ji atsakinės į replikas, ir taip pat galbūt ji galėtų pasakyti, ar dabar vyksta kokios nors derybos su konkrečiomis Azijos valstybėmis dėl dvišalių susitarimų ir kokia pažanga jose pasiekta.

Gerard Batten (EFD). – Pone pirmininke, norėčiau pritarti kolegės D. Campbello Bannermano išreikštam požiūriui. 2006 m. Šveicarijos Konfederacijos vyriausybė nurodė parengti visų galiojančių ir galimų santykių su Europos Sąjunga aspektų ataskaitą.

Jie priėjo prie išvados, kad visateisė ES narystė jiems kainuotų iki šešių kartų daugiau nei galiojantys dvišaliai susitarimai. Kadangi šveicarai yra šveicarai, jie nusprendė būti nuošalyje – atsisakyti ir nesiekti visateisės narystės ES.

Jeigu tai pasakytina apie Šveicariją, tai tikrai pasakytina apie Jungtinę Karalystę, ir tik jeigu mūsų vyriausybė suvoktų Didžiosios Britanijos ekonomiką taip pat protingai ir pragmatiškai, kaip šveicarai suvokia Šveicarijos ekonomiką, tuomet mes paliktume ES lygiai taip pat, kaip Šveicarija į ją neįstotų.

David Martin (S&D). – Pone pirmininke, jūs esate labai tolerantiškas, tačiau mūsų taisyklėse labai aiškiai nustatyta, kad replikos pagal „prašau žodžio“ procedūrą turi būti susijusios su diskusijos tema. Tai buvo visiškai nesusiję su Korėja ir laisvosios prekybos susitarimais.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Pone pirmininke, savo ką tik pasakytoje kalboje D. Martin teigė, kad labai svarbu sudaryti susitarimus, kuriais būtų skatinamas ekonomikos augimas ir darbo vietų kūrimas bei iš esmės pašalintos prekybos kliūtys, ypač šios ekonomikos krizės laikotarpiu. Tačiau neturime pamiršti, kad šiandien mes ką tik labai rimtai diskutavome apie Europos automobilių pramonės krizę, ir šią savaitę mes taip pat nagrinėsime tekstilės pramonės bei Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo pagalbos, kaip kompensacijos, suteiktos Ispanijai ir Portugalijai dėl masinių atleidimų šiame sektoriuje, problemas. Taigi, ponios ir ponai, mes turime rimtai atsižvelgti į europiečių susirūpinimą dėl to, kaip mes reaguosime į šį darbo vietų praradimą Europoje, ir ištirti, kokios iš tikrųjų yra Komisijos priemonės. Nors laisvoji prekyba apskritai privalo būti teigiamas dalykas darbo vietų kūrimo ir ekonomikos augimo atžvilgiu, tačiau kaip mes užkirsime kelią darbo vietų praradimui tradicinėse Europos pramonės šakose?

Catherine Ashton, Komisijos narė. – Pone pirmininke, norėčiau pasakyti, kad diskusijos manęs iš esmės visiškai nenustebino, nes kolegų iškelti klausimai aptarinėjami visus šiuos mėnesius.

Noriu padėkoti Davidui Martinui visų pirma už darbą, kurį jis atliko komitete. Labai svarbu, ir aš tai pripažįstu, kiek daug Tarptautinės prekybos komitetas bendradarbiavo su manimi visus šiuos mėnesius ir, žinoma, aš labai gerai žinau, kad kolegoms neturėjo galimybės iki šiol išsamiau susipažinti su susitarimu. Todėl pasistengsiu aptarti iškiliusius klausimus. Tačiau dar svarbiau yra tai, kad mes pažadame jums suteikti vis daugiau informacijos, nes svarbu, kad jūs susipažintumėte su faktais, o ne su būsimais vertinimais.

Leiskite pirmiausia aptarti keletą bendrųjų dalykų dėl požiūrio į šį susitarimą. Šis susitarimas parengtas siekiant naudoti Europos pramonę – įskaitant, tai norėčiau pasakyti kolegoms iš UKIP, Jungtinės Karalystės pramonę. Mano nuomone, tolesnis darbas su šiuo susitarimu visiškai atitinka Europos interesus – priešingu atveju aš nestovėčiau čia ir nesiūlyčiau tęsti darbą.

Dabar galime teigti, kad buvo neabejotinas *modus operandi*, aiškus Komisijos požiūris, kuriam, kaip jau minėta, pritarė Parlamentas, Komisija ir Taryba, ir tai iš tikrųjų yra kelias, kurį mes nuėjome. Mano kolega K. Arif, manau, neprieštaraus, jeigu tai pasakyčiau užsimindama, kad paaukočiau bet kurią pramonės šaką, kuri, mano nuomone, kelia nerimą arba galbūt liūdina, nes iš tikrųjų tai nėra požiūris, kurio aš norėčiau laikytis.

Jeigu paklaustumėte, ar, mano manymu, norint sudaryti rimtą prekybos susitarimą būtina pripažinti, kad tai faktiškai yra abiem šalims naudingas susitarimas? Mano atsakymas būtų taip. Jeigu norite sudaryti prekybos susitarimus, jeigu manome – aš nenorėčiau tuo bejoti – kad prekyba yra variklis, kuris ištrauks mus iš nuosmukio, tuomet tai reiškia rimtas, sunkias derybas su pramonės šakomis ir šalimis, kuriomis mes rūpinamės sudarydami susitarimą. Kitu atveju mes galime nuolat sudarinėti susitarimus su šalimis, kurios mums nelabai rūpi, ir galime atverti rinką, nes iš tikrųjų ji mums nerūpi.

Korėja – rimta rinka. Ji suteikia realias galimybes cheminių medžiagų, vaistų ir kitoms pramonės šakoms. Turime pripažinti to, ką darome, vertę ir svarbą, jeigu norime sudaryti rimtus prekybos susitarimus. Faktiškai mes esame neprilygstama ekonominė galia. Negalėčiau nesutikti su kolegomis iš Jungtinės Karalystės, kai jie kalba apie Šveicariją ir bando tai tam tikru būdu prilyginti santykiams, kuriuos stengiamės kurti Europoje su Korėja – o galbūt aš tik nesupratau esmės.

Norint gauti gerų rezultatų, derybos turi būti rimtos, ir, kadangi derybos tebevyksta, tikiuosi, kad kolegoms pažvelgs į tai suprasdami ketinimus, kuriuos mes bandėme perkelti į šį susitarimą.

Iš pradžių automobilių pramonės atstovai pateikė mums sąrašą dalykų, kuriuos, jų pageidavimu, mes turėtume pasiekti. Jie iš tikrųjų buvo labai suinteresuoti tuo, kad Korėjos rinka liktų atvira, ir mes pasiekėme viską, ko jie iš pradžių prašė.

Tekstilės pramonės atžvilgiu esu įsitikinusi, nėra dėl ko jaudintis. Tekstilės pramonė užtikrina, kad mes iš tikrųjų turėtume valios išsaugoti darbo vietas Europoje.

Visiškai nesu suinteresuota darbo vietų panaikinimu arba pramonės įmonių uždarymu Europoje, ir tai nėra šio susitarimo tikslas. Tuos, kurie mano turintys tai patvirtinančių įrodymų, prašau juos man pateikti, nes žodžiai yra vienas dalykas, o tikrovė – visiškai kitas, ir mes iš tikrųjų turime atsakyti retorikos ir įsigilinti į tai, kas nustatyta šiame susitarime.

Iš tikrųjų sakyčiau, kad tai, ką pasiekėme, yra labai svarbu visiems pramonės sektoriams. Muitų grąžinimo klausimas man asmeniškai yra labai paprastas. Muitų grąžinimo sistema sukurta taip, kad mūsų reakcija į tai užkirstų kelią atsirasti konkrečiai problemai. Tačiau kyla klausimas, ar tai vienintelis problemos sprendimo būdas? Jeigu yra kitų būdų, kuriais lygiai taip pat galima išspręsti problemą, tačiau tam faktiškai reikia susitarti dėl geresnio prekybos susitarimo, tuomet aš juos išnagrinėsiu. Tačiau aš vis dar noriu išspręsti tą pačią problemą ir, manau, kad šiame susitarime nustatytos priemonės skirtos būtent muitų grąžinimo problemai spręsti. Muitų grąžinimas nėra dalykas, kurį mes numatėme visiems laikams kaip vienintelį mūsų tikslo pasiekimo būdą – t. y. veiksmingai užkirsti kelią importui per „galines duris“ – ir, manau, kad problemą mes išsprendėme kitokių būdu.

Dėl to aš nesiruošiu atsiprašinėti – politinė, ekonomine ar kokia nors kita prasme – Parlamento už tai, kad dirbau ir intensyviai dalyvavau derantis dėl šio svarbaus prekybos susitarimo. Aš neatsiprašau už tai ir neatsiprašau už tai, kad pateikiau šiam Parlamentui tai, ką manau esant rimtu XXIa. laisvosios prekybos susitarimu, suteikiančiu milžinišką naudą visai Europos Sąjungos ekonomikai. Aš taip pat neatsiprašau, kad tai dariau ekonomikos krizės laikotarpiu, nes jeigu ir buvo laikas, kai mano pareiga buvo suteikti kuo daugiau paramos Europos verslui ir įmonėms, manau, kad būtent dabar laikas, ir tam skirtas šis susitarimas.

Kaip jau minėjau, primygtinai raginu kolegas panagrinėti tikrąsias susitarimo aplinkybes. Jums bus daromas spaudimas – man buvo daromas spaudimas, tačiau faktiškai, jei atsižvelgsite į tai, ką mes pasiekėme, manau, tai yra labai konkretus rezultatas, kuris bus labai naudingas Europos ekonomikai. Galiausiai tai yra tikslas, kurį mes užsibrėžėme, ir tai galiausiai yra tai, ką mes pasiekėme.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Tokia Saifi (PPE), raštu. – (FR) Europos Sąjungos ir Pietų Korėjos laisvosios prekybos susitarimas (LPA), kuris turėtų būti sudarytas spalio mėn. viduryje, kelia susirūpinimą Europos pramonės šakoms. Nors, už Europos prekybą atsakingo Komisijos nario manymu, šis susitarimas yra plačiausio užmojo, dėl kurio kada nors derėjosi ES, tačiau visų pirma automobilių gamintojams šis susitarimas atrodė ypač nesuderintas. Šie gamintojai baiminasi masinio Korėjos variklinių transporto priemonių antplūdžio į Europos rinką dėl Europos Komisijos suteiktų muitų lengvatų. Nėra jokios abejonės, kad tam tikrų muitų sąlygų išsaugojimas, pvz., muitų grąžinimas, būtų nesąžiningas ir iškraipytų konkurenciją, o tai būtų labai žalinga Europos automobilių pramonei. Tai dar labiau patvirtina tas faktas, kad į Europos Sąjungos dosnumą nebuvo atsižvelgta mažinant netarifines kliūtis, kurias nustatė Korėjos valdžios institucijos (importo kvotos Europos benzininių variklių variklinėms transporto priemonėms). Dėl to Komisijos pareiga nuo šiandien peržiūrėti šį susitarimą, siekiant atkurti sąžiningos ir teisingos konkurencijos sąlygas ir užtikrinti ilgalaikį mūsų pramonės ir darbo vietų Europoje išsaugojimą.

23. Pasaulio finansų ir ekonomikos krizės poveikis besivystančioms šalims ir vystomajam bendradarbiavimui (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – diskusijos dėl klausimo žodžiu Komisijai dėl pasaulio finansų ir ekonomikos krizės poveikio besivystančioms šalims ir vystomajam bendradarbiavimui (O-0088/2009 – B7-0209/2009), kurį pateikė Eva Joly Vystymosi komiteto vardu.

Eva Joly, autorė. – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nariai, ponios ir ponai, man didelė garbė pristatyti šį klausimą žodžiu Vystymosi komiteto vardu, deja, neturiu galimybės pristatyti jums šio komiteto vienbalsiai patvirtintos rezoliucijos tuo pačiu klausimu.

Kartu su savo kolegomis iš Vystymosi komiteto nenuilstamai dirbome siekdami užtikrinti, kad rezoliucija būtų pateikta balsuoti ir svarstoma plenarinėje sesijoje iki G20 aukščiausiojo lygio susitikimo Pitsburge.

Tačiau išskyrus mano frakciją, Žaliųjų frakciją / Europos laisvąjį aljansą ir Europos vieningųjų kairiųjų jungtinę frakciją – Šiaurės šalių žaliuosius kairiuosius, jokia kita frakcija nepritarė mūsų prašymui įtraukti šią rezoliuciją į darbotvarkę, ir tai vis dar būtina, jeigu norime, kad Europos Parlamentas atliktų svarbesnį vaidmenį nustatant Europos Sąjungos išorės politiką ir jo pasiūlymai turėtų tvirtą pagrindą.

Ponios ir ponai, kokią naudą turės balsavimas dėl šios rezoliucijos, kurią norėta įtraukti į Europos Parlamento prašymus ir pasiūlymus, teikiamus G20 nariams ir, tiksliau sakant, toms mūsų valstybėms narėms, kurios

tame susitikime posėdžiauja, taip pat Europos Komisijos spalio mėn. plenarinei sesijai po aukščiausiojo lygio susitikimo Pitsburge?

Be to, kad tai sumenkina atlikto darbo vertę, taip pat negalime būti patenkinti šios esamos padėties komentatorių vaidmeniu. Tai nėra mūsų darbas. Palikime tai tiems, kurie dirba tokį darbą ir kurie tai daro profesionaliai, t. y. žurnalistams.

Besivystančioms šalims dabar esame reikalingi labiau nei kada nors anksčiau. Kol mūsų piliečiai savęs netausojo, pasaulio ekonomikos ir finansų krizė turėjo gerokai didesnę poveikį besivystančių šalių gyventojams. Tačiau finansų institucijos nesiėmė veiksmų, kad šie gyventojai taptų pagrindiniais neatidėliotinų paskolų naudos gavėjais, nes tik nedaugelis iš jų atitinka nustatytas sąlygas.

Dėl to Afrikos šalys gavo tik 1,6 proc. Tarptautinio valiutos fondo (TVF) suteiktų paskolų po paskutinio Londone vykusio G20 aukščiausiojo lygio susitikimo ir TVF išteklių padidinimo. Likusioji dalis atiteko besivystančioms, visų pirma Europos, šalims.

Europos ekonomikos sistemos išlaikymas, žinoma, buvo būtinas, tačiau tai negali mūsų priversti pamiršti ypač didelio skurdo, klestinčio prie mūsų sienų; padėtis dar labiau pablogėjo dėl krizės, už kurią mes esame atsakingi.

Valstybės parama vystymuisi turi būti padidinta skubos tvarka. Dauguma valstybių narių jau neatitinka nuo 1970 m. EBPO nustatytų sąlygų, ir mes susiduriame su naujomis problemomis neturėdami papildomų lėšų. Dėl to turime rasti naujų finansavimo šaltinių, geriausia nereformuodami šiuo metu veikiančios sistemos.

Vystymosi komitetas prašo jūsų imtis veiksmų siekiant panaikinti piktnaudžiavimą mokesčių rojaus šalyse, mokesčių vengimą ir neteisėtus kapitalo srautus iš besivystančių šalių.

Remiantis birželio mėn. Norvegijos paskelbta ataskaita, kurios duomenys buvo patikrinti, neteisėti kapitalo srautai iš besivystančių šalių yra dešimt kartų didesni už mūsų paramą vystymuisi. Tai tik įrodo, kiek daug pastatyta ant kortos.

Būtina sudaryti naują privalomą finansinį susitarimą, kuris priverstų tarptautines įmones skelbti savo pelną ir mokamus mokesčius kiekvienoje šalyje, siekiant užtikrinti mokėjimų skaidrumą kiekvienoje šalyje, kurioje jos veikia.

Be to, turi būti vykdoma esminė sistemos reforma pagal kurią, visų pirma, būtų diegiamos naujos demokratinės ir skaidrios prekybos bei tarptautinių finansų sistemų taisyklės.

Įsipareigojimai yra milžiniški, iššūkių daug, o užduotis sunki, tačiau dabar labiau nei kada nors Europos Sąjunga privalo prisiimti atsakomybę ir vadovauti šioms reformoms.

Karel De Gucht, *Komisijos narys*. – Pone pirmininke, Komisija, atstovaudama ES G20, kartu su Tarybai pirmininkaujančia valstybe nare primygtinai prašo didinti paramą mažas pajamas gaunančioms, ypač neturtingiausioms, šalims, kaip vieną iš svarbiausių G20 įsipareigojimų prioritetų.

Šiuo atžvilgiu svarbu tai, kad mažas pajamas gaunančios šalys gautų tinkamą finansavimą, atitinkantį poreikius, kurie visų pirma atsiranda dėl finansų krizės sukeltų neigiamų padarinių. Štai dėl ko mes pritariame būtinybei didinti neturtingų ir pažeidžiamų šalių, kurios dažnai neturi institucinių ir administracinių gebėjimų, galimybę pasinaudoti paslaugomis ir gauti kreditų, kuriuos teikia tarptautinės finansų institucijos ir kiti donorai.

Asmeniškai aš ginsiu šį požiūrį lapkričio mėn. vyksiančiame Vystymosi reikalų tarybos susitikime, o pasaulio finansų krizė bus pagrindinis mano politinio susirūpinimo klausimas artimiausiomis savaitėmis. Tikiuosi, kad galiau būti tikras dėl jūsų paramos per visą šį laikotarpį.

Šiomis aplinkybėmis pažeidžiamumo FLEX priemonė yra labai svarbi. Komisija bendradarbiavo kartu su Pasaulio banku ir TVF siekdama nustatyti labiausiai krizės pažeidžiamas šalis ir papildyti šių dviejų institucijų teikiamą paskolomis pagrįstą paramą laiku ir tinkamai orientuota finansine parama pagal pažeidžiamumo FLEX priemonę.

2009–2010 m. iki 500 mln. EUR bus išleista toms Afrikos, Karibų baseino ir Ramiojo vandenyno (AKR) šalims, kurios prašo suteikti paramą, siekiant užtikrinti viešųjų lėšų skyrimą svarbiausioms sritims, įskaitant socialinius sektorius. Leiskite dar kartą jus užtikrinti, kad paankstintas biudžeto paramos suteikimas naudojant

pažeidžiamumo FLEX mechanizmą nesukels finansavimo deficito tol, kol Komisija naudos nepaskirstytus rezervus.

Šalys, kurios nepatenka į pažeidžiamumo FLEX priemonės taikymo sritį, taip pat gaus naudos iš kitų Komisijos siūlomų priemonių, nurodytų balandžio mėn. komunikate, pvz., „lėšų skyrimas *ad hoc* atlikus šalies peržiūras ir atlikus vidutinės trukmės peržiūrą, parama pagal tradicinį FLEX, paankstintą lėšų skyrimą, jeigu įmanoma, ir t. t.

Biudžeto asignavimų paskirstymo klausimu, esu įsitikinęs, kad šiai priemonei būdingas lankstumas jau suteikia šalims paramos gavėjoms galimybę naudoti lėšas tokiu būdu, kuris, jų manymu, geriausiai padėtų joms spręsti ekonomines ir socialines problemas.

Be to, išankstinė 10-ojo Europos plėtros fondo (EDF) laikotarpio vidurio peržiūra suteiks puikią galimybę nustatyti naujus poreikius ir įvertinti, ar jie būtų geriau sprendžiami taikant bendrą, ar sektorinę paramą per biudžetą.

Išankstinė tarpinė peržiūra taip pat suteiks papildomą galimybę dar kartą peržvelgti biudžeto paramos eilutes kiekvienoje AKR šalyje ir apvarstyti pakeitimus, perskirstymus arba papildomų lėšų iš rezervo skyrimą.

Atsižvelgiant į Bretton Woods institucijų reformą, mūsų vaidmuo skatinant jų reformą, žinoma, yra ribotas. Vaidmens ir atstovavimo klausimas bus aptartas TVF ir Pasaulio banko metiniuose posėdžiuose Stambule, kuriuose šių metų spalio mėn. dalyvaus Komisijos narys J. Almunia ir aš. Šiuo atžvilgiu mes palankiai vertina papildomos vietos Pasaulio banko valdytojų taryboje įsteigimą į pietus nuo Sacharos esančioms Afrikos šalims ir susidomėję laukiame naujų tolesnių reformų pasiūlymų.

Atsižvelgdamas į neteisėtus finansinius srautus norėčiau užtikrinti E. Joly, kad jau daviau nurodymus Komisijos tarnyboms ištirti fiskalinio ir finansinio valdymo besivystančiose šalyse būdus, siekiant pažaboti neteisėtus finansinius srautus. Ši krizė taip pat parodė, kad turime gerinti fiskalinį ir finansų valdymą besivystančiose šalyse, siekdami užkirsti kelią neteisėtiems finansiniams srautams. Ši krizė taip pat atskleidė, kad turime stiprinti priemones, susijusias su oficialios paramos vystymuisi (OPV) teikimu.

Tarptautinė pagalbos veiksmingumo darbotvarkė, įtvirtinta Paryžiaus deklaracijoje ir Akros veiksmų darbotvarkėje, dabar yra svarbesnė nei kada nors anksčiau. Šiais ekonomikos sunkmečio laikais mums tenka ypatinga atsakomybė užtikrinti, kad pasaulio neturtingiesiems vystymosi parama būtų teikiama veiksmingai.

Balandžio 8 d. komunikate Komisija taip pat pabrėžė naudingą naujoviškų finansavimo priemonių įnašą, kaip OPV papildančią ir vienas kitą sustiprinančią priemonę. Mes skatinome valstybes nares naudoti visus jų priemonių rinkinius ir suderinti ne OPV su OPV, pvz., pagal jau taikomus savanoriškus solidarumo mokesčius, kaip antai oro linijų mokestis, kuriuo finansuojamos sveikatos programos. Šia tema bus rengiamos aukšto lygio diskusijos, įskaitant Prancūzijos organizuojamą svarbią konferenciją 2010 m., kurioje dalyvaus Komisija.

Enrique Guerrero Salom, S&D frakcijos vardu – (ES) Pone pirmininke, pone Komisijos nary, lygiai prieš metus tą pačią dieną mes tapome finansų institucijos „Lehman Brothers“ žlugimo liudininkais. Tuomet, pasak ekspertų, buvome atsidūrę ties finansinės griūties riba ir kitos didžiosios depresijos išvakarėse.

Finansų krizė stiprėjo ir plėtėsi į realią ekonomiką, ir mes išgyvenome laikotarpį, per kurį patyrėme ekonomikos nuosmukį ir praradome darbo vietas.

Tačiau išsivysčiusios šalys pamažu pradeda atsigauti po krizės. Pvz., Prancūzijai ir Vokietijai tai jau pavyko, ir Komisija šiandien pristatė savo ekonomikos prognozes, kurios rodo, kad antrąjį metų pusmetį Europos Sąjunga įveiks nuosmukį.

Tačiau mažiau išsivysčiusios šalys išgyvena krizę ir dar ilgą laiką bus jos apimtos. Krizę sukėlė ne šios šalys, tačiau būtent jos labiau nei kas nors kitas patiria krizės padarinius. Jos patiria padarinius, susijusius su lėtesniu ekonomikos augimu, sparčiau didėjančiu nedarbu, mažesnėmis tiesioginėmis investicijomis, mažesniais užsienio kreditais, mažesnėmis emigrantų siunčiamomis pinigų sumomis, mažesne oficialia parama vystymuisi ir, žinoma, didesniais prekybos apribojimais.

Mes išgyvenome laikotarpį, kai mūsų stabilumas sumažėjo ir mūsų patogi padėtis pablogėjo per ribotą laiką, tačiau jie susiduria su pavojumi prarasti dešimtmetį kovodami su skurdu, o dar vienas dešimtmetis reiškia visos kartos praradimą.

Mes galime jiems iš tiesų labai padėti daugeliu aspektų, ir norėčiau ypač atkreipti jūsų dėmesį į protekcionizmą, su kuriuo susiduriame. Praėjusią savaitę Komisija pristatė savo ketvirtąją ataskaitą apie prekybos ribojimo priemones, kuri parodo, kad dauguma šalių taiko naujas ribojančias priemones, kurios yra pražūtingos besivystančioms šalims.

Taip pat dauguma besivystančių šalių neįvykdys savo įsipareigojimų, susijusių su oficialia parama vystymuisi šiuo metu, kai mums labiau nei kada reikia naujų išteklių siekiant pasipriešinti šiai rimtai krizei.

Dėl to siūlau, kad valstybių donorų, finansų institucijų ir partnerių bendru sutarimu pagerintume šios paramos vystymuisi koordinavimą ir valdytumė ją veiksmingiau ir skaidriau, kad dėl jos nepatirtume išlaidų ir ji nesudarytų biurokratinės naštos.

Primygtinai raginu Komisiją ir Komisijos narį įgyvendinti planą, kurį mums pateikė Komisija ir su kuriuo, manau, Komisijos narys J. Almunia sutiks.

Louis Michel, *ALDE frakcijos vardu.* – (FR) Pone pirmininke, pone K. De Guchtai, ponė E. Joly, aš, žinoma, suprantu, kad per tokio pobūdžio diskusijas neišvengiamai išgirsime daugybę kalbų, kuriomis bus pasakoma viena ir tas pats. Tačiau tai manęs netrikdo. Manau, kad svarbu nuolat priminti šį vieningą sutarimą, kad Europos Parlamentas turi pareigą kurti ir, be to, jis tai turi daryti su Komisija. Nepaisant to, kad buvo teigiama, jog išsivysčiusios šalys bus mažai paveiktos finansų krizės, visi ekspertai šiandien sutaria, kad, priešingai, šios krizės padariniai bus pražūtingi daugumai išsivysčiusių šalių.

Visi neturtingų šalių socialiniai sektoriai visų pirma susidurs su stipriai padidėjusiais socialiniais ir paslaugų poreikiais, o ekonomikos augimas bus gerokai sulėtėjęs. Be to, žvelgdamas iš šios perspektyvos, aš labai vertinu jūsų, pone Komisijos nary, užuominą į kuo lankstesnę reagavimą į šiuos poreikius ir, manau, kad jūs žinote, jog ten, kur tai buvo įmanoma, – akivaizdu, kad pakankamos kontrolės aplinkybėmis – aš visada pasisakiau už valstybės pagalbą ir tiesioginę pagalbą, ar tai būtų tiesioginė pagalba, ar pagal pagal sektorius, tačiau visais atvejais aš esu už pagalbą, teikiamą iš biudžeto. Manau, kad tai yra asignavimo poveikis ir kitas, daug svarbesnis, – pagarbos poveikis, ir tai suteikia galių valstybėms narėms.

Nepaisant viso to, pažymiu, kad G20 neišsprendė tarptautinių finansų institucijų reformos klausimo – aš turiu omenyje Tarptautinį valiutos fondą ir Pasaulio banką, siekiant suteikti didesnę svarbą Pietų šalių interesams.

Kaip jau minėjo E. Joly, 80 proc. neseniai TVF išduotų paskolų atiteko Europos šalims ir tik 1,6 proc. šių naujų paskolų buvo suteikta, pvz., Afrikos šalims. Lėšų, kurių buvo prašoma besivystančioms šalims, G20 pakete neužteks – mes tai taip pat žinome – ir jos nebus pakankamai nukreiptos silpniausios šalims. Tačiau blogiausia dar ateityje – šios lėšos nebus pakankamai greitai išmokėtos.

Tikroji užduotis, kaip jūs, pone Komisijos nary, jau aiškiai supratote, bus priversti valstybes nares laikytis jų 2005 m. įsipareigojimų. Niekas nepateisina valstybės paramos vystymuisi sumažinimo. Tačiau, kaip jau minėta, keletas Europos šalių pranešė apie esminius sumažinimus. Aš kalbu apie Airiją (- 10 proc.), Italiją (- 50 proc.) ir Latviją (- 100 proc.). Šis požiūris visiškai nepriimtinas. Dar daugiau – jis neatsakingas.

Norėčiau išgirsti jūsų nuomonę daugeliu klausimų. Girdėjau jūsų teigiamą reakciją dėl fondo pažeidžiamiausios šalims, kurių siūlo įsteigti Pasaulio bankas. Jūs taip pat teigiamai atsiliepėte kovos su mokesčių rojaus šalimis klausimu. Pietų šalys praranda 1 000 mlrd. USD kiekvienais metais dėl neteisėtai pervedamų lėšų į Šiaurės šalis, iš jų 350 mlrd. USD pervedami per mokesčių rojaus šalis.

Tarptautinio valdymo klausimas jau buvo aptartas.

Kitas klausimas, kuris, manau, turėtų būti aptartas, žinoma, yra su prekyba susijusi parama. Skirtingai nei kai kurie kiti, esu entuziastingas ekonominės partnerystės susitarimų šalininkas, jeigu, žinoma, atsižvelgiama į konkrečią padėtį ir nustatomi pereinanieji laikotarpiai, ir, svarbiausia, jeigu valstybės narės laikosi savo įsipareigojimo kiekvienais metais skirti šią nežymią 1 mlrd. EUR sumą prekybai skatinti. Mano manymu, kaip kai kurie nariai yra pasakę, tai yra svarbu.

Šiandien mes turime paneigti dviprasmiškus pranešimus iš tam tikrų valstybių narių, kurios su įkarščiu kalba apie besivystančias šalis ir dalija pažadus, kurie, beje, ciniškai mažina jų valstybės paramą vystymuisi.

Gabriele Zimmer, *GUE/NGL frakcijos vardu.* – (DE) Pone pirmininke, E. Joly pateiktas klausimas Vystymosi komiteto vardu atskleidžia tai, ką mes, kaip vystymosi politikos kūrėjai, faktiškai bandomė pasiekti šiose diskusijose.

Paskutiniuose G8 ir G20 susitikimuose šie klausimai nė karto nebuvo išbraukti iš darbotvarkės. Jie yra tarp pažadų, kurie nuolat kartojami, tačiau niekada neigavo tinkamos apčiuopiamos paramos formos. Šiuo atžvilgiu aš iš tikrųjų negaliu gerai suprasti, kodėl mes nediskutuojame apie Parlamento rezoliuciją prieš Pitsburgo susitikimą, siekdami taikyti tinkamą politinį spaudimą. Atsižvelgiant į Komisijos nario kruopščią analizę ir L. Michelio pastabas, man atrodo aišku, kad mes žinome, su kuo šiuo atveju susiduriame. Tačiau dar negalime taikyti politinio spaudimo siekdami priversti valstybes nares galiausiai atsisakyti šios „gailėstingumas prasideda namuose“ politikos krypties. Laukiant Pitsburgo aukščiausiojo lygio susitikimo tai man atrodytų labai pavojinga. Jeigu mūsų bandymas taikyti spaudimą nebus sėkmingas ir aiškiai neįrodysime naujų institucijų, visų pirma siekiant suteikti paramą neturtingiausioms pasaulio šalims, poreikio, tuomet mes vis dar sėdėsime čia po Pitsburgo aukščiausiojo lygio susitikimo, konstatuodami faktą, kad visiškai niekas nepasikeitė.

Tai taip pat yra mano prašymas jums, pone Komisijos nary. Prašau jūsų čia ir dabar Parlamente dar kartą tiksliai pakomentuoti rezultatus ir pasakyti mums, ko faktiškai galima reikalausti bei kurių valstybių narių padedami ir kokią faktiškai pažangą mes šiuo atveju padarėme.

Mums reikia imtis greitų ir veiksmingų veiksmų, nes žmonės miršta mums prieš akis ir tai nutinka dėl aplinkybių, prie kurių mes prisidėjome. Kviečiu visus veikti kartu!

Corina Crețu (S&D). – Pone pirmininke, neatidėliotinos pagalbos fondo įmokos, skirtos humanitarinėms krizėms suvaldyti neturtingiausiose šalyse, kaip žinote, sumažėjo 4,8 mlrd. EUR. Tai yra didžiausias užfiksuotas istorinis skirtumas tarp reikalingų lėšų ir lėšų, surinktų iš donorų vyriausybių, o matant šiuos skaičius mums telieka tik prisiminti milžiniškas pinigų sumas, išleistas bankams gelbėti.

Kiekviena vyriausybė yra atsakinga už savo šalies problemų sprendimą, tačiau tuo pat metu nesąžininga ir negarbinga neatsižvelgti į tai, kad besivystančios šalys yra labiausiai pažeidžiamos ekonomikos krizės, net jeigu šios šalys yra mažiau atsakingos už šią krizę.

Pasaulis mus moko per daug nesitikėti iš humanitarinės pagalbos prašymų, ypač nuosmukio laikotarpiu. Dėl to norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į besivystančių šalių neigimo ir vis didėjančio skurdo riziką, kuri ir įgyja vadinamąjį bumerango efektą padidėjusios vidaus įtampos, kruvinų konfliktų, humanitarinių nelaimių ir masinės migracijos forma, apie kurią dar kartą diskutuoja išsivysčiusios šalys. Atsižvelgdama į šias aplinkybes, manau, kad turime stengtis vieningai priimti išipareigojimus. Todėl reikia paspartinti tarptautinės paramos teikimą ir veiksmingiau administruoti paramą vystymuisi.

Taip pat manau, kad mes turėtume sutelkti dėmesį į mažėjančią kai kurių paramos gavėjų priklausomumą nuo humanitarinės pagalbos. Taip pat norėčiau paklausti Komisijos nario, ar, atsižvelgdamas į tai, ką ankstesnis Komisijos narys L. Michel anksčiau pasakė apie būtinybę padidinti Pasaulio banko ir TVF dalyvavimą, jis ketina pateikti kokį nors pasiūlymą šiame Stambulo aukščiausiojo lygio susitikime.

Nenoriu baigti šios kalbos neišreiškusi savo dėkingumo už Komisijos įgaliojimų pradžioje nuveiktus darbus. Aš turiu omenyje JAV ir Pietų Afrikos šalių aukščiausiojo lygio susitikimą, jūsų vizitą į Zimbabvę šios savaitės pabaigoje ir neatidėliotiną paramą, neseniai suteiktą 100 000 žmonių, nukentėjusių nuo potvynio Vakarų Afrikoje. Taip pat noriu pabrėžti, kad su gaivalinėmis nelaimėmis susiduria ne tik Burkina Faso, Nigeriui taip pat reikalinga tarptautinė parama. Žmonių gyvybei pavojų kelia ne tik potvyniai, bet ir klastingos bei nuolatinės sausras. Taip pat palankiai vertinu tai, kad paskutinę savaitę paskyrėte 53 mln. EUR į pietus nuo Sacharos esančioms Afrikos šalims kovai su sausra. Tai yra drąsinantys rodikliai, kurie, tikiuosi, turės įtakos Pitsburgo G20 aukščiausiojo lygio susitikimui ir Kopenhagos konferencijai, nes šie susitikimai šiandien yra esminės svarbos atsižvelgiant į pavojų, kad Tūkstantmečio vystymosi tikslai nebus įgyvendinti.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Pone Komisijos nary, aš taip pat norėčiau pasakyti, kaip esu nusiminusi, kad G20 pažadai dėl paramos neturtingiausioms šalims per ekonomikos krizę iš tikrųjų nebuvo rimti. Tikrovė ta, kad TVF pagalba iki šiol buvo nedidelė. Taip pat norėčiau iškelti sprendimų priėmimo proceso, kuriame neturtingiausios šalys galėtų turėti svaresnį balsą priimant sprendimus, ypač Bretton Woods sistemoje, reformos klausimą. Be to, norėčiau jūsų, pone Komisijos nary, paklausti, ar buvo įmanoma išlaikyti tokį visų pirma paramos sveikatai ir švietimui AKR šalyse lygmenį, kuris buvo iki krizės? Iš esmės klausiu dėl to, kad daugelio šalių, įskaitant Europos šalis, finansinė parama labai sumažėjo. Linkiu jums sėkmės einant naujas pareigas, pone Komisijos nary.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Pone Komisijos nary, klausimas, kurį mes aptariame, yra labai svarbus ir aktualus ne tik dėl to, kad ES būtina turėti aiškią vystymosi politikos idėją šiuo metu, bet taip pat dėl to, kad mes turime tai aiškiai ir suprantamai paaiškinti mūsų piliečiams. Labiau nei kada nors anksčiau paramos

vystymuisi dydis dabar gali turėti įtakos nelegaliai imigracijai, viešajai tvarkai, epidemijoms, taip pat, kaip nurodė TVF, padidėjusiai privačiojo sektoriaus skolai besivystančiose šalyse.

Norėčiau pabrėžti įprastą finansų kontrolę, kurią atlieka donorai ir paramos gavėjai. Mes gyvename skirtingose šalyse ir girdime ES vystymosi politikos kritiką. Sutarimas Europos Parlamente, apie kurį kalbėjo L. Michel, nėra visada toks aiškus ES valstybėms narėms. Tik paramos vystymuisi veiksmingumu ir skaidrumu galime įtikinti žmones, kad ji yra pagrįsta, ir apriboti visus paramos sumažinimo atvejus.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Pone pirmininke, labai svarbu, kad šiuo etapu Europa parodytų moralinę lyderystę, o valstybės narės privalo laikytis visų savo įsipareigojimų, taip pat siekti Tūkstantmečio vystymosi tikslų. Žinoma, mes kenčiame nuo santykinio skurdo šiuo ekonomikos nuosmukio laikotarpiu, tačiau turime nepamiršti, kad besivystančių šalių gyventojai kenčia nuo visiško skurdo ir miršta nuo bado ir ligų. Tačiau daugiau nei 10 ES valstybių narių nurodė, kad jos sumažins savo vystomojo bendradarbiavimo įmokas arba sumažins planuoto įmokų didinimo mastą. Akivaizdu, kad neturėtume pamiršti, jog svarbu padidinti mokėjimus, bet lygiai taip pat svarbu užtikrinti jų veiksmingesnę panaudojimą. Esama įvairių priemonių šiai koordinavimo pagalbai. Viena iš jų – oficialios paramos vystymuisi kompiuterio programa, kuri buvo sėkmingai išbandyta Mozambike, ir tikiuosi, kad tinkamu laiku bus atliktos investicijos, o ypač dedama pastangų šios rūšies bendradarbiavimui. Todėl mums bus labai lengva padidinti savo sėkmę susiklosčius tokiai padėčiai kaip ši, kai galimos pagalbos dydis mažėja.

Karel De Gucht, Komisijos narys. – Pone pirmininke, iš tikrųjų, krizė sudavė skaudžiausią smūgį neturtingiausioms šalims, ir faktiškai mes nedaug ką galime padaryti. Mes tik galime diskutuoti apie būdus jas sugrąžinti į senąsias vėžias ir akivaizdu, kad tai užims daugiau laiko, nei užimtų išsivysčiusiame pasaulyje, nes naujo ekonomikos augimo skatinimo priemonės šiose šalyse gerokai prasčiau išplėtos.

Viena iš pastabų, kurią minėjo keletas narių, yra apie tai, kad dauguma valstybių narių faktiškai atsisako savo oficialios paramos vystymuisi (OPV) įsipareigojimų. ES valstybės narės 2005 m. susitarė dėl mažiausios pagalbos tikslų: 0,51 proc. 15 ES valstybių narių ir 0,17 proc. 12 ES naujųjų valstybių narių, kurių jos pasieks 2010 m., ir atitinkamai 0,7 proc. ir 0,33 proc. 2015 m..

Šalys, kurios jau pasiekė didesnius paramos rodiklius nei nurodytieji, prizažė juos išlaikyti. Remiantis šiais patvirtinimais ir didesniais kai kurių valstybių narių nacionaliniais įsipareigojimais, 2010 m. ES bendrai turėtų pasiekti 0,56 proc. OPV.

Manau, kad krizė neturėtų būti priežastis sumažinti donorų paramos pažadus, ir aš toliau atkakliai įsipareigoju prižiūrėti pažadėtus paramos dydžius ES valstybių narių ir kitų donorų lygmeniu.

2008 m. ES OPV padidėjo maždaug 4 mlrd. EUR iki 0,40 proc. OPV, numatoma, kad bendra ES OPV toliau bus didinama.

Remdamiesi iš valstybių narių surinkta informacija, numatome, kad 2009 m. bendra ES OPV didės iki 53,4 mlrd. EUR, tai sudaro 0,44 proc. ir 58,7 mlrd. EUR, t. y. 0,48 proc. 2010 metais.

Tai taip pat reiškia, kad, jeigu valstybės narės nesiims papildomų veiksmų, siekdamas įgyvendinti savo atskirus tikslus, bendri tikslai 2010 m. nebus pasiekti. Numatyta tolesnė ES OPV didėjimo tendencija priklauso nuo tų valstybių narių, kurios bando laikytis savo įsipareigojimų, tačiau pastangas turi dėti visos valstybės narės ir aš toliau to reikalausiu iš atitinkamų valstybių narių. Tai yra jų atsakomybė. Tai yra įsipareigojimas, kurį jos prisiėmė, ir krizė neturėtų būti priežastis sumažinti šiuos įsipareigojimus. Netgi, sakyčiau, priešingai.

Keletas valstybių narių taip pat primygtinai reikalavo reformuoti tarptautines finansų institucijas. Tai tikslas, kuriam aš galiu visiškai pritarti. Prieš Londono aukščiausiojo lygio susitikimą G20 nustatė tikslų Bretton Woods institucijų valdymo reformų tvarkaraštį, ragindamas jas paspartinti savo reformų planų įgyvendinimą. Kai kurių rezultatų jau tikimasi kitų metų balandžio mėn., ir esu įsitikinęs, kad galima rasti svarbiausių klausimų sprendimus.

Atsižvelgdama į G20 sukurtos TVF reformos dabartinį tempą, Komisija pabrėžia perėjimo į antrąją reformos etapą Pasaulio banke svarbą, siekiant ją užbaigti iki 2010 m. pavasario.

2009 m. balandžio 2 d. Londono aukščiausiojo lygio susitikimas įeis į G20 istoriją kaip vienas iš tų, kuriame vystymosi klausimai buvo sprendžiami savarankiškai ir dalyvaujant besivystančių šalių atstovams. Rengdamiesi kitam G20 aukščiausiojo lygio susitikimui šiais paskutiniais mėnesiais matėme, kaip įtemptai dirbo institucija, kuriai buvo pavesta atlikti stebėseną.

Rugpjūčio mėn. TVF valdytojų taryba patvirtino 250 mln. USD bendrus TVF specialiųjų skolinimosi teisių asignavimus, iš kurių 18 mlrd. USD atiteks mažas pajamas gaunančioms šalims, ir TVF turės atsiskaityti Pitsburge už kitas nedideles pajamas gaunančioms šalims taikomas priemones. Manau, kad tai yra teigiami pokyčiai.

Mano pirmtakas Louis Michel taip pat atkakliai pasisakė už lankstumą, teigdamas, kad biudžeto paramos mechanizmas yra pats lanksčiausias, kokį mes turime, tai akivaizdi tiesa, tačiau, žinoma, tai taip pat reiškia, kad turime bendradarbiauti su besivystančiomis šalimis ir turime gebėti vesti politinį dialogą su jomis, taip pat turėti kontrolės sistemas, vadinasi, dėl to būtinas minimalus jų bendradarbiavimas, tačiau esant tokiam bendradarbiavimui, manau, kad ypač biudžeto parama sektoriams yra labai tinkama procedūra.

Nelabai suprantu, kodėl dėl šios rezoliucijos, kurią pristatė Vystymosi komitetas ir kurioje minimas Pitsburgo G20 aukščiausiojo lygio susitikimas, nėra balsuojama prieš G20 aukščiausiojo lygio susitikimą. Aš to nesuprantu. Turbūt tai bus galima vienaip ar kitaip paaiškinti techniniu požiūriu, tačiau, manau, taip siunčiama klaidinga šio naujai išrinkto Parlamento žinia, kad mes ketiname diskutuoti dėl tokios rezoliucijos po Pitsburgo G20 aukščiausiojo lygio susitikimo, kuris iš tikrųjų įvyks, jeigu gerai prisimenu, rugsėjo 22–24 d., prieš mūsų kitą posėdį Strasbūre spalio mėn..

Nors tai nėra mano teisė, tačiau privalau pasakyti, kad kartu su nariais, kurie tam pritarė, labai apgailestauju, kad šioje mėnesinėje sesijoje negalėjome balsuoti dėl šios rezoliucijos.

Pirmininkas. – Leiskite tik paminėti, kad sprendimą balsuoti per pirmąją spalio mėn. vykstančią mėnesinę sesiją priėmė Pirmininkų sueiga, nes per tą mėnesinę sesiją taip pat bus diskutuojama dėl G20 aukščiausiojo lygio susitikimo. Tai mano atsakymas į jūsų klausimą.

Diskusija baigta. Balsavimas vyks per pirmąją spalio mėn. vykstančią mėnesinę sesiją.

24. Parlamento nario imunitetas: žr. protokolą

25. Kito posėdžio darbotvarkė: žr. protokolą

26. Posėdžio pabaiga

(Posėdis baigtas 22.55 val.)